

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **26**
zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 10 maart 2010

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	7
VERONTSCHULDIGINGEN	7
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	7
ACTUALITEITSDEBAT over het tekort aan plaatsen in de scholen in de grote steden	7
Actualiteitsmoties	34
ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het voorstel van de Vlaamse Regering inzake een transformatiefonds voor de economie en de prioriteiten die de ondernemers zelf vragen	34
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Watteeuw tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het behoud en de herbesteding van onroerend erfgoed en de rol van erfgoedgemeenschappen, naar aanleiding van de afbraak van historisch waardevolle hoeves in Kieldrecht	38
ACTUELE VRAAG van mevrouw Lies Jans tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het tekort aan verpleegkundigen in de rusthuissector	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borgh tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het tekort aan verpleegkundigen in de rusthuissector	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Griet Coppé tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het tekort aan verpleegkundigen in de woonzorgcentra	41
ACTUELE VRAAG van de heer Kurt De Loor tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over onbetaalde energiefacturen en de ondersteuning van de OCMW's voor de begeleiding van mensen met schulden	46
ACTUELE VRAAG van mevrouw Helga Stevens tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de problemen van blinden en slechtzienden bij het gebruik van nieuwe technologische applicaties zoals aanraakschermen	49
ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de beslissing van de minister inzake de verkoop van sociale flats in Vilvoorde en de taalbereidheidsvoorwaarde	
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de beslissing van de minister inzake de verkoop van sociale flats in Vilvoorde en de taalbereidheidsvoorwaarde	51
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	56

BELEIDSNOTA Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2009-2014, ingediend door de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin – 191 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 5	
Bespreking	57
BELEIDSNOTA Algemeen Regeringsbeleid 2009-2014, ingediend door de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid – 197 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 4	
Bespreking	65
BELEIDSNOTA Armoede 2009-2014, ingediend door mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding – 210 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 5	
Bespreking	70
BELEIDSNOTA Financiën en Begroting 2009-2014, ingediend door de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport – 199 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 5	
Bespreking	78
VERZOEKSCHRIFT over een waarborgfonds voor huurders met financiële problemen – 362 (2009-2010) – Nr. 1	
Verslag	86
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Vera Jans, de heer Tom Dehaene, mevrouw Katrien Schryvers, de heer John Crombez en de dames Mia De Vits, Lies Jans en Helga Stevens tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2009-2014 – 191 (2009-2010) – Nr. 2	
Hoofdelijke stemming	86
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Vera Van der Borgh, de heer Peter Gysbrechts en de dames Lydia Peeters en Gwenny De Vroe tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2009-2014 – 191 (2009-2010) – Nr. 3	
Hoofdelijke stemming	87
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Marijke Dillen, de heren Erik Tack en Felix Strackx en mevrouw Gerda Van Steenberge tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2009-2014 – 191 (2009-2010) – Nr. 4	
Hoofdelijke stemming	87
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Marijke Dillen en Gerda Van Steenberge en de heren Erik Tack en Felix Strackx tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Armoede 2009-2014 – 210 (2009-2010) – Nr. 2	
Hoofdelijke stemming	87

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Cindy Franssen, Güler Turan en Mia De Vits, de heer Tom Dehaene en de dames Lies Jans, Griet Coppé en Helga Stevens tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Armoede 2009-2014 – 210 (2009-2010) – Nr. 3 Hoofdelijke stemming	88
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Vera Van der Borgh, de heer Peter Gysbrechts en de dames Lydia Peeters en Gwenny De Vroe tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Armoede 2009-2014 – 210 (2009-2010) – Nr. 4 Hoofdelijke stemming	88
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Christian Verougstraete, Felix Strackx, Erik Tack, Frank Creyelman en Pieter Huybrechts tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Algemeen Regeringsbeleid 2009-2014 – 197 (2009-2010) – Nr. 2 Hoofdelijke stemming	89
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Filip Watteeuw, Hermes Sanctorum en Bart Caron tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Algemeen Regeringsbeleid 2009-2014 – 197 (2009-2010) – Nr. 3 Hoofdelijke stemming	89
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Erik Tack, Felix Strackx en Christian Verougstraete tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Financiën en Begroting 2009-2014 – 199 (2009-2010) – Nr. 2 Hoofdelijke stemming	89
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Lode Vereeck tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Financiën en Begroting 2009-2014 – 199 (2009-2010) – Nr. 3 Hoofdelijke stemming	90
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Kris Van Dijck, Jan Peumans en Koen Van den Heuvel, mevrouw Griet Smaers en de heren Ward Kennes, John Crombez en Peter Vanvelthoven tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Financiën en Begroting 2009-2014 – 199 (2009-2010) – Nr. 4 Hoofdelijke stemming	90
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Deckmyn, Joris Van Hauthem en Frank Creyelman en mevrouw Linda Vissers tot besluit van de op 23 februari 2010 door de heer Johan Deckmyn in commissie gehouden interpellatie tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het beleid van de Vlaamse Regering inzake het aanstellen van regeringscommissarissen en de opmerkingen ter zake van het Rekenhof – 389 (2009-2010) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	91

- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Willy Segers, Lieven Dehandschutter, Kurt De Loor en Ward Kennes en mevrouw Karin Brouwers tot besluit van de op 23 februari 2010 door de heer Johan Deckmyn in commissie gehouden interpellatie tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het beleid van de Vlaamse Regering inzake het aanstellen van regeringscommissarissen en de opmerkingen ter zake van het Rekenhof
– 394 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 91
- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Wim Wienen en Johan Deckmyn tot besluit van de op 24 februari 2010 door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de transparantie van de zogenaamde knipperlichtprocedure bij de VRT en de minderinkomsten uit radioreclame
– 393 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 92
- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jurgen Verstrepen tot besluit van de op 24 februari 2010 door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de transparantie van de zogenaamde knipperlichtprocedure bij de VRT en de minderinkomsten uit radioreclame
– 398 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 92
- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Bart Tommelein, Jean-Jacques De Gucht, Herman Schueremans en Peter Gysbrechts tot besluit van de op 24 februari 2010 door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de transparantie van de zogenaamde knipperlichtprocedure bij de VRT en de minderinkomsten uit radioreclame
– 400 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 93
- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Bart Tommelein, Jean-Jacques De Gucht, Herman Schueremans en Peter Gysbrechts tot besluit van de op 24 februari 2010 door de heer Bart Tommelein in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de publiciteit voor steden en gemeenten in tv-programma's
– 399 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 93
- MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Wim Wienen en Johan Deckmyn tot besluit van de op 24 februari 2010 door de heer Bart Tommelein in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de publiciteit voor steden en gemeenten in tv-programma's
– 392 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 94

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Bart Caron tot besluit van de op 24 februari 2010 door de heer Bart Tommelein in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de publiciteit voor steden en gemeenten in tv-programma's – 396 (2009-2010) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	94
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jurgen Verstrepen tot besluit van de op 24 februari 2010 door de heer Bart Tommelein in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de publiciteit voor steden en gemeenten in tv-programma's – 397 (2009-2010) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	94
ACTUALITEITSMOTIE van de heer Boudewijn Bouckaert tot besluit van het op 10 maart 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het tekort aan plaatsen in de scholen in de grote steden – 420 (2009-2010) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	95
ACTUALITEITSMOTIE van mevrouw An Michiels, de heer Filip Dewinter en de dames Gerda Van Steenberge en Katleen Martens tot besluit van het op 10 maart 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het tekort aan plaatsen in de scholen in de grote steden – 421 (2009-2010) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	95
ACTUALITEITSMOTIE van de dames Elisabeth Meuleman, Irina De Knop, Marleen Vanderpoorten en Mieke Vogels en de heren Filip Watteeuw, Sven Gatz en Luckas Van Der Taelen tot besluit van het op 10 maart 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het tekort aan plaatsen in de scholen in de grote steden – 422 (2009-2010) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	96
ACTUALITEITSMOTIE van de dames Kathleen Deckx en Fatma Pehlivan, de heer Jos De Meyer, de dames Kathleen Helsen, Veerle Heeren en Vera Celis en de heer Kris Van Dijck tot besluit van het op 10 maart 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het tekort aan plaatsen in de scholen in de grote steden – 423 (2009-2010) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	96
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	96
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	100
Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	100

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 13.30 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Johan Sauwens, Herman Schueremans, Bart Tommelein: ambtsverplichtingen;

Marleen Van den Eynde: familieverplichtingen;

Erik Arckens, Tinne Rombouts: gezondheidsredenen.

■

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 60/19*)

■

ACTUALITEITSDEBAT over het tekort aan plaatsen in de scholen in de grote steden

De voorzitter: Dames en heren, het debat is geopend.

Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Goedemiddag minister en collega's, er zijn waarden in dit land die onaantastbaar zijn: het recht op onderwijs en de vrije schoolkeuze. Ze staan ingeschreven in onze Grondwet. Ze waren ooit het voorwerp van massabetogingen en schoolstrijden. Deze historische verworvenheden staan vandaag op de helling. Misschien haalt u wel de geschiedenisboeken als de minister die het recht op onderwijs ter ziele liet gaan. Dat zou voor een socialistisch minister dramatisch zijn, niet? Helaas is dit vandaag geen fictie, maar realiteit. Duizenden kinderen en hun ouders zitten met de handen in het haar, in onzekerheid, zonder school. Wat nu? Dat is hun prangende en terechte vraag.

Minister, kom ons niet zeggen dat u dit niet had zien aankomen. De verjonging en de verkleuring van Vlaanderen overvallen ons vandaag niet als bij verrassing. Dit is aangekondigd en het was voorspelbaar. De meest recente cijfers van het Planbureau over de vergroening dateren ondertussen al van 2008. Al in 2006 werd de vernieuwing van de bevolking, de kentering van het vruchtbaarheidscijfer vanaf 2001 in combinatie met migratie, uitvoerig door demografen beschreven.

Nog langer slaakt het onderwijs al een noodkreet voor meer leerkrachten en personeel en voor nieuwe scholen. Frank Vandenbroucke startte het DBFM-project (Design, Build, Finance and Maintain), de publiek-private samenwerking voor scholenbouw. Maar ook dat was eigenlijk toen al 'too little, too late'. Mieke Van Hecke had het gisteren nog over een wachttijd van 50 jaar bij ongewijzigd beleid. En dat is zonder rekening te houden met die bevolkingsgroei.

Toch moest u, minister, eerst door een ontkenningfase: "Er is geen capaciteitsprobleem in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel." Dat waren nog niet zo lang geleden uw woorden. Maar goed, maandag nam u dan uw bocht, en daar zijn wij blij om. Wat nu telt, zijn snelle en

kwalitatieve oplossingen. U moet nu duidelijkheid en zekerheid geven aan alle wachtende ouders in Antwerpen, Brussel en Gent. Ze hebben geen boodschap aan uw antwoord dat het misschien wel allemaal zal meevallen. Hun kind heeft geen school. U moet die mensen een antwoord geven.

Groen! vraagt een noodprogramma, dat rekening houdt met de verjonging, maar ook met de verkleuring. De grootste tekorten in Antwerpen, Gent en Brussel situeren zich in die wijken met de meeste allochtone, kansarme kinderen. Het verhaal van het capaciteitstekort in het onderwijs is er ook één van gelijke kansen. Vlaanderen heeft nood aan en belang bij kwalitatieve oplossingen. We mogen niet knoeien. We mogen zeker de klassen niet groter maken, want dan zouden we nog eens de zwaksten benadelen.

Minister, elke crisis is een opportuniteit voor goede, toekomstgerichte oplossingen. Groen! wil duurzame, energiezuinige scholen die open staan voor de buurt, brede scholen die alle talenten van alle kinderen kunnen ontwikkelen en ouders kunnen betrekken. Nieuwe scholen betekent ook een nieuw pedagogisch project. We eisen oplossingen die de tweede democratisering van ons onderwijs opnieuw tot een beleidsdoelstelling maken. Minister, zo'n noodprogramma, daar moeten centen tegenover staan. We zeiden het al bij de begrotingsbesprekingen, we zeggen het opnieuw: nu besparen in onderwijs, dit jaar en nog veel meer volgend jaar, is de ogen sluiten voor de realiteit en een hypotheek leggen op de toekomst.

Minister, na de vele dramatische oproepen van ouders, opiniemakers en partijgenoten nam u de bocht en komt u een met een pakket crisismaatregelen. Het gaat daarbij om een aantal decretale aanpassingen zoals de tweekilometerregel, en de mogelijkheid om te anticiperen en scholen te bouwen in nieuwe wijken. Dat is goed, maar wat echt nodig is, zijn de centen, de middelen, nu, en structureel, om de inhaalbeweging te maken. En daar hebben we u nog niet over gehoord.

Ja, u wilt de KBC-gelden gebruiken, maar op 3 maart zei minister Muylers daarover al in de pers dat KBC in 2010 en 2011 niets zal terugstorten. Bovendien wil men het geld al gebruiken om de schulden af te bouwen, en wil Vandeurzen het geld al voor rusthuizen. Minister, hoe geloofwaardig is uw verhaal dan nog?

Minister, Groen! vraagt een noodprogramma met voldoende middelen om het hoofd te bieden aan deze crisis. Dat betekent dus meer geld voor onderwijs. Meer kwalitatieve, energiezuinige passiefscholen bouwen: daar zitten duizenden jobs in, maar daar zit vooral een toekomst in voor de nieuwe kinderen die Vlaanderen rijk is. Groen! eiste een nooddecreet, niet om nieuwe wegen aan te leggen, maar om scholen te bouwen. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: Mevrouw Michiels heeft het woord.

Mevrouw An Michiels: Voorzitter, minister, collega's, zowat elk jaar begin maart, komen we hier met ongeveer hetzelfde verhaal: de inschrijvingsproblemen bij de scholen. Tot vorig jaar ging het vooral over kamperende ouders, dit jaar gaat het over het capaciteitstekort, vooral maar niet alleen, in de grote steden. De stelling dat het voornamelijk de elitescholen zijn die kamperende ouders voor de deur krijgen, is nu wel helemaal onderuitgehaald, zelfs door degenen die dit hier vorig jaar nog met veel stelligheid kwamen beweren.

Als men leest dat er in Antwerpen een tekort dreigt van zo'n 1500 plaatsen, dan kan men nog moeilijk over elitescholen of perceptie spreken. Toen men nog kamperende ouders zag, werden die met een schuldgevoel overladen omdat zij wel de tijd en de mogelijkheid hadden om voor hun kinderen een plaats te bemachtigen. Toen klonk de kreet dat het vooral de zwaksten en kansarmen uit onze samenleving waren die men niet zag in de kampeerrijen. Nu kunnen we de situatie omkeren: nu zijn het in veel gevallen net de Vlaamse ouders die moeten vaststellen dat hun kind geen plaats heeft in de school van hun keuze en soms zelfs helemaal geen plaats op school. Een betere reden om de stad te ontvluchten kan niemand geven. Of denkt men echt dat een ouder die dagelijks zijn of haar kind kilometers ver moet

voeren – want nu kan men niet meer zeggen dat ze dit zelf willen omwille van te zwarte scholen in de stad – in diezelfde stad zal blijven wonen?

Wij blijven het dan ook herhalen: het GOK-decreet blijft voor perverse effecten zorgen, ondanks alle aanpassingen en noodoplossingen die men intussen al heeft bedacht. Dit decreet werd zo'n 8 jaar geleden ingevoerd omdat toen, zo stelde men, sommige scholen niet verantwoordelijk omgingen met inschrijvingen. Ik stel nu dat het de overheid is die, door dit decreet en al het gepruts in de marge ervan, niet verantwoordelijk omgaat met de inschrijvingen.

Dit jaar worden we dan bovendien nog plots, zo lijkt het, geconfronteerd met het prangende capaciteitsprobleem. Het komt het sterkst naar voren in de grote steden, maar ook daarbuiten melden heel wat scholen dat ze niet weten waar ze alle leerlingen die zich willen inschrijven, zullen moeten plaatsen. Vorig jaar stonden we hier met dezelfde vraag: wat gaat er gebeuren met de kinderen die niet terecht kunnen in de school van hun keuze? Nu is het nog erger: wat gaat er gebeuren met de kinderen die niet naar school kunnen in september? Waar is het recht op onderwijs?

Ik heb het verslag van het debat op 5 maart vorig jaar over dezelfde problematiek gelezen. Elke fractie is hier toen komen vragen naar oplossingen voor het nakende – nu nijpende – capaciteitstekort. Voormalig minister van Onderwijs Vandenbroucke heeft toen al mogelijke pistes voor oplossingen aangereikt, maar tot op vandaag is hiervan weinig tot niets in huis gekomen. Ik lees en hoor in de pers – maar niet alleen daar, ook in officiële documenten van dit parlement – grootse verklaringen over wat er zou moeten gebeuren. Ik kan alleen maar vaststellen dat het dezelfde verklaringen zijn als degene die vorig jaar werden gegeven.

'De DBFM-operatie zal soelaas bieden'. Tja, die DBFM wordt al jaren aangekondigd en zelfs als die nu toch nog van start kunnen gaan, dan staan die scholen er niet in september. 'De 2 kilometerregel wordt afgeschaft'. Ook dat werd vorig jaar door verschillende sprekers al aangehaald als een knelpunt. Maar zelfs als dat nu plots zou lukken, zullen ook die scholen er niet staan in september. 'De scholen met plaatsgebrek die een uitbreidingsdossier hebben ingediend, kunnen voorrang krijgen bij de subsidiëring van hun project'. Nog eens dezelfde opmerking. Ook die scholen staan er niet in september, en bovendien stel ik me de vraag hoe dit wordt uitgelegd aan die andere scholen die ook al jaren – intussen moet men 8 jaar en langer wachten – op de lijst staan. Vorig jaar werd hier zeer terecht aangegeven dat men zeer voorzichtig moet omspringen met de voorrangregel. Uit wat ik lees, maak ik op dat deze voorrang intussen al mogelijk is. Verder wordt er gegoocheld met termen als 'huursubsidies', 'nooddecreten', geld van KBC. En ook de 'masterplannen' duiken zeer vaak op. Maar van een masterplan om het probleem op te lossen, merk ik niets.

Minister, ik vraag me dan ook af hoe lang we in dit parlement nog gaan debatteren over dit probleem. We doen dit elk jaar opnieuw, maar concrete maatregelen laten tot nu toe op zich wachten. Alles wat hier vorig jaar is aangehaald, moet nu opnieuw onderzocht, gemeten, opgevraagd worden. Waar is de verantwoordelijkheid van het beleid? Deze toename aan kinderen is er toch niet 'plots'. Dat ziet men toch aankomen, en daarop moet men toch anticiperen. Tenminste, echte staatsmannen zouden dat doen. Hier past men blijkbaar een andere tactiek toe: men negeert het probleem tot het in je gezicht ontploft. U formuleert het graag anders. U hebt het over 'het probleem pas oplossen als het zich stelt', en dan gaat u koortsachtig op zoek naar lapmiddeltjes en legt u grootse verklaringen af over hoe het zou moeten en kunnen worden opgelost. Of is er een veel eenvoudigere verklaring? Heeft men dit bewust uitgesteld tot na de verkiezingen?

Minister, mijn conclusie is dat verschillende overheden bevoegd voor dit dossier – zowel de Vlaamse als de gemeentelijke – hun verantwoordelijkheid niet genomen hebben. Alle grootse verklaringen over de noodzaak van kleuterparticipatie, van taalstimulering, van gelijke kansen, zijn voor mij dan ook loze woorden. Ik zou bijna zeggen: wie gelooft die mens nog? Als de overheid er nog niet voor kan zorgen dat alle kinderen ook daadwerkelijk in de klas terecht kunnen, dan bestaat daar maar één term voor: 'schuldig verzuim'. Minister, ik heb dan

ook maar één concrete vraag. Hoe gaat u ervoor zorgen dat alle kinderen die naar school willen in september ook daadwerkelijk naar school kunnen? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Voorzitter, minister, collega's, u zult het ons als oppositiepartij niet vaak horen zeggen, maar we zijn zeer verheugd met het initiatief van de minister om werk te maken van de capaciteitsproblemen in de grote steden, of liever met de aankondiging dat hij er werk van zal maken.

Minister, mijn fractie en ikzelf stellen echter vast dat u er, en ik druk het voorzichtig uit, even over hebt gedaan om tot dat inzicht te komen. Deze ochtend op Radio 1 deed u alsof daar al lang in voorzien was. Niets is minder waar. De afgelopen maanden hebt u nog geen enkele brief geschreven waarin u de steden vraagt om een masterplan op te stellen. Nochtans is dat voor u blijkbaar de bijbel om uw beslissingen op te enten.

Tijdens het actualiteitsdebat van 2 weken geleden was u er trouwens nog stellig van overtuigd dat het probleem niet zozeer het gebrek aan capaciteit in de stedelijke scholen was, maar wel het gebrekkig functioneren van de nieuwe aanmeldingsprocedures. Ik citeer u, minister. "Als ik de kranten lees, merk ik dat sommigen haast verwoede pogingen ondernemen om alles door elkaar te halen, om een bepaalde agenda door te drukken (...). Vandaag stellen er zich, vooral in Brussel, problemen met de aanmelding en de procedure, en niet met de capaciteit". Meer nog, de parlementsleden die u toen trachtte te overtuigen van het tegendeel werden door u bestempeld als wereldvreemden. We kregen echter steun uit onverwachte hoek. Robert Voorhamme liet eergisteren in De Standaard het volgende optekenen: "Het probleem is niet dat systeem, maar het tekort aan scholen in bepaalde wijken".

Dat de minister eind vorige week een bocht van 180 graden heeft gemaakt, zegt iets over zijn kennis van zijn eigen thuisstad. Blijkbaar kent hij de situatie van het Antwerps onderwijs beter dan de situatie van het onderwijs in Brussel. Zijn bocht zegt tevens iets over zijn stuurmanskunsten of over zijn wispelturigheid. Hij is blijkbaar bereid het stuur op vraag van de Antwerpse kameraden om te gooien.

Mijn fractie slaat al weken en maanden op dezelfde nagel, in de hoop dat het de minister duidelijk zou worden. Blijkbaar had hij nood aan een voorhamer om tot inzichten te komen. We moeten echter positief blijven. *Potius sero quam numquam*. Volgens de heer Voorhamme zullen er in Antwerpen tegen 2026 30.000 tot 60.000 nieuwe plaatsen moeten bijkomen. In het Brussels basisonderwijs dreigt tegen 2015 al een tekort van 15.000 plaatsen te ontstaan.

Om snel werk van nieuwe scholen te kunnen maken, is het noodzakelijk de kilometerregel op te heffen en om mogelijkheden te creëren om in nieuwe woonkernen scholen op te richten. Die voorstellen lagen op het einde van de vorige legislatuur trouwens al op de tafel van de toenmalige minister van Onderwijs. Om ons ervan te vergewissen dat de minister zich niet tot een aankondigingspolitiek wil beperken, zouden we graag vernemen welke decretale stappen hij zal zetten en welke timing hij zal hanteren om deze beslissingen te verankeren. Zal dit nog voor de zomer gebeuren?

Zolang de Vlaamse Regering niet voorziet in noodzakelijke aanvullende financiële middelen om nieuwe scholen te bouwen, zullen de voorgestelde maatregelen echter een pleister op een open wonde blijven. Het probleem moet structureel worden aangepakt. Net daarom zijn we zo ongerust. De minister heeft terloops aangekondigd dat hij zal nagaan of subsidies voor de scholen haalbaar zijn. Het lijkt erop dat we hem weer zullen moeten overtuigen. Dergelijke oplapmiddelen zullen immers niet volstaan. Er is nieuw geld nodig.

Eigenlijk geeft de minister op deze manier aan dat hij geen visie heeft op wat op korte of op middellange termijn zou moeten gebeuren. De minister aarzelt. Hij blaast warm en koud tegelijk. Dit geldt voor dit dossier en voor het dossier van de DBFM-operatie. Ook in dit

verband is nu, 8 maanden na de installatie van de Vlaamse Regering, nog steeds niet bekend wat de modaliteiten voor de inhaaloperatie zullen zijn.

De voorzitter: Mevrouw Homans heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: Voorzitter, ik onderschrijf de stelling dat er een probleem is. Ik vind het echter hallucinant dat tijdens de periode 1999-2004, toen iemand anders bevoegd was voor het onderwijsbeleid, slechts 3,5 percent van het onderwijsbudget voor infrastructuur is voorbehouden. Het gemiddelde van de Organisatie voor de Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) lag toen op 7,8 percent. Dat is niet de verantwoordelijkheid van de mensen die nu bevoegd zijn.

Mevrouw De Knop, u klaagt terecht de bestaande problemen aan. Ik vind echter dat u ook de hand in eigen boezem moet steken. U moet kijken welke verantwoordelijkheid uw partij in het verleden heeft gedragen.

Mevrouw Irina De Knop: Mevrouw Homans, ik denk niet dat in die jaren al een dergelijk capaciteitsprobleem was. (*Rumoer*)

Het probleem is er nu al enkele jaren. U kunt natuurlijk naar de prehistorie blijven verwijzen om de eigen verantwoordelijkheid te ontlopen. (*Rumoer*)

De voorzitter: Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Voorzitter, de geschiedenis heeft ook haar rechten. Het is niet de bedoeling voortdurend naar vorige Vlaamse regeringen te verwijzen. Tijdens de periode 1999-2004 was er een probleem met de capaciteit in bepaalde scholen. Er waren wachtlijsten voor de scholenbouw. We moeten de verantwoordelijkheid echter spreiden. In die periode stonden bepaalde schoolgebouwen nog leeg. In andere was het bouwen net begonnen. Er was weinig sprake van onderlinge afspraken.

We hebben toen systematisch geld aan de onderwijsbegroting toegevoegd. Dit geld was specifiek voor de scholenbouw bestemd. Dit item is elk jaar opnieuw tijdens de begrotingsbesprekingen aan bod gekomen. De aanwezigen die er toen bij waren, zullen zich dat zeker herinneren. Ze hebben zich toen zeer begripvol getoond.

Op het einde van die legislatuur zijn we over pps-formules en over DMFM-operaties beginnen na te denken. In 2004 of 2005 heeft mijn opvolger hier een decreet van gemaakt. Zo ver staan we nu. De bewering dat er in de loop van die periode geen aandacht aan een capaciteitstekort of aan wachtlijsten voor de scholenbouw is besteed, is compleet onjuist. De heer Van Dijck, die toen ook lid van de commissie Onderwijs was, zal dat als eerste kunnen getuigen.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: We moeten in deze zaak de zwartepiet niet naar elkaar schuiven. De voorbije jaren hebben we vanuit Onderwijs vaak een beleid moeten voeren waarbij klaslokalen leeg stonden. We werden geconfronteerd met een dalende nataliteit. Het is voor de eerste keer dat er opnieuw meer kinderen zijn. Het is niet zo dat er jaren geleden capaciteitsproblemen waren maar de wachtlijsten voor nieuwe schoolgebouwen zijn er inderdaad al langer dan vandaag.

Het gaat hier ook over de verantwoordelijkheid voor de scholenbouw. Het is evident dat daar geld voor vrijgemaakt zal moeten worden. We moeten hier ook duidelijk maken wie in dezen verantwoordelijkheid heeft. In het Vlaanderen van de 21e eeuw is het niet de minister die de inrichter is van het onderwijs, maar het gemeenschapsonderwijs, de steden en gemeenten en het vrij initiatief. Zij moeten als partner meeschrijven aan dit verhaal. Het is niet aan de minister om zelf scholen in te richten. Dan draaien we de klok terug naar het midden van de vorige eeuw. Ik denk dat niemand daarvoor tekent.

De voorzitter: Mevrouw Deckx heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Deckx: Mevrouw Vanderpoorten is er zelf al op ingegaan maar ik wil toch even citeren uit een artikel dat vandaag in De Morgen is verschenen. Wanneer Open Vld dan beweert dat dit nu de verantwoordelijkheid is van minister Smet, dan stel ik me daar toch vragen bij. Ik citeer: “Toen Pascal Smet vorig jaar minister van Onderwijs werd, was de wachtlijst er al. Toen Frank Vandenbroucke in 2004 aan het karwei begon, was hij er ook al. Toen Marleen Vanderpoorten in 1999 de eed aflegde, ook al. ‘Geen idee wanneer hij ontstaan is’, reageert Vanderpoorten. ‘Toen ik in 1999 minister van Onderwijs werd, was de subsidie-wachtlijst voor schoolinfrastructuur al bijzonder lang en was er al gigantisch veel geld nodig. Het is een probleem van alle regeringen. Elke begrotingsopmaak kon je er gif op innemen dat er veel meer geld nodig bleek voor scholenbouw.” Nu dus zeggen dat de zaak enkel en alleen in het kamp van minister Smet ligt, lijkt me dan ook schromelijk overdreven.

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: De gewezen en huidige regeringspartijen proberen elkaar nu de zwartepiet toe te schuiven. Naast het probleem van de capaciteit, dat vooral te maken heeft met infrastructuur, is er een ander dwingend probleem, namelijk het probleem dat geschapen is door het fameuze Gelijkeonderwijskansendecreet (GOK-decreet) dat mevrouw Vanderpoorten eertijds met haar liberalen heeft ingevoerd.

Wanneer in een stad als Antwerpen 26 percent van de leerlingen uit het lager onderwijs niet naar de school van zijn keuze kan, dan heeft dat alles te maken met dat fameuze GOK-decreet. Men zal in een grootstad als Antwerpen, Brussel en andere maar het kind zijn van bemiddelde, hoog- of goedopgeleide blanke ouders. Die zijn er aan voor de moeite want via dat GOK-decreet krijgen allochtone kinderen van zogenaamd minderbegoede gezinnen en dergelijke meer, die beantwoorden aan dat fameuze criterium uit het GOK-decreet, voorrang bij de plaatsing. Dat zorgt ervoor dat in Antwerpen nu 2585 kinderen niet naar de school van hun keuze kunnen gaan. Dit is niet ‘eigen volk eerst’ maar ‘eigen volk laatst en allochtonen eerst’. Dat is een probleem dat vandaag, los van het probleem van de infrastructuur en de capaciteit, ook wel eens mag worden aangeraakt. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mevrouw Liesbeth Homans: Mevrouw De Knop, het gaat hier niet over het elkaar toeschrijven van de zwartepiet. Ik wil gewoon aantonen dat het over een werk van lange adem gaat. Tijdens de legislatuur die ik heb genoemd, was er maar 3,5 percent van het onderwijsbudget uitgetrokken voor infrastructuur terwijl de OESO-norm toen op 7,8 percent lag. Dat betekent dat toen niet de nodige inspanningen zijn geleverd waardoor men de huidige toestand had kunnen voorkomen. U kunt hier nu eisen dat daar snel werk van wordt gemaakt, maar u mag van de huidige regering niet verwachten dat zij dit snel oplost terwijl dat in het verleden niet is gebeurd.

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Heel wat sprekers hebben hier al gezegd dat wij al verschillende jaren aandacht besteden aan schoolinfrastructuur. Mevrouw Vanderpoorten merkte terecht op dat dat reeds op de agenda stond toen zij minister van Onderwijs was. Tijdens de vorige legislatuur heeft de Vlaamse Regering heel wat extra middelen vrijgemaakt voor scholenbouw. Ook toen was dat een aandachtspunt en hebben wij er in dit parlement herhaalde malen op gewezen dat er een serieuze achterstand bestaat, die op korte termijn moet worden weggewerkt.

Vandaag komen wij tot de vaststelling dat er enerzijds een enorme vraag is naar scholenbouw in heel Vlaanderen, en dat wij anderzijds in de grote steden met een capaciteitsprobleem zitten. Belangrijk is dat wij nu zo snel mogelijk ten gronde de analyse maken. Ik lees en hoor allerlei cijfers, maar ik zou graag over de juiste cijfers beschikken. Het is duidelijk dat wij vandaag niet over alle nodige informatie beschikken om de juiste keuzes te maken. Vandaag moeten wij vooral, met de beperkte middelen die we hebben en op basis van een degelijke analyse, de juiste keuze maken en ervoor zorgen dat wij vanuit de Vlaamse overheid, in

samenwerking met de andere bestuursniveaus, een betere opvolging kunnen doen van wat er op het terrein gebeurt.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers: Ik onderschrijf vanzelfsprekend wat mevrouw Helsen zonet heeft gezegd, maar ik wil ook even inpikken op wat de heer Van Dijck heeft gezegd. Hij wijst erop dat ook de inrichters van onderwijs hun verantwoordelijk moeten nemen. Dat is waar, maar zij doen dat vandaag al. Ik wijs erop dat zowel in het vrije onderwijs als in het stedelijke en gemeentelijke onderwijs de subsidie altijd maar een gedeelte van het investeringsbedrag bedraagt, en dat zij sowieso altijd meer dan 30 percent bijkomend financieren.

Vandaag is de wachtlijst in het gemeentelijke onderwijs niet minder dan 230 miljoen euro, enkel aan subsidies. Dat betekent dat meer dan 70 miljoen euro door de gemeenten zelf moet worden bijgepast. Ik maak dan nog abstractie van Antwerpen en Gent, die niet meegerekend zijn in dat bedrag.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: We moeten opletten dat we in dat debat niet alles met elkaar vermengen. Het is inderdaad zo dat de wachtlijsten al lang bestaan en dat veel collega's en vorige regeringen al inspanningen hebben gedaan om die wachtlijsten te verkorten.

Waar we nu mee geconfronteerd worden, is een gebrek aan capaciteit in de grote steden, vooral door de demografische evolutie die we onvoldoende hebben zien aankomen. Dat is natuurlijk niet de fout van minister Smet, maar als zittende minister moet hij daar natuurlijk wel een oplossing voor vinden. In dit debat heeft het GOK-decreet niet de fout. *(Opmerkingen van de heer Filip Dewinter)*

Mijnheer Dewinter, ik weet dat u altijd een fervent tegenstander bent geweest van het GOK-decreet, maar ik ben nog altijd bijzonder fier dat het tijdens mijn ministerschap tot stand is gekomen. De reden voor de inschrijvingsprocedure die toen is ingevoerd, was dat wij vaststelden dat bepaalde scholen systematisch hun deuren gesloten hielden voor bepaalde leerlingen. Daar wilden wij in eerste instantie iets aan doen.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Voorzitter, ik was niet van plan om mij te mengen in het debat, maar mijn temperatuur begon te stijgen bij bepaalde uitspraken van de collega's. Voor het goede verloop van het debat wil ik teruggaan naar de essentie. Wat ik tot hertoe heb gehoord, is namelijk een poging tot een potje 'zwartepiet spelen': dat is zo'n gezelschapspelletje van kinderen die niet naar school raken en die proberen de zwartepiet door te sturen naar iemand anders. Als men al meer dan 10 jaar met die wachtlijsten zit, vind ik dat de politiek eens de hand in eigen boezem moet steken. Als je dat al zo lang weet, vraag ik me af waar de oplossing is.

Ik hoor hier daarnet dat het een werk van lange adem is. U moet maar eens in een grootstad als Antwerpen met de ouders gaan praten en uw oor te luisteren leggen bij de burgers die dit misschien volgen, die in de stad wonen en met hun kinderen niet binnen geraken in verscheidene scholen en die nu radeloos zijn. Als ik dan zie welke richting het debat uitgaat, van wie het allemaal was en hoelang, dan denk ik dat dit geen oplossing is.

Ik zou vandaag graag horen – en straks houdt onze fractie ook een uiteenzetting – wat de onmiddellijke oplossingen zullen zijn. U moet maar eens aan die ouders die nog niet weten waar hun kinderen volgend jaar gaan zitten uitleggen dat wij hier nog een potje gaan debatteren over wie het was en wie toen minister was. Daar heeft de burger op dit ogenblik geen boodschap aan.

De heer Filip Dewinter: Voorzitter, ik stel vast dat mevrouw Vanderpoorten, zoals politici van de traditionele partijen wel meer doen, in raadsels spreekt. Zij gebruikt partijpolitieke

newspeak om de realiteit te verbergen. Zij heeft het over de ‘demografische evolutie’, over ‘bepaalde groepen’. Maar zeg dan toch waar het over gaat, mevrouw Vanderpoorten.

Ik zal u de cijfers van Antwerpen noemen. Dat is niet zo moeilijk. 56 percent van de kinderen jonger dan 9 jaar zijn allochtoon. 41 percent van de kinderen in het basisonderwijs in 65 scholen in Antwerpen zijn moslim. (*Rumoer*)

Dat is de realiteit. Mag dat niet gezegd worden?

We krijgen daar dankzij de traditionele partijen nog 10.000 asielzoekers met hun kinderen bij. En binnenkort worden er nog eens 7108 aanvragen voor regularisatie goedgekeurd dankzij een aantal partijen in dit halfroond. Dat zorgt ervoor dat er in de grootsteden – en Antwerpen is maar een voorbeeld – een groot capaciteitsprobleem is.

Ik geef een goede raad mee aan de blanke, bemiddelde, goed opgeleide ouders. Het is heel simpel. Dat fameuze formulier dat je moet invullen voor het begin van ieder schooljaar om te zeggen wat en wie de ouders zijn: wees burgerlijk ongehoorzaam en schrijf, in plaats van te schrijven dat uw kinderen afkomstig zijn van Nederlandstalige ouders, dat ze geen Nederlandstalige ouders hebben. En dan is het in orde. Dan ga je als kind van die blanke, hoog opgeleide, bemiddelde ouders naar de school van uw keuze. Wees voor één keer burgerlijk ongehoorzaam en misbruik het systeem dat dit allemaal toelaat en dat het eigen volk op de laatste plaats in plaats van op de eerste plaats zet. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Voorzitter, ik vind geen woorden voor mijn verontwaardiging. Extreem rechts probeert de zwartepiet door te schuiven naar het GOK-beleid. We hebben dat vanmorgen mogen horen in De Ochtend. Je zal maar een blank middenklassekind zijn, zegt u. Wel, je zal voor het online inschrijvingssysteem maar een allochtoon kind geweest zijn in Antwerpen, dan had je wellicht ook geen plaats, vorig jaar niet en het jaar daarvoor ook niet. Maar dan was er bovendien ook geen haan die ernaar kraaide. Gelukkig is er het GOK-decreet, alleen gaat het voor ons nog niet ver genoeg.

De voorzitter: Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Voorzitter, ik heb mij zelden of nooit zo opgewonden gevoeld in dit parlement. Door de tussenkomst van de heer Dewinter voel ik mij genoodzaakt om het woord te nemen.

Mijnheer Dewinter, elk kind dat in Vlaanderen woont, heeft recht op onderwijs. (*Applaus en opmerkingen*)

Welke afkomst dat kind ook heeft. Of het nu geboren is in een Turks, Italiaans, Marokkaans of autochtoon gezin, of het nu woont in Antwerpen of in Genk of Gent. Mij om het even. Elk kind, ook de kinderen die hier in Vlaanderen aankomen – en ik woon in een stad met een asielcentrum van 500 bewoners, met meer dan 100 kinderen, die hier vaak ook aankomen zonder ouders – heeft recht op onderwijs.

Natuurlijk is er vandaag blijkbaar een capaciteitsprobleem. Het is vandaag wat acuter. Allicht heeft dat te maken met de demografische gegevens waarop we in Welzijn wel al heel dikwijls hebben gestudeerd om te weten hoe we moeten antwoorden op het probleem van de vergrijzing. In Onderwijs moet men dat ook doen als het gaat over de uitbreiding van de scholen.

Maar, minister, het zal niet alleen een probleem zijn van scholen in Antwerpen, maar van scholen in heel Vlaanderen. Er is de korte termijn en er is de lange termijn. Misschien hebben we hier in het verleden de voorbije 10, 15 jaar wat te veel aandacht besteed aan gemeenschapsbevoegdheden en wat te weinig aan gewestbevoegdheden.

Ik verklaar me nader. Onderwijs is een gemeenschapsbevoegdheid, maar als het gaat over infrastructuur, dan heeft het vaak te maken met vastgoed en is er eerder een link met gewestelijke materies. De kwestie is dat wanneer we het daarover hebben, we dit ook breder

moeten durven kaderen en we het ook moeten hebben over ruimtelijke ordening. We hebben het Grond- en Pandendecreet in de vorige legislatuur goedgekeurd. We weten – en we werken daar met zijn allen aan – dat er 43.000 sociale huurwoningen in Vlaanderen bij kunnen komen. Die zullen voor een stuk in de steden terecht komen, maar ook op het platteland. Als we terugkeren naar grote wooneenheden, dan moeten we ook de rekening durven maken en bekijken of er in de buurt een schoolaanbod is en op hoeveel kilometer van die wijken vandaan. Tegelijk moeten we ook de vraag durven stellen of er ook kinderopvang is. Dit is dus niet alleen een verhaal over capaciteit voor de scholen, het is veel ruimer.

Mevrouw Irina De Knop: Ik wil graag nog even ingaan op de opmerkingen van de heer Dewinter.

Mijnheer Dewinter, ik word echt misselijk wanneer ik uw discours hoor, werkelijk misselijk!
(Rumoer bij het Vlaams Belang)

Gelukkig voor u zijn er al die problemen, al die maatschappelijke uitdagingen. Gelukkig, want ze zijn de bestaansreden voor uw partij. Het is eigenlijk erg om zeggen, maar u teert gewoon op de problemen van anderen voor uw eigen electoraal succes. Het is degoutant!
(Applaus bij CD&V, Open Vld, sp.a en Groen!. Rumoer bij het Vlaams Belang)

De voorzitter: Ik stel voor dat mevrouw De Knop eerst haar betoog afwerkt, daarna krijgt u het woord, mijnheer Dewinter. *(Rumoer bij het Vlaams Belang)*

U mag straks repliceren. *(Opmerkingen van de heer Erik Tack)*

Ik denk niet dat ik hier iemand tekortdoe, mijnheer Tack.

Ik geef nu het woord aan mevrouw De Knop, want ze heeft ongeveer een kwartier geluisterd naar een debat tussen een aantal parlementsleden. Ik stel voor dat ze nu haar punt maakt en dat u vervolgens het woord krijgt.

Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: In ieder geval, om vaart te krijgen in de scholenbouw, want dat is wat we willen, in bijkomende capaciteit, want het gaat hier niet over wachtlijsten, stellen wij voor dat u de steden en de Vlaamse Gemeenschapscommissie de regierol geeft. Laat hen zelf de prioriteiten bepalen en over het geld beschikken.

Wij blijven het ook nog altijd vreemd vinden dat u niet overtuigd bent dat de capaciteitsuitbreiding in Brussel in dezelfde mate nodig is als in de andere steden. U wilt zich in Brussel naar eigen zeggen concentreren op de wijken waar voldoende Nederlandstaligen wonen. Ik ben erg blij met het betoog van mevrouw Heeren, want het ondersteunt mijn these. U hoopt immers de hete aardappel door te schuiven naar de Franse Gemeenschap, maar ik vrees dat dit wel eens als een boemerang terug kan komen. U gaat voorbij aan de realiteit waarbij ook nu al Brusselaars naar de Rand trekken om er school te lopen. De studie van BRIO toont dit duidelijk aan. De scholen in de Rand hebben nu al te maken met een instroom van om en bij 50 percent niet-Nederlandstaligen uit Brussel. Door het capaciteitsprobleem in Brussel onvoldoende aan te pakken, verplaatst u het capaciteitsprobleem naar de Rand. En daar, minister, kunt u er zich niet van afmaken met het argument dat het uw probleem niet is. Of u het nu wilt of niet, Brussel is geen eiland, maar is omgeven door Vlaams grondgebied, en daar bent u ten volle bevoegd voor de volledige gemeenschap. In de vorige plenaire vergadering meldde u meer dan eens geen voorstander te zijn van een capaciteitsuitbreiding of sprak u zichzelf wat dat betreft tegen.

Ik citeer u nogmaals: “Je moet geen professor in de linguïstiek zijn om te snappen dat in een klas waar nauwelijks Nederlandstalige kindjes zitten, de leerkracht het niet uitgelegd krijgt. Twee derde van de klas begrijpt gewoon niet wat je zegt, hoe kun je dan beginnen met geschiedenis en aardrijkskunde?” Impliciet zegt u daarmee: “Franse gemeenschap, trek uw plan”. Ik stel vast dat u niets te maken wilt hebben met de nieuwe of anderstalige Brusselaars. ‘Il faut le faire’ als Brusselaar! Ik verbaas me over zoveel populisme van een vooraanstaand

sp.a'er. Ik vraag me ook af in welke mate uw standpunt gedeeld wordt door uw Brusselse collega's.

Wij liberalen zeggen dat het onze maatschappelijke verantwoordelijkheid is om een oplossing te vinden voor het onderwijsaanbod voor alle kinderen. U zult me zeggen dat daarvoor geen geld voorhanden is en dat deze regering besparingen moet doorvoeren, maar wie een verstandig beleid wil voeren, bespaart toch niet op de talenten van de toekomst! Ons menselijk kapitaal is de belangrijkste grondstof van onze welvaart, dat hoorde ik u vanmorgen zelf zeggen, en als we vandaag besparen op onderwijs, zullen we dat morgen moeten compenseren met uitgaven voor onder meer de werkloosheid, het armoede- en het veiligheidsbeleid. Dat zou de domste beslissing ooit zijn.

Ik en mijn fractie zijn niet bereid om een generatie van jongeren op te geven omdat de beleidsverantwoordelijken de hete aardappel naar elkaar doorschuiven.

Ik vat mijn vragen nog even samen, in de hoop dat het klaar en duidelijk is: bent u bereid om op korte termijn de maatregelen die u zelf hebt aangekondigd, decretaal te verankeren en zult u dat doen via het geplande Onderwijsdecreet? Zal de regering nieuwe en bijkomende middelen aanboren om het capaciteitsprobleem aan te pakken? Is de regering bereid om de regierol aan de steden te geven? Zult u de capaciteitsproblemen in Brussel met dezelfde urgentie aanpakken als de problemen in Antwerpen en Gent? Wanneer en hoe plant u het overleg met de Franse Gemeenschap om samen tot een gemeenschappelijke aanpak te komen?

Ik eindig waar ik begonnen ben, namelijk dat ik blij ben dat u tot inzicht bent gekomen. Nullius nisi insipientis in errore perseverare.

De heer Filip Dewinter: Voorzitter, ik noteer dat mevrouw De Knop misselijk wordt van mijn discours. Ik kan begrijpen dat ze misselijk wordt van de realiteit, misselijk wordt van de waarheid, misselijk wordt vooral van de gevolgen van het beleid van haar eigen partij Open Vld.

Waar ik misselijk van word, mevrouw De Knop, is de lakse immigratiewetgeving, dankzij Open Vld tot stand gekomen, van de regularisatie van illegalen, dankzij Open Vld tot stand gekomen, van het vreemdelingenstemrecht, dankzij Open Vld tot stand gekomen, van de snel-Belgwet, dankzij Open Vld tot stand gekomen, van het GOK-decreet, dankzij Open Vld tot stand gekomen. Al die wetgevingen hebben ertoe geleid dat wij in de scholen in onze grootsteden langzaam maar zeker als Vlamingen een minderheid zijn geworden. Daar word ik misselijk van, mevrouw De Knop. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik wil reageren op wat mevrouw De Knop zei over de capaciteitsuitbreiding in Brussel. De bevolkingsexplosie is dusdanig in Brussel dat een gerichte uitbreiding zich opdringt. Ik wil voor alle duidelijkheid het volgende zeggen, zodat daar geen misverstanden over bestaan: ons onderwijssysteem in Vlaanderen en zeker in Brussel, is open. Wij ontvangen heel veel anderstaligen en heel veel allochtonen. Daar is absoluut niets mis mee. Iedereen heeft recht op onderwijs in Vlaanderen en Brussel.

Maar we moeten ook duidelijk zijn: een verdere capaciteitsuitbreiding brengt een verdere verwatering en verdunning van het aantal Nederlandstaligen in die scholen met zich mee. Men kan dan wel zeggen dat er absoluut geen kwaliteitsprobleem zou zijn voor het onderwijs in Brussel. Wel, ik weet dat nog niet, en het buikgevoel van veel ouders spreekt dat absoluut tegen. Vergis u niet, dat zijn ouders die open staan op de wereld en tolerant zijn, ook ten aanzien van andere bevolkingsgroepen. Dus, als we spreken over een gerichte capaciteitsuitbreiding in Brussel, moeten we dat absoluut koppelen aan een wijziging van de voorrangregels voor Nederlandstalige kinderen. Het kan niet zijn dat Nederlandstalige kinderen in Brussel geen school vinden. Dat is werkelijk Absurdistan. Ouders snappen dat niet, politici

snappen dat niet. We zijn niet tegen een gerichte capaciteitsuitbreiding op welbepaalde plaatsen en welbepaalde wijken waar de nood het hoogste is, maar laten we dat koppelen aan een wijziging van de voorrangregels zodat Vlaamse ouders te allen tijde hun kinderen kunnen inschrijven in een school van hun en van onze hoofdstad.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: De heer Dewinter doet alsof dankzij Open Vld dit land met alle zonden van Israel beladen wordt. Ik kijk even naar Berlijn, Parijs, Amsterdam. Bij mijn weten is Open Vld daar niet aan de macht en nooit aan de macht geweest. De demografische veranderingen – dat is de vlag die de lading dekt – is in alle grote Europese steden een feit. Dat is een realiteit waarmee we moeten omgaan, maar humanisten kunnen dat misschien iets gemakkelijker dan Blokkers. (*Applaus bij Open Vld, sp.a en Groen!*)

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, minister, collega's, in een aantal Vlaamse kranten lezen we afgelopen weekend en maandag de noodkreten van beleidsverantwoordelijken van Antwerpen, Gent en Brussel. Hun analyse stelt dat enkel extra scholen het aankomende plaatsgebrek kunnen bestrijden. Sommigen roepen zelfs om een nooddecreet.

Ze hebben deels gelijk. Er zijn grote zorgen over de schoolinfrastructuur. Dat er in de grote steden noden zijn door de demografische evolutie, kunnen we niet ontkennen, maar ook in de rest van Vlaanderen zijn de noden groot. Die noden zijn niet nieuw: het beeld van klascontainers op de Vlaamse speelplaatsen is jammer genoeg een te vertrouwd beeld.

Minister, wat de wachtlijsten voor de schoolinfrastructuur betreft, zitten we in heel Vlaanderen in een ronduit negatieve spiraal. De wachtlijst voor het vrij onderwijs alleen telt ondertussen meer dan 1600 dossiers, samen goed voor een totale investering van 2,5 miljard euro, en elke dag groeit die wachtlijst nog aan. De oproep van Mieke Van Hecke in De Standaard stelt het probleem zeer scherp. Ik wil die hier dan ook graag herhalen: "Geen wachttijden van 50 jaar, alstublieft." Bij ongewijzigd beleid bedraagt de wachttijd voor wie zijn dossier vandaag indient, immers daadwerkelijk tientallen jaren.

Ik wil daarnaast nog even wijzen op het volgende probleem: bij het Nationaal Waarborgfonds, een restant van de leningen voor scholenbouw uit de periode van 1974 tot 1989, lopen op dit moment nog meer dan 1000 afbetalingen. Meer dan 1 op de 4 betrokken scholen heeft voor de afbetalingen meer dan een kwart van haar werkingsmiddelen nodig, waardoor de normale pedagogische werking soms in het gedrang dreigt te komen. Ook dat probleem moeten we durven te vermelden.

Een lichtpunt is hopelijk de grote DBFM-operatie, waarvan het contract voor Pasen eindelijk zou worden getekend. Over de betaalbaarheid van de kostprijs van de 211 scholen die hierdoor zullen kunnen worden gebouwd, bestaat trouwens nog steeds geen grote duidelijkheid. De objectieve vaststelling is er: het gebouwenpark van ons onderwijs is verouderd. Indien mogelijk moeten we het ook gemakkelijker maken voor schoolbesturen om te bouwen. Een btw-verlaging naar 6 procent betekent een directe kostprijsvermindering van 15 procent op de bouwkosten én een opsteker voor de bouwnijverheid en voor de tewerkstelling. Is die mogelijkheid zowel federaal als Europees voldoende onderzocht? Moeten we daar niet opnieuw aandacht voor hebben?

Minister, met dit totaalbeeld wil ik toch even benadrukken dat we het hier over een complex en zeer breed probleem hebben, waarvoor geen simpele oplossingen bestaan. Dit is niet het snel neerpoten van enkele gebouwen via een noodprocedure, die er dan op 1 september zouden moeten staan. Dat is onmogelijk. Schoolgebouwen zijn immers meer dan een soort stenen containers waarin toevallig onderwijs wordt gegeven. Trouwens, bijkomende scholen wil zeggen dat – niet te vergeten – ook bijkomende leraren en omkadering noodzakelijk zijn. Laten we ook niet vergeten dat, alvorens de kleuterklassen vollopen, er eerst nog in een

adequaat en voldoende aanbod aan kinderopvang moet worden voorzien. Ook daarover moeten we durven te spreken. In de gesubsidieerde sector wordt scholenbouw of -renovatie eveneens bemoeilijkt door het hoge percentage aan eigen middelen die moeten worden ingebracht, een regeling die nog dateert van de tijd van het Schoolpact. Ook daarover moeten we durven te spreken.

En ja, ook in het Stedenfonds is in heel wat extra middelen voor grootsteden voorzien, net om hun grootstedelijke functie waar te maken. Misschien moeten we hier ook durven te spreken over de prioriteiten voor morgen. We mogen niet vergeten dat de grootsteden Gent en Antwerpen in de enveloppe van het gemeentelijk onderwijs zelfs een voorafname kunnen doen voor scholenbouw.

Minister, zijn alle noden reeds correct in kaart gebracht, en worden alle schoolgebouwen maximaal benut? In sommige straten barst de ene school uit haar voegen, en misschien is er hier of daar nog wel een plaats. Ook de schoolkeuze van de ouders en het optimaliseren van het gebruik van de gebouwen moeten een deel van de discussie en van de oplossing zijn. Zijn alle gemeenschapsgebouwen van elke overheid efficiënt en volledig volzet?

We moeten het regeerakkoord krachtdadig en versneld uitvoeren. Ik geef drie krachtlijnen ter zake. De extra inhaalbeweging die voor de schoolinfrastructuur is ingezet om schoolgebouwen versneld te vernieuwen of te vervangen, moet worden herhaald. Scholenbouw moet planmatiger worden gestuurd vanuit masterplannen, waarover lokaal overleg wordt gepleegd. De regelgeving moet worden aangepast, zodat schoolbesturen een aanvraag tot subsidiëring kunnen doen, rekening houdend met de demografische evoluties en de ruimtelijke planning.

Want ja, momenteel bouwen we scholen op basis van de huidige noden, eigenlijk moeten we scholen voor de toekomst bouwen, op basis van de verwachte noden. Zowel in commissie als in plenaire vergadering waarschuwden wij u nochtans reeds meermaals. Minister, u hebt het signaal nu ook gekregen van enkele van uw partijgenoten uit de grootsteden.

Ik herhaal mijn oproep van enkele weken geleden bij de bespreking van de beleidsnota Onderwijs: er moet dringend een cel of taskforce – de benaming speelt geen rol – komen om het probleem van de schoolinfrastructuur in al zijn facetten op te volgen en krachtdadig en snel op te lossen. Hierbij moeten we de problemen correct analyseren en volledig in kaart brengen. Alle pistes en opportuniteiten moeten worden onderzocht. Maar degenen die reeds jaren op de wachtlijst staan, mogen niet worden gediscrimineerd. Laat het duidelijk zijn: voor de christendemocraten mag geen enkel kind in de kou staan.

De voorzitter: Mevrouw Deckx heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Deckx: Voorzitter, minister, dames en heren, sinds enkele weken worden we inderdaad in de pers en via de pers, maar ook via onze collega's van sp.a fameus met onze neus op de feiten gedrukt. We moeten concluderen dat de tekorten in Antwerpen en andere grote steden pijnlijk duidelijk worden.

Ik hoor hier collega's van andere partijen zeggen dat de minister eindelijk tot inzicht is gekomen en het probleem erkent. Ik vraag me af waar zij zich de afgelopen maanden en jaren bevonden. In de vorige legislatuur werden zeer grote bijkomende budgetten vrijgemaakt voor scholenbouw. Dat betekent dat men zich toen ook heel erg bewust was van de grote noodzaak eraan. De budgetten werden opgetrokken van om en bij de 150 miljoen euro naar 200 tot 250 miljoen euro, met zelfs 420 miljoen euro in 2008 als toppunt. Ik kan er moeilijk inkomen dat men zegt dat de minister nu pas tot inzicht gekomen is.

Ik verwijs naar het regeerakkoord. Er wordt in een bepaalde passage gepleit voor een snelle aanpak van het probleem. De creatie van het DBFM-project moet ook voor soelaas zorgen. De uitwerking daarvan heeft uiteraard wat langer geduurd dan gepland. Zeer binnenkort zal men kunnen landen en wordt ook daar een aanzienlijk budget vrijgemaakt voor scholenbouw.

Momenteel moeten we ervoor zorgen dat de kinderen die toestromen in september een plaats zullen hebben. Ik heb van de minister begrepen dat hij op korte termijn maatregelen zal nemen in de vorm van huursubsidies, containerklassen en de afschaffing van de 2 kilometerregel. We steunen hem daar ten volle in. Dat probleem moet worden opgelost.

Wat de lange termijn betreft, mogen we niet overhaast tewerk gaan. We moeten in kaart brengen waar de noden het grootst zijn, en waar lege gebouwen staan die kunnen dienen om onderwijs in te geven. Het gaat niet op om zomaar beton bij te zetten. Daar moet heel fundamenteel over worden nagedacht. Minister, momenteel zijn de noden in de steden duidelijk, ze komen aan de oppervlakte, wellicht juist door het nieuwe inschrijvingsstelsel, wellicht gaan er op termijn nog zaken wijzigen. Ik denk dat de cijfers nog niet helemaal vastliggen.

Het is heel erg nodig dat ook in de rest van Vlaanderen wordt nagegaan waar en in welke mate tekorten zullen ontstaan. We moeten daar methodisch op inspelen en op langere termijn de noodzakelijke gebouwen aanbieden.

Weet u al hoe de toestand in Vlaanderen eruitziet? Kloppen de cijfers die in de media worden vermeld? Zo ja, hebt u een plan om op korte termijn en op lange termijn de problemen aan te pakken? Want voor sp.a is het absoluut onaanvaardbaar dat er aan schoolpoorten wachtrijen ontstaan. Elk kind moet terecht kunnen in de school van zijn of haar keuze, en in elk geval in de nabijheid van de woning. (*Applaus bij de meerderheid*)

Mevrouw An Michiels: Ik hoor u hier een gloedvol pleidooi ten voordele van uw minister houden. Dat siert u. Maar ik hoor u ook zeggen dat we niet overhaast te werk moeten gaan en we de zaken eerst in kaart moeten brengen. Ik zei het al: vorig jaar hebben we met zijn allen hier de conclusie getrokken dat we de zaken in kaart moeten brengen, en dan kijken wat er moet gebeuren. Hoeveel tijd wilt u uittrekken om de toestand in kaart te brengen? We kunnen immers elk jaar opnieuw dezelfde discussie voeren en dat elk jaar opnieuw vragen, zonder dat er op het terrein iets verandert.

Mevrouw Kathleen Deckx: Het is heel duidelijk dat op korte termijn moet worden ingegrepen. Als blijkt dat er tekorten zijn – en daarvoor zijn er aanwijzingen – dan moeten die heel snel worden weggewerkt. U zult het toch met me eens zijn dat we voor de structurele scholenbouw niet over een nacht ijs mogen gaan. Er moet goed worden onderzocht waar de noden het hoogst zijn, en daarover moeten ook de lokale besturen worden geraadpleegd. Dat kan niet op enkele dagen worden afgehandeld, en als ervaren parlementslid zult u dat begrijpen.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Voorzitter, ik wil het even hebben over de stelling dat we het probleem in kaart moeten brengen. Ik ga daarmee natuurlijk akkoord. De aanzet daartoe gebeurde al in december 2009, toen we in de commissie Onderwijs de Schoolgebouwenmonitor van 2008 ontvingen. Daarin wordt de staat van de schoolgebouwen geanalyseerd. Ik lees daarin dat er een algemeen tekort is aan onderwijsruimte, in heel Vlaanderen, en dat 32 procent van de schoolgebouwen als onvoldoende groot worden ervaren. Het probleem reikt dus verder dan Antwerpen, Gent en Brussel, maar het probleem is het grootste in Brussel. Verder lees ik dat 7 procent van de schoolgebouwen niet voldoet aan de minimale eisen inzake comfort, warmte en veiligheid. Er is dus nog veel werk aan de winkel. Ik hoop bijgevolg dat de minister snel initiatieven kan nemen.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Men probeert hier de problemen te minimaliseren, terwijl het toch vaststaat dat er tekorten zijn. Ik ben ervan overtuigd dat zowel de heren Voorhamme, Coddens als Vanraes perfect weten waar de tekorten aan gebouwen, ruimte en leerkrachten zich voordoen. De noden stellen zich vandaag; vandaag zijn er kinderen die geen geschikte school vinden. Zou het daarom geen goed idee zijn een noodfonds op te richten waarmee de steden zelf de problemen kunnen oplossen? Vandaag zitten de ouders met de handen in het haar. Het gaat om zeker honderden, wellicht duizenden ouders.

Mevrouw Kathleen Deckx: Ik wil helemaal niet het probleem minimaliseren. Ik denk wel dat we moeten werken op basis van juiste cijfers. Of het nu gaat over 2500 kinderen of over 1 kind: elk kind moet een plaats op school krijgen. We zullen daarvoor zorgen. Ik durf me sterk te maken dat de minister er alles zal aan doen om dat te realiseren.

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: Voorzitter, minister, collega's, het voordeel van de voorlaatste spreker te zijn, is dat alle thema's en alle punten van discussie al zijn aangehaald. Toch ga ik proberen om al wat er is gezegd, niet op een hoopje te gooien en de problematiek een beetje genuanceerd te benaderen.

Ik zie in het hele verhaal van het plaatsgebrek in de scholen, eigenlijk twee belangrijke elementen. Ten eerste, is er inderdaad plaatsgebrek in sommige basisscholen, zeker in Antwerpen, Brussel en Gent. Niemand zal dat betwijfelen. Niet elke stad, hoor ik, beschikt over de correcte cijfers. Antwerpen heeft de problematiek helder in kaart gebracht, terwijl in Gent de situatie minder duidelijk is.

Systemen van online aanmelding zijn op zich niet slecht, maar ze lossen het capaciteitsprobleem niet op en stellen het ook niet helder. Het brengt wel aan het licht dat aanmelding in bepaalde scholen niet kan, maar het systeem geeft geen alternatieven. Zo zijn er nog heel wat zaken die nader moeten worden bekeken om dat elektronisch systeem een beetje eenduidiger te maken. Het bewijs dat de cijfers op dit moment nog niet uitgezuiverd zijn, blijkt uit de verschillen tussen de cijfers wanneer men verschillende kranten bekijkt. Andere kranten, andere cijfers. Het probleem van de capaciteit zal hoogstwaarschijnlijk verergeren in de toekomst door de demografische evolutie, zowel inzake positieve migratie als inzake nataliteit.

Ten tweede ga ik helemaal mee in het verhaal van de heer De Meyer. Er zijn heel lange wachtlijsten voor de vernieuwing van schoolinfrastructuur, het zogenaamde AGION-dossier (Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs). De geplande inhaalbeweging, onder andere via de 211 projecten opgenomen in de DBFM-lijst (design, build, finance, maintain), maar ook via de 'gewone' inhaalbeweging, blijft noodzakelijk. Vele gebouwen zijn verouderd en voldoen niet meer aan de hedendaagse onderwijsbehoeften. Het Vlaams scholenpatrimonium is over het algemeen onaangenaam, verouderd, onaangepast en soms zelfs onveilig. Het is dus niet zo dat heel wat vierkante meter schoolgebouw overeenkomt met een enorme capaciteit aan leerlingen. Deze plaatsongeschiktheid in combinatie met het plaatstekort, zorgt voor een escalatie van het probleem. De aanpak van het ene probleem mag niet ten koste gaan van de aanpak van het andere probleem.

Minister, deze problematiek vraagt dus om een totaalaanpak. Ik zie een drietal mogelijkheden. Wij pleiten voor een rationeel en behoeftegericht scholenbouwbeleid. Het ondoordacht en massaal neerpoten van nieuwe gebouwen is geen goed idee. In eerste instantie moeten we het beschikbare aanbod, verspreid over alle netten, goed en snel in kaart brengen en deze plaatsen in zo groot mogelijke mate proberen in te vullen. Ouders moeten, wanneer ze hun kind willen inschrijven in een school, ook steeds een alternatief krijgen wanneer in de school die hun voorkeur geniet, geen plaats meer is.

Efficiëntiewinsten alleen zullen niet volstaan. Een capaciteitsuitbreiding blijft noodzakelijk. We kunnen ons alvast vinden in enkele voorstellen van de minister. Ik denk aan het opheffen van de afstandsregeling van 2 kilometer, de eventuele invoering van een subsidie om ruimtes te huren en in te richten als klaslokalen, containerklassen en het stimuleren van publiek-private samenwerking (pps).

Bijkomende schoolgebouwen op zich volstaan echter niet. Gebouwen neerzetten en financieren is één zaak. Ze én bevolken met leerkrachten én die leerkrachten betalen, is een andere zaak. Op dit moment is er al een tekort aan leerkrachten in het basisonderwijs. Ook dat moet een aandachtspunt zijn in deze discussie.

Een tweede element is de problematiek van het capaciteitstekort. Daar zouden we graag de opportuniteit inbouwen om de troeven van de buurtschool beter uit te spelen.

De keuze voor een buurtschool moet meer vanzelfsprekend worden en aangemoedigd worden, zeker in kansarme wijken. Het moet weer een aantrekkelijke optie worden. Het is zeker niet de bedoeling om van deze concentratie weer witte scholen te maken, wel dat ze opnieuw een betere afspiegeling van de wijk vormen. Er zijn verschillende waardevolle initiatieven op het terrein, zoals School in Zicht, een project dat we hebben bezocht met de commissie Onderwijs.

Minister, om de wachlijsten inzake schoolinfrastructuur aan te pakken, zou er werk gemaakt kunnen worden van een btw-verlaging, zoals de heer De Meyer aangaf, van 21 naar 6 percent voor de bouw en renovatie van schoolgebouwen. Ik heb dezelfde vraag als verschillende collega's: hoe gaat u, minister, het capaciteitsprobleem in scholen aanpakken zowel op korte als op lange termijn, voor elk kind, of dat nu een wit, zwart of geel is? Ik heb nog nooit van een kind gehoord dat zelf gevraagd had om op de wereld te mogen komen. Er moet voor al die kinderen plaats zijn en blijven. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw Celis, u hebt het over het stimuleren van buurtscholen. U zei er expliciet bij: "enkel in kansarme wijken". Of heb ik dat verkeerd gehoord? Betekent dat dat men bijvoorbeeld in Groot-Antwerpen, waar er geen kansarme wijken zijn, die buurtscholen niet moet stimuleren? Hoe ziet u dat?

Mevrouw Vera Celis: Nee, u hebt me verkeerd begrepen. Ik zeg niet dat we terug moeten keren naar de tijd dat er in elke straat wel een schooltje was of een afdeling van een hoofdschool. Het mag ook niet zo zijn dat alle buurtscholen verdwijnen. Het zou bijzonder fijn zijn dat we binnen de steden en gemeenten weer een afspiegeling krijgen van de mensen die daar wonen. Als dat kansarmen zijn, wordt dat een mengeling van die kansarmen met alle anderen.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik ben u even kwijt, hoor. Ik heb het specifiek over Antwerpen. In de districten en in de wijken, niet noodzakelijk de kansarme wijken, zijn er buurtscholen. Het probleem is dat die scholen vol zitten. Dat is de essentie van de discussie. Ik weet niet waar u naartoe wilt. Antwerpen is een voorbeeld. Het is een stedelijke problematiek.

Mevrouw Vera Celis: Het is een stedelijke problematiek. Die buurtscholen zitten vol. Die buurtscholen zullen wij nu naar uitbreiding moeten helpen.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, collega's, minister, we hebben deze ochtend al eens gerepeteerd. Ik had bij het optreden van de heer Voorhamme een voetbalgevoel. De heer Voorhamme geeft de voorzet met het tekort in Antwerpen en minister Smet kopt hem mooi binnen. Minister Smet zou de KBC-miljarden graag claimen voor zijn budget en op die manier een politiek succes boeken. Zou het waar kunnen zijn dat hiermee een impliciete deal gemoeid is? De minister krijgt de KBC-miljarden en in ruil daarvoor maak sp.a zijn bocht over de Oosterweel. Als het niet waar is, minister-president, ontken het met klem! (*Rumoer*)

Goed, het is genoteerd dat deze deal niet het geval is.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Bouckaert, ik wil met klem ontkennen dat zo'n deal, die u ziet in uw geest, realiteit zou zijn. Niet juist!

De heer Boudewijn Bouckaert: In de politiek is alles mogelijk, minister-president. (*Gelach*)

Het capaciteitsprobleem is een grof geval van overheidsfaling. De Vlaamse overheid, bevoegd voor Onderwijs en ook de voornaamste financier van het onderwijs, heeft de stijging van de toekomstige schoolpopulatie, vooral in de grote steden, niet zien aankomen en er niet op geanticipeerd. Zeg niet dat u het niet zag aankomen. Neem de cijfers van 2008 van de

Vlaamse Regionale Indicatoren (VRIND) bijvoorbeeld. Daar zie je al die grote knikken. We hebben een leger demografen en sociale wetenschappers. Dit is ongezien, het is een overheidsfaling.

Minister Smet is niet de grote schuldige, hij staat nog maar 6 maanden aan het roer. De vorige regering, waar uw partijgenoten in zaten, minister, heeft gefaald door dit niet te zien aankomen. Het is vreemd dat je in de omgevingsanalyse in de beleidsnota – die overigens voortreffelijk is opgemaakt – de correcte cijfers vindt over de demografische explosie, maar dat daar in de strategische doeleinden niet de harde conclusies aan worden vastgeknoopt, namelijk: er moeten veel meer scholen komen. Allerlei luxeprojecten, energiezuinigheid enzovoort staan er wel in. Minister, daarin bent u wel een beetje fout.

Onze fractie heeft een aantal structurele oplossingen. Er zijn bepaalde oorzaken voor het capaciteitsprobleem. In de eerste plaats is er de toevloed naar de steden. Dat is een genuanceerd verhaal. Er is het stopzetten van de stadsvlucht, universitair blijven langer hangen in de scholen, mijnheer Dewinter, er zijn ook autochtonen die blijven hangen in de steden, maar er is ook een toename van de nieuwe Vlamingen en natuurlijk is er het afgeleide effect van de regularisering.

De politiek correcte partijen zijn daar blind voor. Wij durven de zaken benoemen, hoewel we niet altijd dezelfde oplossingen koesteren als het Vlaams Belang.

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer Bouckaert, ik wil u niet persoonlijk in de wielen rijden, verre van. Maar ondertussen heeft me een bericht bereikt dat we niet alleen staan met onze opmerkingen. Ik zag dat de fractieleider van Open Vld zich boos maakt en zijn woordvoester nog veel bozer. Zij werd misselijk van mijn opmerkingen. Ik lees vandaag in de Antwerpse krant dat de Open Vld-fractie leider in Wilrijk, de heer Kristof Bossuyt, zegt: “Antwerpse ouders die nog geen school hebben gevonden voor hun kind, zouden zich moeten verenigen en naar de rechtbank stappen. Via een verzoekschrift kunnen ze vervolgens een dwangsom eisen van 500 euro per dag” – doet dit geen belletje rinkelen: 500 euro, asielzoekers, dwangsom? – “indien ze hun kind niet kunnen inschrijven in de school van hun keuze. De publieke opinie zal daar zeker begrip voor hebben, want het is ook wat een aantal asielzoekers heeft gedaan om het recht op opvang af te dwingen.”

Mijnheer Gatz, misschien was uw woordvoester gedegouteerd en werd ze misselijk bij het horen van wat uw eigen partijwoordvoerders in Antwerpen verklaren. Ik kan alleen maar zeggen dat ik de eisen van de heer Bossuyt onderschrijf. Ik word daar niet misselijk van. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Het initiatief van de heer Bossuyt is een persoonlijk initiatief. Dat mag. Natuurlijk staat het in alle kranten, dat is ook goed, dat is waar ze van leven. Het is normaal dat ouders zich benadeeld voelen in bepaalde procedures, of dat nu een digitale inschrijvingsprocedure is of een reële wachtrij. Er zullen altijd ouders zijn die zich benadeeld voelen, vaak terecht, en soms onterecht. Het is dan ook normaal dat ze bepaalde juridische stappen zetten, maar dat is de verantwoordelijkheid van de heer Bossuyt zelf.

De heer Boudewijn Bouckaert: Mijnheer Gatz, kunt u mij misschien het adres geven van de heer Bossuyt? Hij is welkom in onze partij. Er zijn nog liberalen met gezond verstand.

We hebben ook te maken met het effect van het contrafederalisme in België. Het federale niveau beslist om te regulariseren, waardoor er een toevloed komt van nieuwe leerlingen, die recht hebben op onderwijs – laat me dit heel duidelijk stellen, we zijn voor het recht op onderwijs voor iedereen die hier is – en Vlaanderen mag betalen.

In het kader van het samenwerkingsfederalisme vinden we dat de federale en Vlaamse overheid dat moet bespreken. Bij nieuwe regularisatieoperaties, die er ongetwijfeld nog zullen komen, zou Vlaanderen, alweer, een belangenconflict moeten invoeren.

Ik wil er toch ook op wijzen dat het GOK-decreet effectief een verdringingseffect teweegbrengt. Door de verschillende criteria, door de verschillende categorieën van leerlingen worden autochtone Vlamingen inderdaad verdrongen van de scholen waar ze naartoe willen gaan. Men moet dat effect niet negeren. Wij vinden dat dit soort regels polariserend werkt tussen de bevolkingsgroepen. Dat is iets dat we juist niet willen. We willen met alle Vlamingen, oude en nieuwe, in éénzelfde boot zitten. Dat soort maatregelen, zoals het GOK-decreet, met zijn categorietjes, werkt polariserend tussen de mensen, wekt veel wroeging tussen de groepen op en ondermijnt het integratiestreven, dat we in Vlaanderen via het inburgeringsbeleid willen voeren.

De voorzitter: De heer Vandenbroucke heeft het woord.

De heer Frank Vandenbroucke: Voorzitter, ik vind dat men hier een nogal eenzijdige lezing heeft van het GOK-decreet. Dat moet toch even gezegd worden, gewoon ter informatie van de mensen. We hebben het GOK-decreet in het begin van de vorige legislatuur aangepast. Ik ga er nooit van uit dat iets dat ooit werd goedgekeurd, heilig is. Men moet bekijken of het voor verbetering vatbaar is. (*Opmerkingen van de heer Boudewijn Bouckaert*)

We hebben het aangepast. Een van de zaken die we onder meer gedaan hebben, is er ervoor zorgen dat er in het GOK-decreet meer ruimte is voor lokaal overleg. Als scholen dat wensen, en dat veronderstelt overleg, is het ook mogelijk dat instellingen met zeer veel kansarme kinderen in hun omgeving toch wat ruimte vrijhouden voor kinderen van kansrijke ouders. Als een inrichtende macht dat wenst, laat het GOK-decreet toe omgekeerd te mixen. Dat is niet eenvoudig, dat weten we wel. Het is niet gemakkelijk om zo'n beslissing te nemen. Maar het GOK-decreet laat dat toe. Het laat scholen toe om op een actieve manier ook een voorrangbeleid te voeren dat verhindert dat ze helemaal 'zwart' worden. Waarom wordt dat hier in godsnaam niet eens gezegd! Dat zijn evidente feiten over het GOK-decreet.

Los daarvan – ik denk dat ik alle anderen hetzelfde heb horen zeggen – moet er ook een onderscheid worden gemaakt tussen het GOK-decreet aan de ene kant en de moeilijkheid van het vormen van de wachtrij, waarmee nu geëxperimenteerd is in Antwerpen, Gent en Brussel aan de andere kant. En dat laatste is een verhaal van vallen en opstaan. Dat wisten we ook, want in het decreet is ingeschreven dat er twee jaar geëxperimenteerd kon worden en dat er daarna een evaluatie moet volgen. Daarnaast is er ook nog de capaciteitskwestie.

Voorzitter, ik denk dat het redelijk duidelijk is. In de vorige legislatuur is er een zeer grote inspanning geleverd om een inhaaloperatie op gang te brengen. In 2008 hebben we een bijkomende inspanning gedaan omdat we wat vertraging opliepen met de alternatieve financiering. Ik denk dat daar een probleem is. Iedereen zal moeten toegeven dat we kunnen vaststellen dat een alternatieve financieringsoperatie zeer complex is. Daardoor gaat dat niet zo snel vooruit als we verhoopt hadden. We moeten nu weten dat dat zo is. Daarnaast is het ook zo dat we in een moeilijke financiële periode zaten. Maar dat zijn de feiten.

Wat is de harde conclusie die we daaruit moeten trekken? Dat de Vlaamse Regering in de volgende jaren veel extra geld zal moeten uittrekken voor scholenbouw. Dat staat als een paal boven water.

Voorzitter, ik wil nog wat zeggen over iets waar men rond fietst. Het is inderdaad nodig om de procedures en de aanpak te herbekijken. Want die laten niet toe een echt vooruitziend beleid te voeren. Dat is ook wat minister Smet heeft gezegd. Dat is een zeer gevoelige kwestie binnen het onderwijsmilieu. Anderen hier zullen dat wel erkennen. Daarover moet men overleg voeren. Dat minister Smet daar niet van vandaag op morgen de oplossing voor heeft, is eerlijk gezegd wel begrijpelijk. Het is wel nodig om dat op de agenda te zetten.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik ben er fier op dat ik de heer Vandenbroucke tot leven heb gewekt en dat we zijn eerbiedwaardige stem gehoord hebben. *(Gelach)*

Mijnheer Vandenbroucke, scholen passen in de meeste gevallen de normale regel toe. Ze geven eerst aan de GOK-leerlingen de kans om zich in te schrijven. In tegenstelling tot het Vlaams Belang zitten in onze partij ook allochtonen. Die voeden hun kinderen in het Nederlands en Arabisch op. Wat zullen zij opgeven als taal? Ze geven het Arabisch op. Dan mogen ze vooraf inschrijven. Werkt dat de integratie in de hand? Daarover willen we toch eens discussiëren.

Het capaciteitstekort is tevens een gevolg van een te laks onderwijsbeleid, dat te weinig op de gevolgen van de demografische ontwikkelingen inspeelt.

In tegenstelling tot wat de heer De Meyer heeft verklaard, zijn wij wel van mening dat hier sprake is van een noodsituatie. Wij ontvangen tientallen mails van radeloze ouders die met hun kinderen niet weg kunnen. In Antwerpen vinden veel mensen geen school. Ze moeten eventueel uitwijken naar Doel, voor zover het nog niet is vernietigd, om hun kinderen een plaats in een school te geven.

De heer Jos De Meyer: Ik heb de indruk dat de voorzitter van de commissie Onderwijs niet goed naar mijn uiteenzetting heeft geluisterd. Ik heb de specificiteit van het probleem in Antwerpen, in Gent en in Brussel erkend. Ik heb ervoor gepleit de bestaande wachtlijsten niet te vergeten. Bovendien moeten we aandacht hebben voor betaalbaarheid van de scholen. Dat is de teneur van wat ik heb gezegd.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik had begrepen dat we niet holderdebolder scholen moesten bouwen.

De heer Jos De Meyer: Dat is juist. We moeten dat niet holderdebolder doen.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik vind dat we quick wins moeten boeken. We moeten dringend uitkijken naar een manier om de capaciteit snel te verhogen. We moeten hierbij eventueel onconventionele wegen bewandelen. Misschien moeten we leegstaande kantoorgebouwen huren. Ten gevolge van de crisis staan veel kantoren leeg. We moeten eens naar het Vlaams en het federaal overheidspatrimonium kijken. Ik heb, een beetje om te plagen, deze ochtend over kazernes gesproken. Het zou mogelijk moeten zijn andere onderbenutte gebouwen snel in schoolgebouwen te converteren. We moeten de nood lenigen en de leerlingen onderdak geven.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: In Merksem staat een schoolgebouw leeg. Indien de schepen van Onderwijs van Antwerpen hier iets mee kan doen, kan hij er waarschijnlijk over beschikken. De directeur van het betrokken instituut biedt dit gebouw aan het stedelijk onderwijs aan.

De heer Jos De Meyer: Ik denk dat de heer Bouckaert niet goed heeft geluisterd. Ik heb ervoor gepleit naar alle gebouwen van eender welke overheid te kijken. Deze ochtend heeft hij het over kazernes gehad. Dat vind ik dwaas.

De heer Boudewijn Bouckaert: Waarom zouden we kazernes niet op een fatsoenlijke manier tot scholen kunnen ombouwen?

De heer Jos De Meyer: Mijnheer Bouckaert, u moet eens nagaan waar die kazernes gelegen zijn.

De heer Boudewijn Bouckaert: Dat is een mogelijkheid. We moeten ons daar echter niet op vastpinnen.

Ik ben blij dat de heer De Meyer het eens is met mijn stelling dat we snel oplossingen moeten vinden. We beweren niet dat er meer middelen naar het onderwijs moeten gaan. We vinden niet dat dit probleem moet worden opgelost door elders te besparen. We durven zeggen dat

Vlaanderen heel veel aan zijn onderwijs uitgeeft. Wat uitgaven voor het onderwijs betreft, zitten we boven het gemiddelde van de OESO. Vlaanderen doet zijn werk voor het onderwijs.

Ik vind dan ook dat we voor oplossingen voor het capaciteitsprobleem naar de onderwijsbegroting moeten durven kijken. Er gaan heel wat middelen naar de uitvoering van het GOK-decreet. Volgens het rapport van het Rekenhof gaat het om 68 miljoen euro voor het basisonderwijs en om 17 miljoen euro voor het secundair onderwijs. Misschien moeten we die luxe eens herbekijken. Indien de hoofdmaaltijd niet kan worden geserveerd, moeten we misschien op het dessert besparen. Ik vind dat dit ter discussie moet worden gesteld. We kunnen daar een en ander besparen om de capaciteit uit te breiden.

Een laatste punt is typisch voor mijn partij. We vinden dat er over de muurtjes van de netten moet worden gekeken. De eventuele leegstaande capaciteit in een net moet door een ander net kunnen worden benut. De mensen kiezen in de eerste plaats voor een pedagogisch project en niet voor een schoolgebouw. Indien in een bepaald net klaslokalen zouden leegstaan, zou er een soepele regeling moeten zijn om die klaslokalen te laten overnemen door een net waar de vraag groter is. Het capaciteitsprobleem is niet enkel een kwantitatief probleem. Het is ook een kwalitatief probleem. De mensen willen in de eerste plaats kwalitatief onderwijs. Ook in dit verband zou ik vragen eens over de muurtjes te kijken en creatief te zijn. (*Applaus bij LDD*)

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Ik wil iedereen danken voor zijn bijdrage aan dit debat. Wanneer we verontrustende signalen ontvangen over de vraag of zeker in een stedelijke omgeving, kinderen al dan niet onderwijs kan worden aangeboden, dan moet het de corebusiness zijn van het Vlaams Parlement om daarover te praten.

Mevrouw De Knop, mevrouw Meuleman, wanneer het brandt, moet men geen wind maken. Dan moet men proberen de oorzaak te vinden en blussen. U probeert aan te tonen dat ik een bocht gemaakt zou hebben over de capaciteit. Ik weet niet welke definitie van bocht u hanteert, maar ze lijkt wel verdacht veel op de definitie die Van Dale geeft van een rechte lijn. Mijn houding van de afgelopen weken was een rechte lijn.

Ik begrijp dat u me om allerlei redenen wilt doen zeggen dat in een Brusselse context we absoluut meer scholen moeten bouwen. Welnu, dat is niet mijn standpunt en niet het standpunt van de Vlaamse meerderheid in dit parlement. Ik wil het vandaag ook niet verder over Brussel hebben. Brussel heeft inderdaad een capaciteitsprobleem. Dat heb ik ook niet ontkend. De vraag is echter of we, indien we de kwaliteit van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel hoog willen houden, al die kinderen onderwijs moeten aanbieden. Wanneer we veel water bij wijn gieten, dan hebben we geen wijn meer maar gekleurd water. Ik wil in Brussel Nederlandstalig onderwijs houden en geen Franstalig onderwijs met een Nederlandstalig sausje erover. Wat Brussel verder betreft: we zullen daar later over praten. We zullen gericht uitbreiden maar het probleem van Brussel kan niet zomaar worden vergeleken met het probleem van Antwerpen vandaag en van Gent, Mechelen en Vilvoorde morgen.

De heer Vandenbroucke heeft gelijk dat de problemen die we nu kennen, op zich niets te maken hebben met het GOK-decreet. Ik ben het ook met velen onder u eens dat er een historische achterstand is voor wat de scholenbouw betreft. Een derde van onze scholen is ouder dan 60 jaar, twee derde is ouder dan 40 jaar. Het spreekt dan ook voor zich dat we daar de komende jaren veel meer in moeten investeren. Maar ook dat is vandaag niet aan de orde. Het gaat erover dat er in de grote steden, nogmaals beperkt tot Antwerpen vandaag, een acuut probleem is voor ouders om hun kind te plaatsen.

Wat is er aan de hand? In 2001 had het Federaal Planbureau, de demografen, dit niet voorspeld. In mei 2008 voorspelde het Planbureau, de demografen in dit land, dat er in de steden opnieuw een groei zou zijn van het aantal kinderen. Het zou gaan om een groei met 12

percent, dat wil zeggen 25.000 kleuters extra. Dat vertaalt zich in een stijging van 20.000 schoolkinderen of 10 percent. Het Planbureau heeft dat uitgetekend op het niveau van arrondissementen, niet op het niveau van steden en gemeenten. Sommigen zeggen dat we dit zagen aankomen. En dat is ook zo. We wisten dat. Het bewijs daarvan staat in de regeringsverklaring en in beleidsnota, met name dat we dit probleem willen aanpakken.

Wat is er gebeurd? In Antwerpen is er een onlineprocedure ingevoerd, een experiment met de aanmeldingsprocedure waardoor het probleem in één keer kwantificeerbaar en duidelijk werd. Daardoor kregen we heel duidelijk voor de eerste keer een indicatie van het probleem. Ik leg de klemtoon op indicatie van het probleem want de cijfers zijn nog niet duidelijk.

Er zijn verschillende oorzaken gegeven van de demografische groei in de steden. Laat ons daar niet problematisch over doen. Laat ons blij zijn dat er kinderen zijn in de steden. Dat betekent dat onze steden een toekomst hebben en dat de Vlaamse samenleving een toekomst heeft. Dat is een troef voor de Vlaamse samenleving.

Het spreekt voor zich dat elk kind in een stad recht heeft op een klas en een school, en op een plaats in die klas.

Er zijn vier redenen waarom we in de steden meer kindjes hebben. Er is inderdaad een grotere immigratie dan gedacht. Iedereen weet dat steden toegangspoorten zijn tot een samenleving. Het klopt ook dat mensen die uit die migratie voortkomen, meer kindjes maken. Dat is goed voor hen én voor de samenleving. Bovendien blijven er, dankzij goed stedelijk beleid, opnieuw jonge gezinnen met kinderen in de steden wonen. Ook dat is een heel goede zaak. Bovendien stellen we vast dat er bij jongere generaties iets meer kinderen zijn, waardoor je in de steden netto meer kinderen overhoudt. Het online aanmeldingssysteem in Antwerpen heeft nu aangeduid dat het Planbureau en de demografen in dezen gelijk hebben.

Wat gaan we nu doen als Vlaamse Regering? We moeten een duidelijk onderscheid maken tussen de situatie in september en de situatie op de iets langere termijn, namelijk de komende vijf à zes jaar. Op korte termijn moeten we absoluut zicht krijgen op de werkelijke situatie. Antwerpen heeft dat heel goed in kaart gebracht. We weten dat daar nu een probleem is. We weten ook dat er in Gent vandaag niet echt een probleem is, maar dat het er morgen wel zal zijn. We weten dat dat ook het geval is in Mechelen, en dat dat het geval zal zijn in Vilvoorde. Maar ik wil van die steden wel eens weten hoe groot dat probleem is op gemeentelijk niveau en niet op arrondissementeel niveau.

Ik wil weten hoe groot het probleem is in aantallen, maar ook wat de reële capaciteit van de scholen op dit moment is. Ik leg de klemtoon op 'reële' capaciteit, want we weten ook niet zeker of de capaciteiten die scholen opgeven, de echte capaciteit is die ze aankunnen. Als we dat allemaal weten, kunnen we de vraag en het aanbod beter op elkaar afstemmen. Ik zal ook aan de lokale overlegplatforms vragen om ons het aantal weigeringen omwille van capaciteit mee te delen. Die gegevens zullen ons toelaten om voor het zomerreces een heel duidelijk zicht te krijgen op de toestand in Vlaanderen wat betreft de capaciteit van onze scholen. We zullen daar ook de Studiedienst van de Vlaamse Regering bij betrekken, en ik zal binnen het Ministerie van Onderwijs en Vorming een centrale cel oprichten die een coördinatie- en monitoringfunctie krijgt.

Mevrouw De Knop, u vraagt of we die regiefunctie niet aan de steden en gemeenten moeten geven, maar zij hebben die al! En ze moeten die ook houden. Ik vind het zeer goed dat burgemeesters en schepenen een regisseurfunctie hebben. Zij moeten in kaart brengen wat er leeft in een stad, zij moeten de lokale onderwijsverstrekkers samenbrengen en samen afbakenen wat er nodig is. Die rol hebben ze vandaag al, getuige daarvan het feit dat Antwerpen in staat is om ons binnen de 10 dagen een exact beeld te geven van wat er in de stad aan de hand is.

Vergis u ook niet in de organisatie van ons onderwijs, collega's. Ik ben geen centrale staatspedagoog, noch een centrale onderwijsplanner die kan zeggen: "Daar is er een probleem, dus

daar moet het vrij onderwijs of het stedelijk onderwijs of het gemeenschapsonderwijs nu een school oprichten.” Dat is niet mijn functie. Ik zal die rol ook niet opnemen, ik heb daar geen enkele ambitie toe.

Wat ik wel wil doen, is monitoren en controleren en met de Vlaamse Regering de nodige middelen ter beschikking stellen voor nieuwe schoolgebieden waar die nodig zijn en voor de werkings en omkaderingsmiddelen. Dat is de actie op korte termijn.

Laat mij, namens de Vlaamse Regering, heel duidelijk zijn: op 1 september zullen alle kinderen die in een stad wonen, een school vinden in die stad. Misschien niet altijd de school die net om de hoek ligt, het zal misschien de school zijn die twee straten verder ligt. We moeten op dat vlak ook eerlijk zijn tegenover ouders. Veel ouders willen dezelfde school, maar een school heeft maar een beperkte capaciteit. Als iedereen dezelfde school wil, kan niet iedereen in diezelfde school les volgen. Dat is een kwestie van wiskunde en van ruimtelijke ordening. Maar dat wil niet zeggen dat ouders een bus moeten nemen om elders een school te vinden voor hun kinderen. Ouders in een stedelijke omgeving hebben het recht om hun kinderen in hun buurt naar school te sturen. Dat is goed voor het sociale weefsel en voor de mobiliteitsproblematiek in de steden.

Dat is onze piste. Op 1 september zullen die kinderen, ook in Antwerpen, een school vinden. We zullen daartoe moeten doen wat nodig is.

Op de iets langere termijn moeten we uiteraard structurele maatregelen nemen. U kunt ons niet vertellen dat we dat niet wisten want in ons regeerakkoord en ook in mijn beleidsnota hebben we maatregelen aangekondigd. In het Onderwijsdecreet XX, dat hier binnen enkele weken ter stemming zal worden aangeboden, zal de 2 kilometerregeling kunnen worden aangepast aan de stedelijke realiteit. Ik heb daar goede hoop op. We moeten daar inderdaad nog wat werken op de formulering. Het moet correct zijn. Dat is allemaal niet zo gemakkelijk. Dat zal voor de zomer in orde zijn.

We hebben ook gesproken over de masterplannen. Onze Vlaamse steden plannen gelukkig, ze zien vooruit. Ze weten wanneer ze woonuitbreidingsgebieden en stadsuitbreidingsgebieden gaan voorzien. Als je woningen bouwt, moet je geen groot genie zijn om te weten dat er jonge gezinnen met kinderen zullen komen en dat je dan een school nodig hebt. Die masterplanregeling is voorzien in de beleidsverklaring en in het regeerakkoord. We zullen de regelgeving aanpassen zodat de Vlaamse Regering scholen zal financieren, niet op het moment dat er kindjes zijn maar wanneer we kunnen aantonen dat er kindjes zullen komen.

Verscheidene sprekers hebben gewezen op de kostprijs. Het is op dit moment niet mogelijk om de exacte kostprijs in te schatten. De steden hebben nog niet gehoord wat de exacte vraag is, wat het exacte aanbod is, wat er kan binnen de huidige scholen en hoeveel extra uitbreiding er nodig is. Die informatie zullen we krijgen voor de zomer. Op basis daarvan zullen we zien hoe we de problemen moeten oplossen. Er zijn verschillende mogelijkheden. Laat ons ze allemaal onderzoeken en geen mogelijkheden uitsluiten. Ik weet van de optie van de KBC-lening. We moeten zien wanneer we het geld krijgen. Er zijn nog andere mogelijkheden. Sommigen spreken van een volkslening. Andere mensen vinden dat we op een andere manier geld moeten zoeken. Laat ons dit rustig onderzoeken. Ik wil hier geen enkele oplossing uitsluiten. Laat ons er vooral voor zorgen, zoals iedereen, over alle fracties heen, heeft gevraagd, dat we geld vinden voor de schoolgebouwen voor onze kinderen.

Mijnheer Bouckaert, ik zal niet besparen in het departement Onderwijs. U hebt dat nu iets omfloerster gezegd. Deze morgen hebt u op de radio gezegd dat Onderwijs extra zal moeten besparen. Welnu, dat zullen wij niet doen. Wij zullen, zoals anderen terecht hebben gevraagd, investeren in het enige kapitaal dat onze Vlaamse samenleving echt heeft: onze kinderen.

Tot slot, dames en heren, er zijn drie duidelijke principes. Ten eerste, alle kinderen zullen op 1 september naar een school kunnen gaan. Wij hebben met ons allen die verantwoordelijkheid en zullen die met ons allen opnemen. Ten tweede, het zal aan de steden en de gemeenten

zijn om de behoeften, de vraag en het aanbod, in kaart te brengen, en de regierol op te nemen. De Vlaamse Regering zal faciliteren, ondersteunen en coördineren. Ten slotte, mevrouw Meuleman, ik ben ervan overtuigd, en samen met mij de Vlaamse Regering, dat wij de geschiedenis zullen ingaan als de regering die het capaciteitsprobleem heeft aangepakt en die geen wind heeft gemaakt.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, beleid voeren is maatregelen aankondigen, niet studies aankondigen. Minister, u maakt er een specialiteit van om altijd te antwoorden met onderzoeken die in de toekomst worden gepland. Dat doet u in de commissie en dat doet u hier. Maar goed, we wachten in spanning af wat de uitslagen zullen zijn van de talloze onderzoeken. Maar de ouders hebben daar, denk ik, geen boodschap aan.

Uw opmerking over wat ik zei over de besparing, is een beetje een demagogische uitschuiver. Ik wil niet een vermindering van het totale budget van Onderwijs. Dat heb ik niet gezegd. Ik wil een verschuiving van de middelen binnen het Onderwijsbudget.

En dan zeg ik, en ik herhaal het nogmaals, dat als je de hoofdmaaltijd niet meer kunt serveren, je moet besparen op het dessert. Dat wil zeggen dat we eens moeten kijken of we de middelen die we aan het GOK-decreet besteden – maar er zijn ook nog veel andere zaken – niet kunnen verminderen en naar de essentie gaan, namelijk ervoor zorgen dat kinderen onderdak krijgen in een school met goede leraars.

De heer Sven Gatz: Mevrouw De Knop zal de algemene repliek geven, maar ik wil toch, ook al besef ik dat we vandaag niet het grote Brusseldebat voeren – dat zouden de collega's mij ook kwalijk nemen –, even kort op de Brusselse situatie ingaan.

Ik benijd politici die het talent hebben om van een bocht een rechte lijn te maken en van een rechte lijn een bocht. Ik beschik niet over dat talent dat maakt dat u een soort van overlever bent die aan alle probleemdialoog makkelijk ontsnapt. Ik neem daar akte van.

Ik vind het wel goed dat u zult investeren of zult laten investeren in Antwerpen en Gent. Het is deze steden van harte gegund en het zal trouwens verder gaan dan die steden alleen. Dat is een goeie zaak. Wat me als een zware baksteen op de maag blijft liggen, is het verhaal dat we in Brussel in het allerbeste geval met mondjesmaat zullen investeren en in het slechtste geval misschien helemaal niet.

Daar wordt dan een verhaal rond gecreëerd dat vanaf nu onze klassen met een derde Nederlandstaligen bevolkt moeten zijn omdat anders de kwaliteit drastisch achteruitgaat. Ik heb dat verhaal 10 jaar niet meer gehoord, maar twee weken geleden lanceerde u het weer. Plots komt het dus als een soort stadslegende – ‘c'est le cas de le dire’ – naar voren. Ik heb alle taalpedagogen en taalwetenschappers van de vier grote universiteiten gevraagd of ze kunnen bevestigen dat dit een wet is. Ik heb geen antwoord gekregen. Ze kunnen dat niet. Ik zou hier graag eens een diepgaander discussie in de commissie over voeren.

U moet trouwens b zeggen als u ook a zegt, want als u die norm wilt doortrekken, zullen we geen scholen bij bouwen, maar zullen we er moeten sluiten, wellicht een derde, maar misschien zelfs de helft.

U bevindt zich ook in een spanningsveld met uw regeerakkoord en met de Brusselpolitiek van uw voorgangers en van deze regering die zeggen: “Kijk, we willen in Brussel de gemeenschapsvoorzieningen zo aan de Brusselaars aanbieden dat we een derde van de Brusselaars kunnen bereiken.” Zelfs in ons exploderend Nederlandstalig onderwijs van de laatste decennia, in het kleuteronderwijs waar ons marktaandeel het grootste is, het Vlaamse aandeel ten opzichte van het totale Brusselse scholenbeleid, komen we maar aan 22 procent. Ik zeg nu niet dat u onmiddellijk als een raket moet doorschieten naar 30 procent, want de kwaliteit van het onderwijs blijft voor ons ook heel belangrijk, maar u zit duidelijk met een gordiaanse knoop en dat betreurt ik. Brussel is er niet bij, de rest wel.

Laat het me zo zeggen: Brabo zal terug wat verder kunnen werpen en het stropje rond de nek van de Stropkes zal wat losser komen te zitten, maar Manneken Pis plast niet langer zorgeloos, want Pascal Smet – en vergeef me de uitdrukking, voorzitter – knijpt zijn pietje dicht. (*Rumoer. Gelach*)

De heer Jos De Meyer: Minister, ik ben tevreden dat u nu eindelijk ingaat op de suggestie die we reeds bij de bespreking van de beleidsnota hebben gegeven om in een cel te voorzien binnen de administratie om heel deze problematiek snel, efficiënt en kordaat op te volgen. Bedankt dat u daarop ingaat.

Een blijvende zorg is de betaalbaarheid van de schoolgebouwen voor de scholen zelf. Als we daar geen aandacht voor hebben, dreigt het risico dat we andere problemen binnen de scholen creëren.

We erkennen het probleem in de grootsteden, daarmee ben ik ook begonnen, maar ik wil u toch nog een citaatje meegeven uit de Schoolgebouwenmonitor van 2008, uitgegeven door AGION: “Gebruiken we verstedelijking als contextindicator, dan stellen we vast dat de scholen-bouwenproblematiek het meest prominent aanwezig is in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, in de centrumgemeenten van de grootstedelijke gebieden Gent en Antwerpen, en de gemeenten van de buitengebieden.”

Dit staat in de studie van AGION, dus minister, ik vraag u uitdrukkelijk om ook die buitengebieden niet te vergeten.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, u moet misschien eens overwegen om deel te nemen aan de Olympische Winterspelen. U hebt gelijk, u neemt geen bocht, het is meer een slalomparcours. Ik hoop dat u heelhuids beneden komt.

Inhoudelijk ben ik vooral verontrust over uw uitspraak dat u de controle wilt opvoeren op de scholen die zeggen dat ze vol zijn. Ik denk dat scholen ontzettend harde inspanningen leveren, nu al en dat ze er zelf over inzitten dat er kinderen aan de deur komen kloppen die geen plaats hebben. Ze voelen nu al de druk om er steeds maar nog een kindje, en nog een kindje, en nog een kindje bij te nemen. Ze geven nu al les in het bezemlokaal. Kinderen eten al in drie shifts. Kleutertjes moeten soms buiten lopen terwijl de groteren eten. Minister, dat kan niet de oplossing zijn. Wij, maar u ook, zo heb ik begrepen uit vroegere discussies, blijven toch staan voor kleinere klassen? We vonden de klassen toch te groot, zeker voor de kinderen die het al moeilijk hebben om te leren? Ik wil absoluut die weg niet inslaan, en ik hoop u ook niet.

Ten slotte wil ik het nog kort hebben over de regierol van de steden en gemeenten. U zegt dat ze die in handen hebben. Ze hebben die wel in handen, maar er staan geen centen tegenover, en dat vragen wij net. Minister, ik vroeg het daarnet aan uw collega, maar ik vraag het nu aan u: ziet u brood in een noodfonds? Wilt u geld vrijmaken voor de steden en gemeenten, want zij kennen de problemen, weten waar die zich situeren en hebben de oplossingen in handen? We moeten hun de mogelijkheid geven die uit te voeren.

Mevrouw Vera Celis: Minister, ik dank u op mijn beurt voor het uitgebreide antwoord. Dat was de theorie van het verhaal. Nu zijn we op een moment gekomen dat we naar de praktijk van het verhaal moeten kunnen gaan. Ik, en ik niet alleen, kijk dringend uit naar de maatregelen die u zult nemen om ervoor te zorgen dat er zekerheden zijn voor alle wachtende kinderen tegen september 2010. Ik kijk ook bijzonder uit naar alle initiatieven die u zult nemen op langere termijn zodat het structurele probleem fatsoenlijk kan worden opgelost en, zoals u zelf aangeeft, liefst binnen deze legislatuur. De netoverschrijdende samenwerking zal hier bijzonder belangrijk in zijn. Hoe kunnen wij ook meer leerkrachten aantrekken?

Als laatste punt mogen we zeker niet vergeten dat alle bouw dossiers die zijn aangevraagd en wachten op uitvoering, en de nieuwe aanvragen die komen, op een ordentelijke en fatsoenlijke manier moeten kunnen worden afgewerkt. Zelfs al trekken wij vandaag allemaal

een werkplunje aan en beginnen we morgen te bouwen, dan nog zullen die scholen er in september zeker niet staan. Houd daar absoluut rekening mee. Ik hoop dat u ook regelmatig verslag zult uitbrengen in de commissie en in het parlement over de initiatieven die daaromtrent worden genomen.

Mevrouw An Michiels: Minister, ik heb u, zoals zo vaak in de commissie, met zeer veel overtuiging een heel lange uitleg horen geven, maar met heel weinig concrete zaken waar we nu onmiddellijk mee verder kunnen.

U zegt dat dit probleem op zich niets met GOK te maken heeft. Dat klopt enigszins, maar u kunt niet ontkennen dat wat nu aan de gang is in Antwerpen, een verdringing is van de Vlaamse kinderen. Verder ga ik daar niet op in, daar is al genoeg over gezegd.

Vervolgens zegt u dat er nu een acuut probleem van capaciteitstekort is en dat in 2008 de huidige groei niet is voorspeld. Bij mijn weten wordt een kind, en ik heb er vier, niet geboren op 2,5 jaar. Mijn kinderen zijn geboren als baby en zijn pas op 2,5 jaar naar school gegaan. Dat betekent dat u 2,5 jaar geleden wel kon zien wat er zat aan te komen.

U zegt dat er maatregelen in het regeerakkoord staan. Dat klopt, maar ik kan niet genoeg herhalen dat vorig jaar, voor het nieuwe regeerakkoord, hetzelfde is gezegd als wat nu in het regeerakkoord staat. Ik hoor u nu weer eens zeggen dat u het in kaart zult brengen. Ik ben al blij dat er ten minste een tijd op staat: men gaat het voor de zomer doen. Dat is al beter dan wat we in het verleden hebben gehoord.

Ten slotte maakt u zich sterk dat alle kinderen in september naar een school in de stad zullen kunnen. Ik hoop dat u dat kunt waarmaken, maar ik weet nog altijd niet hoe u dat zult doen, en ik denk dat de ouders die vandaag dit debat hebben gevolgd, na vandaag niet veel wijzer zijn geworden.

Mevrouw Irina De Knop: Minister, samen met andere leden stel ik vast dat u de juiste analyse maakt. Dat is al geweldig op zich. Uiteraard wachten we nu met zijn allen vol spanning op de daden. Ik zal niet te veel herhalen wat anderen al hebben gezegd. Ik heb wel genoteerd dat u hebt gezegd dat de demografische evolutie een troef is. Ik ben heel blij dat u dat ook zo ziet. We moeten er inderdaad voor zorgen dat al die kinderen en jongeren die in de steden wonen, kwaliteitsvol onderwijs krijgen. Ik ben altijd een beetje bezorgd als ik u dan hoor zeggen dat Brussel 'un cas à part' is, want uiteindelijk is het dat niet. De heer Gatz is daar al op ingegaan. U hebt het over veel water en weinig wijn, maar het is een verantwoordelijkheid die u toekomt. Nogmaals, als u geen capaciteitsuitbreiding voor Brussel wilt realiseren, dan zult u dat wel moeten doen in de Rand. U geeft dat eigenlijk zelf al aan, want u zegt dat dit nodig is in Vilvoorde, en ik denk niet dat dit alleen voor Vilvoordse kinderen is. Willen we vermijden dat we in heel Vlaanderen moeten werken aan taalondersteuning en de zeilen extra moeten bijzetten om te werken aan kinderen die misschien iets taalzwakker zijn, dan moeten we er juist voor zorgen dat we nu investeren in die stedelijke omgeving.

U zegt me dat die regierol al voor de steden is. Dat is ook goed. We bedoelen uiteraard dat zij daarvoor ook het geld moeten krijgen. U kunt misschien niet geld geven om alle noden te lenigen, maar ik heb u zelf ook al lijstjes horen opstellen van die gemeenten die moeten worden gefinancierd. Als u in de nodige middelen voorziet voor de steden en die steden de prioriteiten laat bepalen, dan is dat veel beter dan als u dat zou aansturen. U zei ook dat u geen centraal staatspedagoog bent. Ik neem daar akte van. Dat kan misschien wel zo zijn. Uiteraard hebben we vrijheid van onderwijs en zijn de inrichtende machten er, maar u moet zich toch hoeden voor het uithollen van uw eigen functie. U hebt wel degelijk een belangrijke verantwoordelijkheid. Uiteraard is voorzien in middelen een eerste en noodzakelijke stap daarin.

Mevrouw Fientje Moerman: Minister, ik neem u op uw woord als u zegt dat op 1 september geen enkel kind in de kou zal staan, dat alle kinderen dat recht op onderwijs hebben en in een school zullen terechtkomen. Deze ochtend heb ik echter een openbare zitting bijgewoond van

de Commissie voor Leerlingenrechten. Bijna alle zaken die deze ochtend op de agenda stonden, hadden te maken met de inschrijvingproblematiek, en het overgrote deel van de zaken met de inschrijvingsproblematiek in het Brussels. Wanneer u als verantwoordelijk minister het aanmeldingssysteem van naderbij zult bekijken, en ik hoop dat u dat zult doen, dan zult u misschien zien dat, door de manier waarop dat is geconstrueerd, de zwaksten misschien wel het slachtoffer dreigen te worden. Het systeem heeft een aantal ziekten. Het kan niet dat iemand een halve informaticaspecialist en een geschoold jurist moet zijn om die dingen correct in te vullen. Ik heb deze ochtend surrealistische dingen gezien. Ik zal niet technisch worden, maar die programma's bevatten bepaalde elementen niet, waardoor iemand zich bijvoorbeeld kan aanmelden voor inschrijving zonder een school te specificeren. Dat wordt aanvaard, en dan komt men natuurlijk maar tot de ontdekking dat men nergens op staat als de termijn is verstreken.

Minister, houd er ook rekening mee dat de weigeringsattesten die u zult tellen, niet in alle gevallen automatisch worden verstrekt. In sommige gevallen moeten de ouders er ook om gaan. Ik verzoek u dus die zittingen eens bij te wonen en concreet te bekijken wat de dagelijkse praktische problemen zijn voor ouders en scholen bij het werken met dit aanmeldingssysteem. Voor andere leden is dat misschien ook een nuttige suggestie.

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Minister, ik zal u niet verwijten dat u een bocht hebt gemaakt, of dat u een bocht zou moeten maken. Ik ben alleen heel droevig omdat u blijkbaar vasthoudt aan het beleid wat betreft de scholen in Brussel.

Ik zou dat debat graag eens uitvoerig voeren. Ik vrees dat veel parlementsleden niet goed de gevolgen beseffen van uw voorstel voor de aanwezigheid van de Vlamingen en vooral van het Nederlands in Brussel. De heer Gatz wees er al op: als wij uw redenering volgen, zullen er binnenkort scholen in Brussel gesloten worden. U zegt dat er steeds een derde van de leerlingen in een klas Nederlandstalig moet zijn. U weet dat er steeds minder Vlamingen in Brussel zijn, dat hebt u in de commissie al toegegeven. Dunque hebben we in feite een overcapaciteit in Brussel op middellange termijn. Er zullen scholen sluiten.

Ik heb het al eens gezegd: we staan op het punt een historische kans te missen. Vlaanderen beseft dat te weinig. Laat ons allemaal samen toch eens kijken naar de toestand van het Nederlands in onze hoofdstad. We weten toch dat het Nederlands hier jarenlang gediscrimineerd is en achteruit is gegaan. Nu krijgen we een grote bevolkingstoename met heel veel kinderen waarvan heel veel ouders graag zouden willen dat ze goed tweetalig zouden worden. Dat zou een nieuwe groep Brusselaars kunnen worden die met liefde en achting naar het Nederlands kijkt. En nu zeggen wij: neen, er komt geen capaciteitsverhoging in het Nederlandstalig onderwijs. De deur blijft gesloten voor die nieuwe Brusselaars. Dat ze in het Frans naar school gaan! Zo vertaal ik uw rechtlijnigheid, minister.

De heer Filip Dewinter: Minister, ik ga me niet vermoeien met uw Alice in Wonderland-discours betreffende de grote kansen, opportuniteiten en wissels op de toekomst die die etnisch-demografische evolutie in onze steden allemaal met zich mee zal brengen, allemaal te weerleggen. Dat zou me te ver voeren.

U hebt alleen gezegd dat u – en dan heb ik het specifiek over Antwerpen, de situatie die ik het best ken – de cijfers van de scholen nog niet kent. Dat is merkwaardig, want ieder Antwerps gemeenteraadslid kent die cijfers wel. Tenminste, degenen die de moeite doen om ze op te vragen bij de schepen van Onderwijs, die overigens, van op de publiekstribune dit debat aandachtig volgt. Als u dat zou doen, zou u weten dat 26 percent van de leerlingen in Antwerpen in september niet naar de school van hun keuze zal kunnen gaan. Dan zou u weten dat 60 percent van de leerlingen, dat is een opmerkelijke analyse van de sociaal-economische situatie van een stad als Antwerpen, GOK-leerlingen zijn. Dan zou u weten dat er 11 scholen zijn in Antwerpen die voorrang geven aan GOK-leerlingen, en dat er 22 scholen zijn –

gewezen minister Vandenbroucke heeft ernaar verwezen – die de omgekeerde regeling in de praktijk brengen. Dat betekent zwarte scholen met tot 80 en 90 percent allochtonen, vreemdelingen, kinderen van asielzoekers, illegalen enzovoort, die smeken om – mag ik het woord uitspreken? – blanke kinderen, die een omgekeerde GOK-regeling in de praktijk brengen. Maar u weet dat allemaal niet, zegt u. Wel, ik zeg het u, dan bent u nu als minister ook op de hoogte van wat er gebeurt in een grootstad als Antwerpen.

Dan komt u af met de mededeling dat het allemaal in orde komt. In september zal ieder kind ergens in die stad naar school kunnen. Het zou er nog maar aan mankeren! De hamvraag hebt u niet gesteld. U zegt dat er een paar scholen zijn waar iedereen naartoe wil. Hoe zou dat toch komen? U hebt de waaromvraag niet gesteld! Die wordt overigens nooit gesteld. Waarom willen zoveel ouders zoveel kinderen naar een paar scholen sturen? Misschien mag ik u het politiek niet-correcte antwoord geven. Dat zijn in uw ogen allemaal onverdraagzame ouders, dat zijn ouders die niet pluralistisch zijn, niet multicultureel zijn, niet politiek correct zijn. Ze zouden hier zeker worden uitgejouwd en met de vinger gewezen, mochten ze zeggen waarom ze hun kinderen naar die paar scholen willen sturen in de grootsteden: omdat die scholen inderdaad nog grotendeels witte scholen zijn, omdat in die scholen nog Nederlands en geen Arabisch wordt gepraat, omdat in die scholen de blanke kinderen niet worden weggepest. Omdat er in die scholen nog een zeker kwaliteitsniveau qua onderwijs kan worden gehandhaafd, de voertaal is er immers het Nederlands, en niet een of andere vreemde taal. Dat is de reden waarom al die ouders naar die paar scholen in de grootstad willen.

Iedereen hier weet dat, maar niemand durft het te zeggen, want het past niet in wat we hier geacht worden te vertellen. Zolang u dat niet durft te erkennen en met dat gegeven geen rekening houdt, zal het nooit lukken. U mag dan nog honderd scholen bijbouwen en tien GOK-decreten goedkeuren, het zal niet lukken.

Tot slot heb ik nog een retorische vraag. Wanneer we dit vertellen, worden we doorgaans uitgejouwd. Hoeveel van de parlementsleden en ministers sturen hun kinderen naar die zwarte scholen, waar 80 of 90 percent van de kinderen, of nog meer, vreemdelingen zijn: kinderen van allochtonen, asielzoekers en illegalen? Wellicht kom ik met één hand, neen, met twee of drie vingers toe. Het is gemakkelijk om hier grote principes te komen verdedigen, maar in het persoonlijk leven net het omgekeerde te doen. (*Applaus bij het Vlaams belang*)

Mevrouw Kathleen Helsen: Voorzitter, ik wil reageren op het antwoord van de minister. U schenkt terecht veel aandacht aan de stappen die u wilt ondernemen om een inzicht in de noden inzake infrastructuurcapaciteit te verwerven. Het is erg nodig dat we ook het toekomstige personeelstekort aanpakken. Het heeft geen zin om straks klaslokalen met veel kleuters te hebben, maar zonder leerkrachten. Het arbeidsmarktrapport leert ons dat ook op dat vlak extra inspanningen nodig zullen zijn. Kwaliteit betekent niet enkel goede infrastructuur maar ook voldoende omkadering met goed opgeleid personeel.

Mevrouw Veerle Heeren: Mijnheer Dewinter, de concentratiescholen vormen inderdaad een probleem. Het is echter niet alleen een Antwerps probleem, het doet zich ook voor in andere steden in Vlaanderen. Ik hoop dus dat we de komende weken in de commissie voor Onderwijs het debat over dat probleem kunnen voeren. Maar het debat moet ook gaan over heel positieve projecten, zoals het project 'School in zicht'. In Antwerpen loopt dat al 3 jaar. Men probeert van de scholen normale scholen te maken, die de samenstelling van de omgeving weerspiegelen. Met dat project slaagt men erin om ook autochtonen ervan te overtuigen hun kinderen naar concentratiescholen te sturen. Vandaar dat een omgevingsanalyse zo belangrijk is.

De heer Vandenbroucke wil ik bijtreden: het GOK-decreet biedt veel mogelijkheden, onder meer om een bepaald percentage toe te laten. Scholen moeten daarbij worden geholpen, want het kan erg comfortabel zijn om een concentratieschool te zijn, bijvoorbeeld voor de bescherming en de middelen. Dergelijke scholen zijn niet bezig met kinderopvang, maar op

het ogenblik dat die ouders worden toegelaten, stelt zich ook het probleem van de kinderopvang. Dat is dus een welzijnsprobleem. Het zal dus een en-enverhaal zijn.

Minister Pascal Smet: Kort toch een aantal punten. Mijnheer Dewinter: scholen in de stad moeten een weerspiegeling van de samenleving zijn, dat is het beste voor de samenleving en voor de steden. Mevrouw Moerman, de aanmeldingssystemen zullen we evalueren. De heer Vandenbroucke merkte dat ook op. Dat was van bij de aanvang de bedoeling.

We gaan de bewegingsvrijheid die de LOP's en de lokale besturen hebben om de wegingscriteria en de ordeningsprincipes te bepalen, herbekijken en wellicht aanscherpen in die zin dat de Vlaamse Regering zal bepalen wat kan en wat niet kan. Het is dan aan de lokale overheden om te bepalen wat ze kiezen, naargelang de lokale situatie. Ik blijf ervan uitgaan dat het heel belangrijk is dat je op lokaal niveau kiest wat het belangrijkste is voor je stad of gemeente.

Mijnheer Gatz en mijnheer Van Der Taelen, voor Brussel gaan we inderdaad de oude recepten uit het verleden niet toepassen die ervoor zorgen dat veel ouders zich nu ernstige vragen stellen over het onderwijs in Brussel en dat er meer en meer Nederlandstaligen Brussel verlaten. Ik heb het de vorige keer ook gezegd: het is niet de bedoeling van het Nederlandstalig onderwijs om nieuwe Vlamingen te maken. Het is de bedoeling om kinderen op te leiden tot open, sterke, veelzijdige persoonlijkheden die inderdaad tweetalig zijn. Het gaat hier om het belang van het kind. Het gaat niet over het aandeel van een of ander net. Deze regering zal vanuit het belang van het kind de opties nemen.

Mevrouw Meuleman, we hebben geen noodfonds nodig. Het ontgaat u blijkbaar even dat we een open-endfinanciering hebben in het onderwijs. Dat betekent dat als er minder kinderen zijn, je minder geld krijgt. Heb je meer kinderen, dan krijg je meer geld voor de werking, voor de omkadering en eigenlijk ook voor de gebouwen. Ik wil u ook even aan een regel uit het Schoolpact herinneren: elke ouder heeft het grondwettelijk recht om een school te eisen binnen de 4 kilometer. Als die er niet is, dan moet het gemeenschapsonderwijs die oprichten en anders wordt er vervoer ingericht. Dat is de regel die er is. Het heeft geen zin om te zeggen dat er een noodfonds moet komen. Als er middelen nodig zijn, zullen we middelen moeten zoeken. De Grondwet en de decreten leggen ons dat op.

Ik ben het absoluut eens met mevrouw Helsen dat het debat van de leerkrachten hier ook heel cruciaal is. Er is nog enige marge: 40 percent van de jonge leerkrachten wordt gedwongen om deeltijds te werken, terwijl ze eigenlijk voltijds willen werken. Met een andere organisatie hebben we dus nog wat marge. Maar u hebt absoluut gelijk. Dat is ook de reden waarom we met de vakbonden en de onderwijskoepels, onmiddellijk nadat de nieuwe cao-onderhandelingen zijn afgerond, het loopbaanpact voor leerkrachten zullen opstarten om ook iets aan de zij-instroom te doen.

Ten slotte werd de link gelegd met de scholen op het platteland. U hebt er absoluut gelijk in. Het is mijn overtuiging dat de beste plattelandspolitiek die de regering kan voeren, investeren in de steden is. Dat is goed voor zowel het platteland als de steden.

Mevrouw An Michiels: Voorzitter, ik wil namens mijn fractie een actualiteitsmotie aankondigen.

Mevrouw Irina De Knop: Voorzitter, wij kondigen ook een actualiteitsmotie aan.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, LDD kondigt ook een actualiteitsmotie aan.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, wij kondigen vanuit de meerderheidspartijen eveneens een actualiteitsmotie aan.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Voorzitter, wij zullen ook mee een actualiteitsmotie indienen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

Het debat is gesloten.

Actualiteitsmoties

De voorzitter: Door mevrouw Michiels, door mevrouw De Knop en mevrouw Meuleman, door de heer Bouckaert en door de heer Van Dijck werden tot besluit van dit actualiteitsdebat actualiteitsmoties aangekondigd. Ze moeten uiterlijk om 16.10 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daar straks over uitspreken.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het voorstel van de Vlaamse Regering inzake een transformatiefonds voor de economie en de prioriteiten die de ondernemers zelf vragen

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, minister, collega's, minister-president, laat me toe om u in eerste instantie proficiat te wensen met de nieuwe job die u zichzelf heeft toegeëigend, namelijk die van propagandaminister.

Ik heb eergisteren in de krant gelezen dat u het transformatiefonds aankondigt, een fonds van 500 miljoen euro. Met dit fonds wilt u de economie transformeren. U spreekt over groot-schalige projecten, maar ik zie daarin een tegenspraak met het kmo-netwerk dat Vlaanderen is. U wilt dus grootschalige projecten om de economie te transformeren naar een meer innovatieve economie.

Waarom maak ik de vergelijking met een propagandaminister? In het begin van het jaar heb ik u van op dit zelfde spreekgestoelte ook aangesproken bij de begrotingsbesprekingen over Economie. Toen kondigde u een relanceplan aan van 800 miljoen euro. Van die 800 miljoen euro zouden we 200 miljoen euro gebruiken voor een energiebedrijf. Ik heb daar verder niet veel van gezien. Ik heb zo de indruk – vandaar de link naar een propagandaminister – dat deze regering vooral aankondigt, maar dat de praktische invulling achterwege blijft.

Ik koppel daaraan een tweede zaak: heeft deze Vlaamse Regering wel de budgettaire ruimte om dit te doen? We hebben 2009 afgesloten met een begrotingstekort van 1,2 miljard euro en voor 2010 is er een begrotingstekort voorzien van 500 miljoen euro. De inkomsten vallen iets beter mee, maar men heeft toch beslist om die niet te gebruiken.

Ik kijk naar Onderzoek en Ontwikkeling. Daarop wordt 66 miljoen euro bespaard. Dat is het enige dat we binnen Europa hebben afgesproken, een overheidsmaatregel waar ik me achter kan scharen. Is het opportuun om zaken te lanceren die niet concreet zijn, niet ingevuld zijn en misschien niet eens een meerderheid hebben binnen uw regering? Is het zinvol in het kader van de budgettaire situatie waarin we ons bevinden?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Sabbe, ik heb niet de ambitie om propagandaminister te worden. Ik heb als minister-president samen met de collega's wel de ambitie om ervoor te zorgen dat we in Vlaanderen mee zijn met de transformatie van onze industrie en economie, met de wijziging van ons DNA. Ook andere Europese lidstaten zetten daar volop op in. Dat is u bekend. Het zou heel spijtig zijn, dom zelfs, dat wij daarin niet de nodige energie zouden steken.

Ten tweede, mijnheer Sabbe, zou het verschrikkelijk dom zijn om de Europese gelden, de Europese Investeringsbank (EIB) en het Europees Investeringsfonds (EIF), niet maximaal aan

te spreken. We moeten ervoor zorgen dat wanneer wij 1 euro op tafel leggen, ook Europa daarin investeert. We zijn niet de eersten, we zijn ook niet zo creatief. Engeland heeft al heel wat zaken gerealiseerd en heel wat fondsen gecreëerd met de hulp van het EIF en de EIB. Het zou verschrikkelijk dom zijn om niet met de heer Philippe Maystadt, die ik zeer goed ken, van gedachten te wisselen over hoe wij vanuit Vlaanderen de transformatie van onze industrie en economie kunnen realiseren en er kunnen voor zorgen dat we maximaal het Europese niveau aanspreken en er gelden vrijmaken.

Als u dat propaganda noemt en als u zich afvraagt waarmee we bezig zijn, is dat heel spijtig. Dat zou betekenen dat we op Europees niveau gelden zouden kunnen aanspreken die we niet gebruiken. Ik heb daarover deze week vergaderd met de heer Maystadt. De vraag was: hoe kunnen we dingen proberen in de transformatie met dat multiplicatoreffect, met het in elkaar steken van 1 euro en 1 euro?

U verwijst terecht naar de 800 miljoen euro, waarvan 200 miljoen euro voor het energiebedrijf, 200 miljoen euro voor economie en innovatie en nog een aantal andere dingen. Dat zijn geen nieuwe gelden. Dat is voorzien en dat is hier al besproken. Samen met mijn collega's, in het bijzonder minister Lieten, moet ik kijken hoe we daarvan op een goede manier gebruik kunnen maken. Er is hier daarstraks over geld gesproken. Het zou heel goed zijn om ook in innovatie en transformatie een verdubbeling van onze investeringen te realiseren.

We hebben met de heer Maystadt voorstellen geformuleerd, waarin de EIB, nu het verdrag is gewijzigd, ook kapitaal kan investeren. Vroeger en traditioneel gaf en geeft de EIB leningen, maar met de wijziging door het Verdrag van Lissabon kan de EIB ook kapitaal aanreiken. Dat is nieuw. Het is niet zo bekend. Het is niet in grote koppen in het nieuws geweest. Vanuit die invalshoek vindt het gesprek plaats. Vanuit de invalshoek kan het gesprek ook in de schoot van de Vlaamse Regering worden voortgezet.

Collega's, ik ga ervan uit dat u het volmondig met mij eens bent dat we maximaal de Europese mogelijkheden en middelen aanspreken om dat te realiseren waarvan we overtuigd zijn, zijnde de transformatie van onze industrie en de DNA-wijziging van onze economie, voor kleine en grote ondernemingen.

We zijn volop bezig met gesprekken op Europees niveau om daar de nodige bijkomende middelen voor vrij te maken.

De heer Ivan Sabbe: Minister-president, ik wil hier een bijkomende vraag aan koppelen. U hebt zeer veel het woord 'dom' gebruikt. Ik zal dit nuanceren en de woorden 'niet verstandig' gebruiken. Het is niet verstandig dat u zaken aankondigt voor ze rijp zijn. Het is verstandiger – ook in een onderneming is dat zo – dat u eerst uw plan in detail uitwerkt, en er dan mee naar de pers stapt. U moet niet managen by announcement en zaken de lucht insturen zonder dat ze concreet zijn ingevuld, zeker als u een nieuw plan van 500 miljoen euro aankondigt, terwijl het plan van 800 miljoen euro dat u 2 maand geleden hebt gelanceerd, nog niet concreet is uitgewerkt. Dat is geen verstandige aanpak.

Minister-president, vóór Karel Van Eetvelt was u de kopman van UNIZO. Ik heb u toen al gewezen op het feit dat UNIZO een enquête heeft gedaan bij de ondernemingen in Vlaanderen, waarvan wij het parlement zijn, de stem van het volk. Daaruit is op z'n minst gebleken dat geen enkele onderneming naar ondersteuning of subsidies van de overheid heeft gevraagd. Ze hebben gevraagd dat er minder regelgeving is, dat de loonkosten drastisch dalen en dat de papierberg afneemt. Dat waren belangrijke en concrete zaken die ze vroegen. Ook over wegenwerken werd gezegd dat als die gebeuren, ze veel sneller moeten gebeuren. Wat doet de Vlaamse Regering anders dan de ondernemer neer te knuppelen om hem dan nadien een aalmoes toe te stoppen en te flankeren? Ik vraag: stop met hem neer te knuppelen, dan hoef je ze niet te flankeren. Ze hebben de gewoonte om hun plan te trekken.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Mijnheer Sabbe, indertijd was u een verdienstelijk ondernemer bij een bedrijf dat nu helaas opnieuw is beschuldigd van misleidende communicatie. Hier op de tribune verschijnt u opnieuw op een misleidende manier.

Het is een verstandige manier van werken van de Vlaamse Regering om de impact van de vrijgemaakte middelen te vergroten door het aanwenden van Europese gelden. Dat daar geen vraag naar zou zijn, wordt tegengesproken in de krant van vandaag. Een jonge onderneming als Waterleau kijkt voor een kapitaalronde onder andere naar de Vlaamse overheid en naar de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV). Er zijn jonge, innovatieve bedrijven die een beroep doen op de hefboom die de Vlaamse overheid biedt, voor het kapitaal dat ze nodig hebben.

Ook werkgeversorganisaties zoals Voka en UNIZO, van wie u misleidend zegt, mijnheer Sabbe, dat ze geen vragende partij zijn voor een flankerend en nieuw industrieel beleid, vragen heel dringend om een nieuw industrieel beleid. Vereenvoudiging maakt daar ook deel van uit. Het Vlaams Parlement heeft op dat vlak samen met de regering al een deel van het werk gedaan. Er is nog veel te doen, maar er wordt aan gewerkt.

Ook de werknemersorganisaties zijn heel sterk vragende partij om alles in te zetten op voldoende kapitaal voor onze Vlaamse ondernemingen. Het ACV zei enkele weken geleden dat enkel de Vlaamse overheid voldoende schaalgrootte en financiële rugdekking biedt om ondernemingen van strategisch-industrieel belang in Vlaanderen te verankeren.

Minister-president, het is heel zinvol om op deze weg verder te gaan. Hebt u meer informatie over de concretisering van dit nieuwe transformatiefonds en over de timing en de afspraken die met de heer Maystadt zijn gemaakt?

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Minister-president, over de zogenaamde transformatietrajecten ter verbetering van de Vlaamse economie is al veel gezegd. We hebben daarover al veel gediscussieerd in de plenaire vergadering, maar ook in de commissie. Het belangrijkste struikelblok lijkt me toch de financiering ervan. De Vlaamse Regering schuift 200 miljoen euro naar voren. Daaraan gekoppeld hebben we via het multiplicatoreffect de gelden die zouden moeten komen van de Europese Investeringsbank. Daarbovenop komt nog eens 100 miljoen euro van het Europees Investeringsfonds.

Minister-president, alles staat of valt met die 200 miljoen euro van de Vlaamse Regering. Er is toch heel wat onduidelijkheid of daarover al dan niet een politiek akkoord bestaat. Ik heb de indruk dat dat bedrag al meermaals is geclaimd door verschillende collega's van u. Ik wil me toch wel aansluiten bij de bedenking van de heer Sabbe dat de indruk ontstaat dat u op een toch wel gemakkelijke manier aan aankondigingsbeleid doet. Minister-president, hoe wil u bijgevolg engagementen verkrijgen bij onder andere de Europese Investeringsbank over multiplicatoreffecten inzake de financiering als er nog niet echt een politiek akkoord is over het bedrag dat de Vlaamse Regering daarvoor wil uittrekken?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Ik ben het fundamenteel oneens met de heer Sabbe als hij zegt dat een minister-president en een regering niet zouden mogen nadenken over manieren waarop we de transformatie van onze economie, waarover iedereen het wel eens zal zijn, in de praktijk kunnen brengen. Integendeel, mijnheer Sabbe. Ik denk dat u het afgelopen paar maanden de zaken niet echt goed gevolgd hebt. Een bepaalde doctrine die stelde dat de overheid zich niet moest bezighouden met de economie, is pijnlijk ten val gekomen. Vandaag is er in heel Europa een consensus over het feit dat er een belangrijke sturende taak is weggelegd voor de overheid in de economie, in het transformatieproces. Daarnaast kunnen overheden niet alleen een industriële politiek voeren. Ze moeten dat ook doen. Als Vlaanderen daarover meedenkt, dan valt dat alleen maar toe te juichen. Als we dan ook

Europese middelen kunnen aanboren, dan zou wel eens kunnen blijken dat het om een hefboomeffect gaat dat we broodnodig hebben in deze moeilijke tijden. Mijnheer Sabbe, ik denk dat u zich aan de verkeerde kant van de geschiedenis bevindt.

Minister-president, op zich is het goed om na te denken. Ik vraag alleen dat er ook een effectieve afstemming gebeurt met andere initiatieven die werden aangekondigd of al lopen. We hebben het al uitvoerig gehad over het Werkgelegenheids- en Investeringsplan (WIP). Er is ook nog Vlaanderen in Actie (ViA), de innovatieregiegroepen, het engagement om in het kader van de meerjarenbegroting het groeipad uit te zetten naar 1 procent overheidsbesteding voor innovatie. Als we dan toch de ambitie hebben om het hefboomeffect te laten spelen, zouden die zaken zo veel mogelijk op elkaar afgestemd moeten zijn. Ik vraag u dat daarvoor intern de nodige afstemming gebeurt.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Van Malderen, het klopt dat we de zaken maximaal in elkaar moeten laten schuiven, dat we moeten coördineren en ervoor zorgen dat we zeker geen dubbel werk doen.

Mijnheer Sabbe, als men een aantal zaken wil realiseren op het Europese niveau, wat niet zo evident is, om te zorgen voor een andere benadering, waarbij, bijvoorbeeld, de Europese Investeringsbank effectief gebruik maakt van de mogelijkheid die in het verdrag is opgenomen, dan moet men daarover spreken, lobbyen. Wat mij betreft, heeft dat niets te maken met aankondigingspolitiek. Ook in het artikel van De Tijd staat dat bij het creëren van een dergelijk fonds er eerst en vooral een minimum aan kritische massa nodig is. Het gaat dan om 500 miljoen euro. Als we uitgaan van 1 euro voor 1 euro, dan zitten we al snel aan 200 of 250 miljoen euro. Niet alleen de heer Maystadt, maar ook collega's van andere landen moeten overtuigd worden van die dynamiek. De heer Bothuyne heeft terecht gezegd dat we dat verder moeten uitwerken, zodat we die Europese gelden kunnen aanboren. Het is dom om dat niet te doen en het is verstandig om dat wel te doen.

U verwijst naar een aantal andere bezorgdheden, zoals de administratieve rompslomp en de vergunningen. Ik verwijs naar het rapport van de subcommissie. We zijn daar ook intensief mee bezig. U weet dat we niet bevoegd zijn voor de loonkosten. Als ik het heb over subsidies, zult u weer zeggen dat ik zaken aankondig en dat ik daarover eigenlijk niet mag spreken. De hele bedoeling is dat we bepaalde projecten niet subsidiëren, maar dat we kapitaal aanreiken via het Europees Investeringsfonds en onze middelen. Die moeten dan worden omgezet in investeringen en in een aantal projecten, die, na de Staten-Generaal voor de Industrie, ons ook door de sectoren zullen worden aangereikt.

Vanuit die benadering zijn we hier volop mee bezig. Het gaat hier niet louter om de aankondiging van iets dat nog niet definitief is beslist. We werken aan een visie. Die visie draait om investeringen in de plaats van subsidiëringen. We willen sneller tot een economische waardering van een aantal initiatieven gaan. Dit sluit niet uit dat we ook het andere door de heer Sabbe aangehaalde doel nastreven. UNIZO, een belangrijke organisatie, heeft me in dit verband een plan bezorgd.

De heer Ivan Sabbe: Ik wil even op de woorden van de heren Bothuyne en Van Malderen reageren. Ik weet niet hoe ver de ondernemingservaring van beide heren reikt. Ik wil hen alleszins uitnodigen om eens te zien wat het dagelijkse werk in een onderneming inhoudt en wat het creëren van jobs betekent. Ze zullen dan merken dat een bedrijf voor veel activiteiten twintig of dertig vergunningen nodig heeft en op gemeentelijk niveau ongeveer 47 bedrijfsbelastingen moet betalen. Het is voor hen natuurlijk zeer comfortabel vanuit een parlamentszetel te spreken over iets waar ze geen verstand van hebben. In dit geval gaat het om ondernemen.

We moeten hier voorzichtig zijn. Indien een dokter uitspraken over een patiënt doet, laat ik dat aan die dokter over. Een patiënt kan echter moeilijk uitspraken ten gronde doen over een economisch weefsel dat hij niet kent en waar hij geen kaas van heeft gegeten.

Ik druk me hier voorzichtig en genuanceerd uit. Ik stel voor alle Vlaamse volksvertegenwoordigers gedurende 6 maanden in het bedrijfsleven onder te dompelen. Dan zouden ze zien waar het juist om gaat. Dit zou een goed initiatief kunnen zijn. *(Applaus bij LDD)*

Wat de schampere opmerking over de reclame van LIDL betreft, wil ik opmerken dat ik daar 3,5 jaar geleden ben vertrokken. Dat is mijn verantwoordelijkheid niet meer. Dit is een persoonlijke zaak.

Ik wil even terugkomen op wat de minister-president net heeft gezegd. Ik begrijp dat hij wil trachten de Europese subsidies binnen te halen. Op dat vlak kan ik hem volgen. Hij mag de paarden echter niet achter de kar spannen. Dat is mijn probleem. De minister-president moet in Vlaanderen eerst ondernemersvriendelijke omgevingsfactoren creëren. Unizo heeft naar die factoren verwezen. Het gaat om minder administratieve rompslomp, om minder pestbelastingen en om betere infrastructuur. Hij moet daar eerst werk van maken. Pas daarna verschijnt de kers op de taart en kan hij andere zaken tot stand brengen. Nu beperkt de minister-president zich tot een aankondigingspolitiek. Hij kondigt zaken aan, maar hij gaat niet naar de kern van de zaak. Hij dient een koortsbestrijdend middel toe, maar hij neemt de oorzaak van de koorts niet weg. Indien we niet categoriek ingrijpen, zullen we hiervoor betalen. *(Applaus bij LDD)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Watteeuw tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het behoud en de herbestemming van onroerend erfgoed en de rol van erfgoedgemeenschappen, naar aanleiding van de afbraak van historisch waardevolle hoeves in Kieldrecht

De voorzitter: Dames en heren, ik wil nog even het Reglement van het Vlaams Parlement in herinnering brengen. De vraagsteller heeft 2 minuten. De minister heeft 2 minuten om te antwoorden. Vervolgens kan de vraagsteller gedurende een minuut een repliek geven. Al diegenen die wensen te interveniëren, krijgen ook een minuut. De minister krijgt het aantal interveniënten en het aantal personen op het spreekgestoelte als bijkomende minuten. Ik deel dat steeds aan de desbetreffende minister mee.

Ik vind dat we ons aan die tijden moeten houden. Anders komen er straks klachten dat de zittingen te lang duren en de spreektijden niet in de gaten worden gehouden. Ik verzoek iedereen zich aan de spreektijden te houden.

De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, als onroerend erfgoed verdwijnt, vind ik dat erg. De minister vindt dit allicht ook erg. Als onroerend erfgoed zonder noodzaak verdwijnt, vind ik dat wraakroepend. Dat is nochtans wat gisteren in Kieldrecht is gebeurd. Zonder noodzaak zijn twee historisch waardevolle hoeves, of althans een gedeelte ervan, afgebroken.

Dit heeft me verrast omdat de afbraak op initiatief van de Vlaamse overheid, meer bepaald de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) is gebeurd. Op 11 december 2009 heeft de Vlaamse Regering nochtans principieel de Conventie van Faro onderschreven. Dat is een goede zaak. Het gaat hier niet om een loos engagement. Volgens de Conventie van Faro is erfgoed een mensenrecht en kan erfgoed bij ontwikkelingen verrijkend werken. Erfgoed moet bepaalde ontwikkelingen zelfs mee bepalen.

De twee hoeves in Kieldrecht zijn opgenomen in de inventaris van het Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed. Bovendien zijn er bouwhistorici die zeggen dat die hoeves een deel van het landschap zijn geworden, meer zelfs, dat ze het landschap mee hebben bepaald. Het is dan ook verrassend dat dit gebeurt.

Minister, hoe wilt u dergelijke zaken in de toekomst vermijden? Hoe wilt u concreet maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat het verdwijnen van dergelijk onroerend erfgoed zonder noodzaak, kan worden vermeden?

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft zich aan zijn 2 minuten spreektijd gehouden. Dat is een voorbeeldgedrag. (*Applaus*)

Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Watteeuw, u hebt terecht verwezen naar de Conventie van Faro. U weet dat ik een heel actief erfgoedbeleid voer. We hebben het Verdrag van Valletta principieel goedgekeurd in 1992. We waren daar de staart van Europa. We hebben ook de Conventie van Faro goedgekeurd in december 2009.

Faro gaat over rechten met betrekking tot cultureel erfgoed en over de individuele en de collectieve verantwoordelijkheid. Faro bepaalt geen afdwingbare rechten. Dat staat evenzeer in de conventie. Faro bepaalt ook dat het recht om deel te nemen aan een gemeenschap met betrekking tot cultureel erfgoed moet worden afgewogen tegenover het publiek belang.

Dat is wat wij in deze zaak hebben gedaan. Er is in dit dossier een onderzoek gebeurd door het Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed (VIOE) over de erfgoedwaarde van die twee hoeves. Die studie is vorig jaar gebeurd en opgeleverd. Uit de studie blijkt dat nummer 73, Oud Arenberg, Hof ter Walle een hoge erfgoedwaarde heeft. Het is de oudste en meest gaaf bewaarde polderhoeve uit de streek, polderhoeves waarvan we er niet zo veel meer hebben. Het hoofdgebouw dateert van 1794, de schuur van 1795-1804. Zij hebben een hoge erfgoedwaarde en zijn architecturaal en historisch bijzonder belangrijk. Nummer 71 is veel minder belangrijk, zowel architecturaal als historisch, en heeft enkel een lokale waarde.

Voor beide hoeves is in 2007 een slopingsbesluit genomen, althans voor de schuur van nummer 73 en voor het geheel van nummer 71. De slopingswerken zijn gedeeltelijk begonnen, gelukkig niet voor de best bewaarde delen.

In het licht van de afweging die we moeten maken, heb ik gisteren nog een onderzoeksteam ter plekke gestuurd en een zeer intens contact gehad met de minister van Natuur. We hebben beslist dat de afbraakwerken die al bezig zijn bij nummer 71 kunnen doorgaan. Nummer 73, Hof ter Walle, zal integraal beschermd worden. Ook de schuur waarvan de sloop al was bevolen, wordt volledig beschermd. Ik heb al opdracht gegeven aan het Agentschap Ruimte en Erfgoed om de beschermingsprocedure in te zetten.

De voorzitter: In tegenstelling tot het parlement is de regering over haar tijd gegaan.

De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Minister, het is een goede zaak dat de schuur van nummer 73 wordt bewaard. Gisteren was de verwachting nog anders.

Dat neemt echter niet weg dat vooral de houding moet veranderen van onder meer de administraties van de overheid. Wanneer de Conventie van Faro wordt onderschreven, dan betekent dat misschien geen concreet engagement in die zin dat er rechtsmiddelen uit geput kunnen worden, maar het is wel een engagement voor het bewaren van erfgoed. In die zin vind ik het een klein beetje vrijblijvend wat u zegt. Er zouden eigenlijk concrete maatregelen moeten worden genomen om ervoor te zorgen dat administraties daar bij elke ontwikkeling rekening mee houden. Daar hebt u nu nog geen garantie voor gegeven.

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Mijnheer Watteeuw, dat laatste is fout. Sinds het nieuwe decreet van 1 september kan men slechts een sloopvergunning krijgen voor een geïnventariseerd gebouw in onze gids 'Bouwen door de eeuwen heen', nadat een onroerenderfgoedtoets is doorgevoerd. Zinloos slopen omwille van onwetendheid is dus niet meer mogelijk.

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Voorzitter, collega's, ik wil even in herinnering brengen dat wat zich gisteren heeft afgespeeld, moet worden ingepast in het feit dat er na de beslissingen die zijn genomen in verband met het Deurganckdok, een aantal natuurcompensaties zijn gepland. Die worden uitgevoerd door de VLM, en blijkbaar heeft de VLM beslist om voor die twee hoeves een sloopvergunning aan te vragen.

Het werk 'Bouwen door de eeuwen heen in Vlaanderen' uit de jaren zeventig en tachtig is ons allen bekend. Als je dat vandaag, 30 jaar later, opnieuw openslaat, vrees ik dat er al heel wat zaken zijn veranderd of zelfs helemaal verdwenen.

Mijnheer Watteeuw, het is niet de eerste keer dat deze zaak aan de orde is in het parlement. Begin vorig jaar is er door collega's van uw en mijn fractie al aandacht gevraagd voor deze twee hoeves. Mevrouw Stevens heeft toen het standpunt van de N-VA verwoord. Nadien is het ruim een jaar stil gebleven, zowel hier als op het terrein. Het verwonderde ons dat er gisteren ineens actie werd gevoerd, langs de twee zijden welteverstaan. Ik wil in ieder geval minister Bourgeois danken en feliciteren voor het feit dat hij heel snel is opgetreden en zich ter plaatse is gaan vergewissen van de toestand, en dat de conclusies uit de studie van het Vlaams instituut voor het Onroerend Erfgoed (VIOE) ter harte zijn genomen. Ondanks de beslissingen en vergunningen die er waren, heeft hij nu de beschermingsprocedure voor nummer 73, Hof ter Walle, de meest merkwaardige en oudste schuur, aangekondigd.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer Watteeuw, het is niet mijn stijl om oppositie te voeren tegen collega-oppositieleden, maar de waarheid heeft haar rechten. We hadden dit debat vandaag niet moeten voeren en u had gisteren geen actie moeten voeren indien uw partij destijds niet zo had gehamerd op de natuurcompensaties. Dat deze twee oude, leegstaande hoeves moeten worden afgebroken, is niet voor de haven, maar voor de natuurcompensaties die Groen! heeft gevraagd. Ik heb de indruk dat uw eigen luizen u vandaag bijten, mijnheer Watteeuw.

Een tijdje terug hadden we de discussie over de 270 vleermuizen in Fort 3, die hinderlijk waren voor de uitbreiding en de verlenging van de startbaan in Deurne. Ook dat was een actie van Groen! Ik heb de indruk, mijnheer Watteeuw, dat dit niet de ware reden is waarom u deze vraag stelt en waarom u actie voert. Ik heb de indruk dat Groen! volledig tegen eender welk groot infrastructuurwerk is. Zeg dat dan gewoon, en doe dat niet achter acties voor twee waardevolle boerderijen, waarvoor u vandaag in Het Nieuwsblad als reden opgeeft: "Ze zijn ingepalmd door de natuur, want de vogels hebben er zich al in genesteld." Een klein beetje ernst, mijnheer Watteeuw. Ik doe het niet graag, maar dit moest ik toch even in dit halfroed brengen, om de waarheid recht aan te doen.

Minister Geert Bourgeois: Wat de heer Reekmans aanhaalt, klopt niet. De twee hoeves worden niet afgebroken. De meest beschermingswaardige, de oudste hoeve, met de hoogste erfgoedwaarde, ga ik beschermen. Die opdracht is gegeven. Dat betekent ook dat er nu een bestemming aan kan worden gegeven. Ze ligt immers in een natuurcompensatiegebied, en daar kun je geen enkele functie aan geven, zelfs niet bewoning, tenzij er een bescherming komt.

Wat de heer Van Mechelen gezegd heeft, is waar. Er was vroeger een systeem van vrijblijvend advies in het geval dat gebouwen op de inventaris stonden. Nu wordt er niet langer een vrijblijvend, maar een verplicht advies gevraagd en wordt er een erfgoedtoets gedaan wanneer een gebouw zich op de inventaris bevindt. In dit geval stonden beide gebouwen op de inventaris, maar ik beklemtoon dat het niet om beschermde gebouwen ging.

Ik zal nu een van de twee beschermen. De minst waardevolle, de historisch en architecturaal minder belangrijke, de hoeve met enkel een lokaal belang wordt opgenomen in het natuur-

compensatiegebied. De andere site zal ik integraal beschermen – niet alleen de schuur die zou gesloopt worden, waar al een vergunning voor is. Zo kan zij behouden blijven en een nieuwe bestemming krijgen. Ik bedoel het geheel: de mooie, unieke hoeve met een mooi en gaaf interieur en met de schuur.

De heer Filip Watteuw: De heer Van Mechelen heeft terecht het verplichte advies gevraagd. Dat is een goede zaak. Ik heb anderhalf jaar geleden een behoorlijk grote steekproef gedaan in Gent. Daaruit bleek dat in 30 jaar een vijfde van het onroerend erfgoed was verdwenen. In die zin is dat verplicht advies heel belangrijk.

Mijnheer Reekmans, ik bewijs net met mijn pleidooi dat je ontwikkelingen, ook natuurontwikkelingen, niet eng mag bekijken. Onroerend erfgoed kan een plaats hebben in natuurgebieden. Daarover gaat het. Deze hoeves hebben hun plaats in die natuurcompensatiegebieden. Ze hebben voor een deel mee de ontwikkeling van het landschap bepaald. Er is dus geen tegenstelling tussen het bestaan van die hoeve en het feit dat je daar natuurcompensatiegebied ontwikkelt.

Minister, ik dank u voor de bescherming van het nummer 73. Ik hoop dat alsnog van nummer 71 de belangrijkste delen behouden blijven.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Lies Jans tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het tekort aan verpleegkundigen in de rusthuissector

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borght tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het tekort aan verpleegkundigen in de rusthuissector

ACTUELE VRAAG van mevrouw Griet Coppé tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het tekort aan verpleegkundigen in de woonzorgcentra

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Voorzitter, minister, ik schrok vorige week vrijdag enorm van de voorpagina van De Standaard. Ik las dat negen op de tien rusthuizen of, zoals men moet zeggen, woonzorgcentra, een probleem hebben om verpleegkundigen te vinden. Op basis van een studie van de Federatie van Onafhankelijke Seniorenzorg (FOS) werd gesteld dat een op de vier directies het eerste jaar de vacatures niet ingevuld krijgt. Drie op de tien woonzorgcentra krijgen het eerste jaar zelfs geen enkele sollicitant-verpleegkundige te zien.

Ik was niet zozeer geschrokken van het feit dat er een gebrek aan personeel in de verpleegkunde of de verzorging is. Dat fenomeen is gekend. De verpleegkundigen en verzorgers staan met stip genoteerd op de lijst van knelpuntberoepen. Iedereen hier weet dat er, zeker in de ouderenzorg, ook een imago-probleem is. Al te vaak worden de taken in de ouderenzorg als negatief gepercipieerd, terwijl dat integendeel zeer belangrijke beroepen zijn. Ik was vooral geschrokken doordat de cijfers zo dramatisch zijn. Zeker als we dit koppelen aan de vergrijzing: we weten dat de volgende jaren de vergrijzing zich alleen maar zal voortzetten, zeker in de hoogste leeftijdscategorieën. Het gebrek aan personeel zal alleen maar groter worden.

Ik weet dat de Vlaamse Regering de ambitie heeft om dat probleem aan te pakken. Volgens de FOS zou dat niet voldoende zijn of zelfs te laat komen.

Minister, erkent u dat het probleem van het gebrek aan verpleegkundigen inderdaad zo groot is in de sector van de ouderenzorg? Wat gaat u daar op korte termijn aan doen?

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Minister, ik zal niet herhalen wat mijn collega heeft gezegd. Het feit dat we hier vandaag met drie staan, wijst erop dat wij worden geconfronteerd met een belangrijk probleem. Mevrouw Dillen fluistert mij in dat het geen nieuw probleem is. Het gaat al meerdere legislaturen mee. Ik kan alleen maar spreken van de legislatuur waarin ik hier was. We hebben inderdaad in 2007-2008 uw voormalige collega's daarover onderzocht. Dit aandachtspunt kwam bij de bespreking van de beleidsbrief telkenmale opnieuw in de picture. Er was telkens een lauw engagement van de zetelende ministers. Zij zegden: "Ja, inderdaad, er is daar een probleem, een imagoprobleem, we zullen eraan werken, we gaan een tandje bijsteken, we zullen een informatiecampagne voeren, we zullen een promotiecampagne voeren."

Ik vrees, minister, dat we nu structureel zullen moeten optreden. Het zal niet meer lukken met promotie en informatie, maar we moeten structurele oplossingen aanbieden. In Vlaanderen hebt u, samen met de federale collega, de bevoegdheid voor de personeelsnorm. Vlaanderen heeft ook de bevoegdheid over de vorming, het onderwijs en de opleiding. Wij kunnen structureel ingrijpen, en ik meen dat er nu structurele maatregelen nodig zijn indien we willen voorkomen dat we afstevenen op dramatische situaties.

Minister, mijn vraag is dan ook heel duidelijk. Welke structurele maatregelen zult u nemen, samen met uw federale collega en samen met uw collega, bevoegd voor Onderwijs? In eerste instantie had ik graag van u vernomen welke structurele maatregelen u zult nemen.

De voorzitter: Mevrouw Coppé heeft het woord.

Mevrouw Griet Coppé: Voorzitter, minister, collega's, ik zou nog iets willen toevoegen aan deze vraag. In de beleidsnota staat dat we werk willen maken van de witte economie, dat we willen bekijken hoe we meer verzorgenden en verpleegkundigen tout court, kunnen aantrekken in de zorgsector.

Het toeval wil dat ik in West-Vlaanderen bezig ben met een enquête. Ik heb reeds de eerste resultaten voor de opleiding bachelor verpleegkunde. De resultaten tonen aan dat van de derdejaars, die dit jaar in juni zullen afstuderen, 52 procent verder wil studeren. Ze kiezen dus voor een master ziekenhuiswetenschappen of voor een andere opleiding, bijvoorbeeld een spoedafdelingopleiding. Dat wil zeggen dat een groot deel nog niet op de arbeidsmarkt komt in juni, maar ervoor opteert om dit nog eventjes uit te stellen.

Anderzijds is het zo dat 17 procent aangeeft wel te willen werken met senioren, en dat is toch tamelijk positief. 83 procent kiest ervoor om te werken in een algemeen ziekenhuis, wat ook pas bij de gespecialiseerde opleiding, maar 17 procent wil werken met senioren. Het is wel zo dat daarvan 13 procent aangeeft te willen werken in een woonzorgcentrum.

Daarom wil ik u vragen, minister, om zorg te willen dragen voor die kleine 13 procent die aangeeft wel te willen werken in een woonzorgcentrum. Een vraag is natuurlijk dat er voor wie afstudeert als bachelor, eerst een taakuitzuivering van de diensten van verpleegkundige komt. We moeten duidelijk bepalen wat de taak is van een verpleegkundige, wat de taak is van een verzorgende en wat de taak is van een logistiek helper in een woonzorgcentrum. Dat zal belangrijk zijn om de mensen in de woonzorgcentra te kunnen houden om daar te werken. Via het Woonzorgdecreet dat werd goedgekeurd, zijn er zeker nog mogelijkheden om de taakinhoud van verpleegkundigen te optimaliseren en te verfijnen. Dit zou volgens mij een van de maatregelen kunnen zijn.

Minister, ik stel dezelfde vragen als de collega's. Wat willen de ministers van Welzijn en van Onderwijs doen om er effectief werk van te maken om meer personeel in de zorg te krijgen in de woonzorgcentra?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Voorzitter, dames en heren, uiteraard is dit een heel belangrijke aangelegenheid. Ik onderken het probleem uiteraard voor de volle 100 procent. Dat is ook de reden waarom er van bij de start in het regeerakkoord, maar ook in de beleidsnota, nogal expliciet naar verwezen wordt. Ik kan u in dit korte tijdsbestek en zonder dat ik daarmee de volledigheid beoog, een aantal elementen van aanpak meegeven.

We moeten absoluut met de federale overheid spreken. We hebben op het einde van vorig jaar een protocol kunnen maken met de federale overheid en met minister Onkelinx in het bijzonder, waarbij we de taakuitzuivering wat regelen in de gezinszorg en de thuiszorg. Het is een protocol dat belangrijk is geweest omdat het ons heeft toegelaten om een aantal juridische geschillen tussen de federale overheid en de Vlaamse overheid stop te zetten. We hebben een aantal dingen kunnen afwerken, en dat heeft ons de basis gegeven voor verder overleg. Er zijn inderdaad nogal wat thema's die te maken hebben met de instroom in de zorgberoepen en het kunnen werken in woonzorgcentra, in ziekenhuizen en in de thuiszorg. We zullen dat overleg zeker nog moeten intensifiëren.

Ook de problematiek van normen, van de werklast enzovoort is deel van een overleg met de federale overheid. Er kondigt zich stilaan een evaluatie aan van het protocol 3 met de verdeling van de RVT-bedden enzovoort, alsook de opmaak van een volgende negotiatieronde met de federale overheid. Die moet ons aangeven op welke manier ook vanuit de ziekteverzekering de prioriteit voor meer ouderenzorg kan worden gerealiseerd.

Uiteraard heb ik onmiddellijk met de collega's die zijn betrokken geweest in de onderhandeling omtrent het Vlaams werkgelegenheidsplan, afgesproken dat in dat plan een substantieel hoofdstuk moet worden gewijd aan de instroom in de zorgberoepen. Dat is gerealiseerd. In 2010 en 2011 zal daarvoor telkens ongeveer 1,3 euro beschikbaar zijn. Op dit moment plant de VDAB zeer concreet een aantal nieuwe opleidingen die moeten toelaten dat ongeveer, uit het hoofd gezegd, 800 to 850 mensen kunnen worden toegelaten naar opleidingen voor verzorgende, zorgkundige en verpleegkundige via de tussenkomst van de VDAB. Dat is zeer concreet en is nu in uitvoering. Het staat op de agenda van de volgende maanden.

Omdat de instroom en het behoud van mensen die werken in de sector zo belangrijk is, is dat ook een centraal actiepunt in het programma Vlaanderen Medisch Centrum geworden. 'Zorg om talent' is daar een belangrijk hoofdstuk in. We zijn bezig met het samenstellen van een wat groter actieplan met een aantal structurele elementen en een aantal punctuele acties om op dat vlak de volgende maanden iets op het terrein te kunnen realiseren. Dat moet met Onderwijs worden besproken en met de minister van Werk. Er zijn tal van contacten nodig.

Ik geef een paar elementen die in voorbereiding zijn in de plannen. Wij weten dat een aantal imagocampagnes hun effect niet hebben gemist. We gaan proberen daaromtrent een aantal nieuwe dingen te doen, meer gefocust op de ouderenzorg, niet alleen in de woonzorgcentra maar ook in de thuiszorg en in de geriatrische afdelingen. Iets meer dan 80 procent van de laatstejaarsstudenten laten hun keuze afhangen van de stages die ze hebben gelopen. Dan is de vraag of we op een kwaliteitsvolle manier ook stages in de ouderenzorg daarin kunnen verdisconteren. Daarover moet met de minister van Onderwijs onderhandeld worden.

Uiteraard moeten we de woonzorgcentra aanzetten om een vernieuwend humanresourcesbeleid te voeren en ervoor zorgen dat ze mensen in de sector kunnen houden en motiveren en aan een goede taakafbakening kunnen doen. Sommige mensen willen wel een verpleegkundige job in de ouderenzorg als ze een aantal logistieke taken niet moeten opnemen. We moeten een aantal dingen klaar zien in verband met de manier waarop de taakafbakening kan worden verzekerd. Dat zijn een aantal elementen van het plan. Dat is in volle ontwikkeling.

Daarnet is er gedebatteerd over de vraag of je iets moet aankondigen voor het gerealiseerd wordt. Het is niet mijn bedoeling om dat plan helemaal aan te kondigen omdat er nog met velen over moet worden overlegd. Gelet op de urgentie van de thematiek, is dat plan al

opgestart en is dat in het kader van Vlaanderen in Actie meegenomen als een van de dingen die de volgende maanden hun beslag moeten krijgen.

Mevrouw Lies Jans: Minister, de maatregelen die u voorstelt, zijn structureel. Als bevoegd minister zult u de juiste aspecten aanpakken, namelijk de instroom en de uitstroom. Het is nu zaak om daar concrete acties aan te koppelen om op het terrein tot resultaten te komen. Het is een urgent probleem. De maatregelen en acties moeten zeker strikt worden opgevolgd zodat men onmiddellijk ziet welke effecten er zijn op de tewerkstelling, de instroom en de uitstroom en ze, waar nodig, onmiddellijk kunnen worden bijgestuurd. Dat is een essentieel element in het verhaal.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Daaruit blijkt dat hij de problematiek erkent.

Minister, we zijn daar sinds 2007 constant mee bezig. We plannen nu opnieuw, maar we moeten echt gaan uitvoeren. U hebt enkele punten opgesomd die u bij wijze van spreken onmiddellijk kunt omzetten in daden. Ik pleit ervoor dat te doen.

Ik denk aan twee heel specifieke voorbeelden die u zelf hebt aangekaart. Ten eerste zijn er de stages. Als u de verslagen nakijkt van de commissiebesprekingen, dan ziet u dat ik er telkenmale op heb aangedrongen om de stages te verplichten in een rusthuis, niet alleen in het eerste jaar Verpleegkunde maar zeker ook in het laatste jaar.

Een ander project waarover u, denk ik, structureel zult moeten nadenken, samen met uw federale collega, is het project 600. Dat is een heel belangrijk project, dat kansen biedt om structureel in te grijpen. Het geeft mensen uit de rusthuissector een formidabele kans om zich op te werken via een bijkomende studie. Aan hen mag worden gevraagd dat ze iets teruggeven aan de maatschappij. Een mogelijkheid is hun bijvoorbeeld te vragen 3 jaar terug te gaan naar de plaats in de ouderenzorg waar ze vandaan komen, zodat ze kunnen proeven hoe het is om als verpleegkundige in die ouderensector te werken. Dan grijpen we inderdaad structureel in.

Mevrouw Griet Coppé: Minister, ik dank u eveneens voor uw antwoord. De andere leden hebben al veel gezegd. Ik kan daarmee instemmen. Het gaat echter niet over de woonzorgcentra. U haalt dat terecht aan. Ook in de thuiszorg zijn verzorgenden en verpleegkundigen meer dan nodig. Het juiste hrm-beleid zal moeten worden gevoerd binnen de woonzorgcentra en in de verpleging in het algemeen. Ik hoop dat we volgend jaar dit debat niet opnieuw moeten voeren, maar dat we gezamenlijk kunnen constateren dat er dan toch geleidelijk een grotere instroom in de zorgberoepen komt, zodat de vergrijzing en de zorg die zich daarmee aandient, kunnen worden opgevangen.

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Voorzitter, de leden en ook de minister hebben het gezegd: dit probleem is niet nieuw. Het rijst niet alleen in de rusthuissector. Zo hebben we bijvoorbeeld ook problemen in de ziekenhuissector. Minister, u beaamt dat er structurele maatregelen moeten komen. Op korte termijn kan de taakuitzuivering inderdaad wat soelaas brengen. We zien ook experimenten in de ziekenhuissector. Een voorbeeld is het Ziekenhuis Netwerk Antwerpen (ZNA). Dat kan positief zijn. Op die manier kan men ook aan laaggeschoolden een aantal taken in de zorgsector geven. Ik wil alleen vragen dat u ook aandacht zou hebben voor de controle daarop. De meeste experimenten gebeuren met goede bedoelingen, maar ze mogen niet tot gevolg hebben dat een heel aantal taken worden geoutsourcet, buiten de zorgsector, of dat veel meer dan nodig een beroep wordt gedaan op uitzendkrachten. Dit is dus positief, maar er moet toch enige controle op zijn op het terrein.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Voorzitter, geachte leden, er is inderdaad een tekort aan verpleegkundigen, maar niet alleen in de rusthuissector. Om onze gezondheids- en bejaarden-

zorg in de toekomst veilig te stellen of aantrekkelijk te houden, moeten er natuurlijk wel wat maatregelen worden genomen. Het is positief dat uit onderzoek blijkt dat de sector toch ook wel wat voordelen heeft qua flexibiliteit in de arbeidsinvulling. Ik heb dat toch kunnen lezen. Daar moeten we voort op blijven inzetten, zodat die flexibele arbeidsvoorwaarden uitermate belangrijk worden.

Anderzijds blijkt uit getuigenissen dat er hoofdzakelijk een tekort aan hoger opgeleiden is. Ook uitzendkantoren laten dat duidelijk weten. Daaraan zouden we toch ook wel meer aandacht moeten kunnen besteden.

Minister, dames en heren, in de commissie heb ik er meermaals op gewezen dat men ook al begint te rekruteren in het buitenland. Ik zou nog eens extra de aandacht willen vestigen op de taalvereisten. Er moet echt worden gewaakt over de taalvaardigheid van buitenlanders zodat onze gezondheidszorg daar niet onder te lijden heeft.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Ik sluit me aan bij dit interessante debat op de vooravond van – naar ik verwacht – een boeiende discussie. Minister, ik hoop dat u morgen ook het woord zult voeren over deze problematiek. En die is al ouder dan 2007, mevrouw Van der Borght.

Misschien is het interessant om nog eens na te lezen, minister, ik heb hier voor mij een boeiend voorstel van resolutie van uw fractie toen ze destijds in de oppositie zat. Van daaruit is het natuurlijk altijd gemakkelijk om uitgebreid eisen te stellen. In elk geval is het de moeite waard om dat eens door te nemen. Er staan veel goede suggesties in.

U verwijst naar het plan van de Vlaamse Regering voor Vlaanderen Medisch Centrum. Ik ga ervan uit dat daar zeer interessante aspecten over deze problematiek in zitten, maar ik zou in afwachting van de uitvoering van dat centrum toch durven aan te dringen op een versneld actieplan. Dat moet vooral een andere taakinfilling van de verpleegkundigen omvatten. Er moeten veel betere werkomstandigheden komen. Er zijn al veel inspanningen geleverd, maar er moet zeker een betere nacht- en weekendvergoeding komen. Het moet maatregelen bevatten om een vroegtijdige uitstroom te voorkomen of minstens te verminderen. Heel belangrijk, ik heb het al talrijke malen gezegd in de commissie, is de aandacht die u samen met uw collega van Onderwijs moet besteden aan de laatstejaars in het secundair onderwijs om hen te stimuleren en warm te maken voor een beroep in de zorgsector. Dit laat vandaag heel veel te wensen over.

Minister Jo Vandeurzen: Ik kan alleen maar een aantal bekommernissen onderschrijven. *(Opmerkingen van mevrouw Sonja Claes)*

De voorzitter: Ik pas gewoon het reglement toe, mevrouw Claes. De enige fractie die nog mocht reageren was Groen!. Als ik van het reglement afwijk, krijg ik weer klachten. Ik doe dat niet meer, het spijt me voor u. Ik ben daarvoor al op de vingers getikt door een paar fracties en sindsdien ben ik daar heel voorzichtig in.

Minister Jo Vandeurzen: Ik houd me beschikbaar in De Koffiekamer om het gesprek voort te zetten. Daar vinden trouwens toch alle belangrijke gesprekken plaats. *(Opmerkingen van de voorzitter)*

Veel zaken onderschrijf ik. Het is geen nieuw en plots probleem, het zal evenmin plots opgelost zijn. Het debat gaat altijd over de kwaliteit. Waar legt men de lat? Hoe kan men dat realiseren met de instroom van minder geschoolde of minder gekwalificeerde mensen? Welke carrièreperspectieven biedt men?

De opleiding tot zorgkundige is een relatief groot succes. Heel wat mensen volgen de opleiding. Het is een voortdurend zoeken naar evenwicht. Het concept van zorgkundige is precies, mevrouw De Vits, dat men hem of haar een aantal taken toevertrouwt onder supervisie of betrokkenheid van een verpleegkundige. Dat is het achterliggende idee. Ik ben het er helemaal mee eens dat men moet zoeken naar een evenwichtig voorstel of concept. Ik

ben persoonlijk nogal optimistisch over het effect van campagnes, zoals door mevrouw Dillen ook gesuggereerd, in secundaire scholen. Dat gebeurt vaak op regionaal niveau met hogescholen waar een opleiding wordt gegeven. Ik merk ook op dat de ‘toelijning’, de doorschakelmogelijkheden, vaak een complex kluwen is geworden. Men moet soms echt al wat expertise hebben om te zien hoe iemand van polyvalent verzorgende naar een andere functie kan evolueren. Het project 600 is daar een voorbeeld van.

Ik denk dus dat de boodschap erin moet bestaan om op dat vlak eenvoud, transparantie en duidelijkheid te creëren, en daarover dan goed te communiceren. Ik probeer dit in dat plan, na het nodige overleg, geregeld te krijgen. Zoals gezegd: de VDAB heeft niet gewacht om initiatieven te nemen, en ze zullen de komende maanden worden uitgevoerd.

Mevrouw Lies Jans: De bekommernis van zowel meerderheid als oppositie bestaat erin dit prangende probleem weg te werken. U hebt gelijk als u zegt dat dit niet van vandaag op morgen kan. Het is echter belangrijk dat er stappen vooruit worden gezet. Er is dus zowel letterlijk als figuurlijk werk aan de winkel.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Niet enkel in de koffiekamer, maar zeker in de commissie worden er goede debatten georganiseerd. Ik suggereer iedereen om de verslagen te lezen en onze bekommernissen te bekijken. Als we met zijn allen daar aandacht voor opbrengen, kunnen we de zaken op structurele wijze aanpakken. Ik kijk met veel belangstelling uit naar uw actieplan. En ik hoop dat we hier volgend jaar niet opnieuw moeten staan en vrij snel, via vragen in de commissie, inzicht krijgen in de evolutie van de implementatie van het actieplan. We hopen op een ernstige vooruitgang.

Mevrouw Griet Coppé: Afgaande op wat hier is gezegd, wordt het voor u een grote uitdaging om ervoor te zorgen dat goede acties worden ondernomen. We hebben het volste vertrouwen dat u daarin zult slagen. We zullen dit dossier in de commissie uiteraard blijven volgen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Kurt De Loor tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over onbetaalde energiefacturen en de ondersteuning van de OCMW's voor de begeleiding van mensen met schulden

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Voorzitter, ministers, collega's, wellicht namens veel OCMW's luid ik hier opnieuw de alarmbel over de onbetaalde energiefacturen. Gisteren of vandaag zijn cijfers vrijgegeven. Ze bevestigen onze ervaringen in de OCMW's. De meest recente cijfers, voor 2009, tonen aan dat de stijging van het aantal mensen dat zijn energiefactuur niet langer kan betalen met 11 percent is gestegen. In 2008 waren er dat 70.300, in 2009 bijna 80.000. Vaak is het OCMW de laatste strohalm of het laatste redmiddel voor mensen die in energiearmoede dreigen terecht te komen.

In de schoot van de OCMW's zijn lokale adviescommissies (LAC's) opgericht. De LAC's stellen vast dat het niet altijd eenvoudig is om de dossiers goed voor te bereiden. Want veel van de doorgespeelde namen van mensen die hun energiefactuur niet langer kunnen betalen, kennen we niet. Het OCMW heeft dus ondersteuning nodig. Welke initiatieven neemt u om de OCMW's in de uitvoering van die zeer belangrijke taak te ondersteunen?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Voorzitter, collega's, dit is een ernstig probleem. Veel besturen ervaren de weerslag van de gevolgen van de crisis op het dagdagelijkse leven van de mensen, onder meer op de bijstand die men moet aanbieden. Ik wil enkele elementen van antwoord

geven. In het Vlaams regeerakkoord staat dat we vooral proberen in te zetten op preventie om zware schuldenlasten te voorkomen. We willen ook nagaan in welke mate een subsidiëringssysteem voor diensten die met schuldbemiddeling bezig zijn, kan worden georganiseerd. Ik kan u alvast mededelen dat ik begin van deze maand heb gevraagd om een onderzoek daartoe op te starten, en na te gaan of eventueel overkoepelende initiatieven ten behoeve van diensten met specifieke expertise kunnen worden genomen. Ik probeer dus een en ander voor te bereiden.

We proberen ook een aantal projecten te steunen die nagaan hoe er preventief kan worden opgetreden, ook als het gaat over schulden met betrekking tot energierekeningen. Een aantal OCMW's voeren dat programma uit. We hopen daaruit te kunnen leren en een aantal OCMW's te kunnen versterken met een aantal elementen die preventief kunnen worden ingezet.

Minister Van den Bossche, bevoegd voor Energie, heeft natuurlijk ook een aantal initiatieven genomen. Het is in die zin een beetje verwonderlijk dat er deze morgen plots een hype was, want op het einde van de maand is er een overleg gepland op het kabinet van minister Van den Bossche met de betrokken actoren om na te gaan wat er effectief kan gebeuren en welke initiatieven er kunnen worden genomen.

Ook deze problematiek die een ernstige problematiek is, heeft een federale link. Er is het fonds dat financiert bij schuldbemiddeling, er is het Energiefonds dat de LAC's mee moet ondersteunen. Er zijn dus een aantal aspecten die we mee in het oog moeten houden.

Zoals de beleidsnota en het regeerakkoord aangeven, investeren we ook zeer nadrukkelijk in het voorkomen van dat soort schulden. Er zijn heel wat initiatieven genomen, samen met de mensen van het onderwijs, waarbij we proberen om de mensen in een vroeg stadium weerbaar te maken en bewust te maken van de problematiek.

Dit zijn een aantal elementen over een thema dat via de VVSG terug aan de orde is gesteld.

De heer Kurt De Loor: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben er ook van overtuigd dat preventie zeer belangrijk is.

Ik ben ook tevreden dat u in de OCMW's echt een partner ziet en dat u hen ook wilt ondersteunen. U onderzoekt de piste, zoals in het regeerakkoord staat, om er financiële middelen tegenover te stellen.

U zei dat u in het begin van deze maand een onderzoek hebt opgestart. Wanneer verwacht u resultaten? Welke timing is er? Want ik denk dat het noodzakelijk is dat de LAC's ook effectief financieel worden ondersteund. Om degelijk werk te doen, is het noodzakelijk dat we elk dossier dat op het LAC terechtkomt, kunnen onderzoeken. We moeten een sociaal onderzoek kunnen doen, we moeten dat dossier begeleiden en nazorg kunnen geven. Door het gebrek aan financiële ondersteuning, merken we dat het verschilt van OCMW tot OCMW. In sommige OCMW's doen ze het niet, in andere wel. Ik ben van oordeel dat elk dossier in verband met energiearmoede het verdient om kwaliteitsvol te worden aangepakt.

U verwijst naar minister Van den Bossche. Ik ben tevreden dat ze eerder deze week beslist heeft om geen afsluitingen meer toe te laten tot het einde van de maand.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, ik sluit me graag aan. Ik ben ook blij dat minister Van den Bossche aangekondigd heeft dat de winter eindelijk zal eindigen op 31 maart. Misschien heeft zij een betere relatie met Frank Deboosere dan wij, maar het is hoopvol.

Alle gekheid op een stokje, maar het aantal afsluitingen is vorig jaar met 14 percent toegenomen. Bij een aantal van die dingen helpt preventie niet meer. Bij heel veel mensen is er een cumulatie van te hoge huurprijzen en te hoge energieprijzen. Vanmorgen bleek nog dat ook

de basisvoedselprijzen in dit land te hoog zijn. Een kei kan je niet stropen. Bij een aantal mensen is er echt een structureel probleem en helpt preventie niet meer.

Het is altijd beter te voorkomen dan te genezen. We hebben een heel strenge winter achter de rug. Er is aan de energieleveranciers gevraagd om tussen 1 december en 31 maart niemand af te sluiten die zijn factuur niet heeft betaald. De kans is groot dat er na 31 maart plots een groot aantal nieuwe dossiers op de OCMW's afkomen. Mijn vraag is hoe u de OCMW's gaat versterken om die bijkomende golf op te vangen? Misschien moet u met uw collega van Energie overleggen hoe we na 31 maart de zaak gaan organiseren. Ik vrees dat het aantal afgeslotenen enorm zal stijgen.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Ik ben blij dat de collega de problematiek nog eens aanhaalt. We hebben dat in de vorige legislatuur herhaaldelijk gedaan en toen ook een decreet gestemd dat de mogelijkheid geeft om de lokale besturen te ondersteunen.

Ik wil een duidelijk onderscheid maken tussen de LAC-dossiers en schuldbemiddeling. Ik blijf ervan overtuigd dat we erop moeten blijven hameren dat de LAC-dossiers federaal worden ondersteund en dat daar voldoende middelen voor worden vrijgemaakt. Als er onvoldoende middelen zijn, moeten we op dat niveau aanklaarten dat er meer middelen nodig zijn.

In de vorige legislatuur hebben we een resolutie goedgekeurd over energiearmoede. Er staan zaken in die verdere opvolging verdienen. Misschien moeten we ook die nog eens bespreken, onder andere in de commissie Welzijn.

Ik ben blij dat de minister van Onderwijs eindelijk beseft dat we ook in het onderwijs de nodige ruimte moeten creëren om de jeugd bij te leren wat een zichtrekening en een kredietkaart zijn. Preventie is het allerbelangrijkste: beter voorkomen dan genezen.

Minister, hebt u nog plannen met de best practices die we verzameld hebben in de vorige legislatuur voor de LAC-werking? Wordt dat opgevolgd? Het was een zeer goed werkinstrument waar veel lokale besturen goede ideeën uit kunnen halen om die toenemende dossiers in de LAC's te beoordelen.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Ik sluit me graag aan bij de vraag, voornamelijk vanuit de bekommernis dat we ervoor zorgen dat, als we als hogere overheid iets opleggen aan een lagere overheid, daar ook de financiële middelen tegenover staan. Er wordt vrij snel en gemakkelijk gekeken naar de OCMW's als er problemen zijn. Die mensen vangen dat ook op. Als er iets misloopt in de maatschappij, kijkt men ook naar het onderwijs. Als er een probleem is, kijkt men naar de OCMW's en schuift men het vrij snel af naar dat echelon. Op zich heb ik daar geen probleem mee, maar ik vraag wel een goede omkadering, financieel en inhoudelijk. Misschien wordt het eens tijd dat alles dat we nu al hebben overgedragen aan de OCMW's en de CAW's eens wordt bekeken: worden er geen dubbele taken gedaan? Zeker bij de schuldenproblematiek denk ik dat er soms overlapping is. Dat moeten we uitzuiveren om de middelen juist te kunnen inzetten.

Minister Jo Vandeuren: Er moet inderdaad eens worden gekeken naar wie wat doet. Die suggestie heb ik overigens ook gedaan aan de vertegenwoordigers van de verschillende sectoren. In de sector van de collectieve schuldenregeling zijn er trouwens nog andere actoren. Ook advocaten kunnen worden aangesteld als schuldbemiddelaar. Het is ruimer. Er zijn ook federale middelen en bevoegdheden.

Wat de best practices betreft, is er een project opgestart eind vorig jaar in een aantal OCMW's om na te gaan of we methodieken kunnen ontwikkelen om in de sector energieschulden op een preventieve manier dingen aan te pakken en die ook te verspreiden als de evaluatie ervan gunstig zou zijn.

Ik wil ieders verwachtingen met betrekking tot de bijdragen van de Vlaamse overheid in de financiering van de OCMW's een beetje relativiseren. U kent de budgettaire context van 2010. Ik laat er geen misverstanden over bestaan. Ik voel me bekommerd en ik wil graag de OCMW's steunen. Het Vlaams regeerakkoord geeft daarvoor een kader, maar ik beschouw deze problematiek ook als een kerntaak van een lokaal bestuur. Het is niet zo dat de bal plotseling naar de Vlaamse overheid alleen kan worden gegooid. Het is te gemakkelijk om, als de economische omstandigheden helaas wijzigen en de eigen taken heel wat prioriteringen vragen, dan te zeggen dat het de Vlaamse overheid zal zijn. Ja ook, maar niet alleen. Ik beschouw deze bekommernissen als een normale en permanente opdracht van een OCMW.

De heer Kurt De Loor: Minister, ik ben het ermee eens dat dit een normale permanente opdracht is voor een OCMW, maar u moet weten dat, als we degelijk en kwaliteitsvol werk willen leveren, de leden van de LAC een sociaal onderzoek moeten kunnen doen, dat er opvolging en begeleiding moet kunnen gebeuren. Ik ben tevreden dat de heer Dehaene verwijst naar de resolutie. Minister, gezien het belang van dit probleem, moet u de strijd voeren, samen met de OCMW's, omdat dit in stijgende lijn gaat.

Mevrouw Vogels, preventie is niet altijd voldoende. Daarom verwijs ik graag naar het energieplan dat onze voorzitter deze week heeft voorgesteld. Dat is niet alleen goed voor het milieu, maar ook voor de portemonnee.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Helga Stevens tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de problemen van blinden en slechtzienden bij het gebruik van nieuwe technologische applicaties zoals aanraakschermen

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Voorzitter, minister, collega's, nieuwe technologische evoluties bieden heel wat mogelijkheden voor personen met een handicap. Ik verwijs hier naar het project van de provinciale hogeschool Limburg, waar studenten een computer ontwikkelden waardoor mensen met een mentale handicap gemakkelijker kunnen e-mailen of muziek beluisteren, of zelfs muziek downloaden. Helaas houden nieuwe ontwikkelingen niet altijd rekening met de obstakels die kunnen opduiken voor personen die afwijken van de norm. Blinden en slechtzienden, waaronder ook heel veel oudere mensen, ondervinden heel wat problemen met bijvoorbeeld een afstandsbediening van digitale televisie. Eerlijk gezegd, ook ik heb heel wat problemen met het navigeren in de menu's.

Een ander probleem dat opduikt, is dat steeds meer gebruik wordt gemaakt van aanraakschermen. Dat betekent dat het voor blinden en slechtzienden heel moeilijk wordt om bijvoorbeeld een bankautomaat met een aanraakscherm te gebruiken, of gemeentelijke informatiezuilen, of ticketmachines. Op dit moment is er nog voldoende keuze op de markt van mobiele telefoons en huishoudtoestellen, maar het aanbod van toegankelijke toestellen vermindert heel snel. Dat is een probleem voor een grote groep mensen.

Er wordt wel gewerkt aan oplossingen. Er zijn bijvoorbeeld producenten die gebruik maken van schermlezers. Als je bijvoorbeeld een bepaalde knop aanraakt, wordt er auditieve informatie gegeven over wat er zal gebeuren als je die knop gaat indrukken. Er zijn ook schermen die gebruik maken van navigatieknoppen op de hoeken, maar dat zijn uitzonderingen op de regel.

Het gevaar bestaat dat deze toestellen steeds meer worden geïnstalleerd en dus minder toegankelijk zullen zijn voor blinden of slechtzienden en ook voor heel wat oudere mensen. Minister, hoe kunt u een nuttige rol spelen om samen met de minister voor Gelijke Kansen,

de producenten, firma's en fabrikanten te sensibiliseren om gebruiksvriendelijke producten te maken voor deze doelgroepen?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Het gebruik van touchscreens wordt stilaan algemeen ingevoerd. Ik wil even aanstippen dat het gebruik daarvan, ook voor een aantal mensen met een beperking, een goede zaak is. Heel wat zaken worden gefaciliteerd en mogelijk gemaakt. Binnen het Vlaams Agentschap wordt dit als individuele materiële bijstand mee gefinancierd voor de inrichting in woningen, als het zinvol kan zijn en een goede assistentie kan bieden.

Wat de publieke ruimte betreft, klopt het dat er steeds meer situaties zijn waarin van die technologie en toepassingen gebruik wordt gemaakt. Dat komt trouwens ook omdat er op het Europese vlak een aantal aanbevelingen in die richting gaan. Dat betekent dus ook dat de vraag pertinenter wordt om te zien hoe we de toegankelijkheid van die diensten voor mensen die het wat moeilijker hebben om daarmee om te gaan, toch nog kunnen verzekeren. Het gaat dan om slechtienden, blinden, een aantal mensen die ouder worden en die niet vertrouwd zijn met die technologie, mensen met een mentale handicap. Dat zijn een aantal situaties waarbij we die vraag moeten stellen.

Het kenniscentrum van het Vlaams Agentschap is absoluut vragende partij om een trekkersrol te spelen op dat vlak, om na te gaan hoe we in die situaties ook voor mensen met een beperking het gebruik en de toegankelijkheid van die dienstverlening kunnen verzekeren. We zouden uiteraard graag hebben dat de notie toegankelijkheid, die we tot nu toe nogal eens beschouwen als fysieke toegankelijkheid, wat wordt uitgebreid, zodat we ook spreken over de toegankelijkheid tot de ICT-wereld voor mensen met een beperking. Het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) is in ieder geval vragende partij. Zoals u zelf hebt aangegeven, zullen we dat ook moeten bekijken vanuit het oogpunt van de gelijke kansen. Wat ons betreft, is het kenniscentrum van het VAPH de plaats waar we op dergelijke vragen een antwoord te geven.

De digitale kloof en de toegankelijkheid van de digitale technologie is ook een zorg. Dat is echter niet rechtstreeks het voorwerp van uw vraag. Voor ons is het kenniscentrum van het VAPH de plaats waar we trachten een antwoord te geven aan heel specifieke groepen van mensen met een beperking, die het moeilijk hebben om deze technologie te hanteren.

Mevrouw Helga Stevens: Minister, ik dank u voor uw heel duidelijk antwoord. Ik ben blij te vernemen dat het kenniscentrum van het VAPH zich bewust is van het probleem en er al mee bezig is. Maar, we moeten de problematiek ruimer bekijken en ze niet enkel beperken tot Vlaanderen. Vaak wordt de technologie in het verre oosten gemaakt. We hebben daar weinig impact op. Maar als we achteraf steeds moeten zorgen voor individuele aanpassingen, kost dat ook heel veel. Het zou veel efficiënter en goedkoper zijn als er bij het begin, bij de ontwikkeling al rekening wordt gehouden met de verschillende noden van zo veel mogelijk mensen met of zonder handicap. Dat zou heel wat goedkoper zijn dan voor iedere individuele persoon aparte aanpassingen in te voeren. Dan zou de kost voor het VAPH inderdaad zeer hoog zijn.

Er moet veel meer preventief worden gewerkt en er moet geanticipeerd worden. Het is ook nodig dat de zaak wordt aangepakt op Europees niveau. Zo zou er, naast de zaken die u zelf al hebt vernoemd, werk gemaakt kunnen worden van een overlegprocedure met de productontwikkelaars vanuit Europa.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de beslissing van de minister inzake de verkoop van sociale flats in Vilvoorde en de taalbereidheidsvoorwaarde

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de beslissing van de minister inzake de verkoop van sociale flats in Vilvoorde en de taalbereidheidsvoorwaarde

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Voorzitter, minister, we zijn blij dat de verkoop van de elf sociale flats in Vilvoorde kan doorgaan. Minister, het verheugt ons dat u niet bent ingegaan op de vraag van de inspectiedienst. Want het draait natuurlijk om die taalbereidheidsvoorwaarde. De Franstalige pers en een aantal Franstalige politici zouden liever gehad hebben dat u die verkoop had vernietigd, omdat ze op die manier ook de taalbereidheidsvereiste zouden kunnen hypothekeren en zeggen dat ze discriminatoir, racistisch, xenofob enzovoort is, zoals we de afgelopen dagen in de pers hebben kunnen lezen.

Er zijn echter nog twee problemen. In een begeleidend schrijven aan de gemeente Vilvoorde hebt u gezegd dat u het eens bent met een inspanningsverbintenis, maar niet met een resultaatsverbintenis. We zijn het daarmee eens. Dat was ook nooit de bedoeling.

Er blijft echter een schemerzone over. De minister heeft verklaard dat er een redelijke toetsing moet zijn van de bereidheid Nederlands te leren. Dat brengt ons bij examens, toetsen, tests en dergelijke. Ik vraag me af hoe we dit moeten interpreteren.

Het moet om een inspanningsverbintenis gaan. Uiteindelijk moeten we soms vaststellen dat iemand niet voldoende Nederlands kent. We moeten die persoon dan naar het Huis van het Nederlands doorsturen. Dit is een evaluatiemoment.

Het gaat hier om koopwoningen. In Zaventem hebben we gronden verkocht. Deze situatie is anders dan de situatie die in de Vlaamse Wooncode staat beschreven. Daar gaat het immers om sociale huurwoningen. In Zaventem hebben we de taalbereidheid getoetst. We hebben daar geen examen voor ingericht. In de praktijk heeft die toetsing geen enkel probleem opgeleverd.

Ik vraag me af wat de bevoegdheid van de minister eigenlijk is. Voormalig minister Keulen heeft zich hier terecht nooit over willen uitspreken. Er is geen decretaal kader. Dat is er wel met betrekking tot de huurwoningen. Ik zou mijn vraag eigenlijk ook aan het Vlaams Parlement moeten stellen. Moeten we dit ook voor koopsituaties decretaal regelen? Ik vind van niet. Ik vind dat we de gemeenten en de steden de vrijheid moeten geven om zich met betrekking tot die koopsituaties op de Vlaamse Wooncode te baseren. We hoeven dit niet decretaal vast te leggen. Ik zou graag de mening van de minister eens horen.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, we hebben het in het Vlaams Parlement en ook in het Vlaams regeerakkoord al lang over het behoud van het Nederlandstalig karakter van de Vlaamse Rand en over het sociaal woonbeleid. Tot een aantal gemeenten tot actie overgaan, gaan beide hand in hand. Dan blijken plots allerlei problemen op te duiken.

Het gaat hier om het gemeenteraadsbesluit van de stad Vilvoorde van 2006. In dat gemeenteraadsbesluit gaat de gemeenteraad iets verder dan enkel de taalbereidheid te vragen. We weten dat het vragen van de taalbereidheid op zich een goede zaak is. We kennen het resultaat hiervan echter niet. De stad Vilvoorde is verder gegaan. De gemeenteraad wil zeker zijn dat de mensen die een woning kopen, Nederlands kennen. Ze kunnen dit aantonen aan de hand van een diploma van het Nederlandstalig onderwijs of op basis van een informele, summere taaltest.

Op basis van het gemeenteraadsbesluit zijn in 2008 en in 2009 al 29 woningen verkocht. De woningen zijn door de Inter-Vilvoordse Maatschappij voor Huisvesting aan de stad Vilvoorde verkocht. De stad Vilvoorde heeft ze vervolgens aan particulieren verkocht. De derde keer blijken er problemen te zijn. De inspectie heeft gezegd dat dit niet kan. De Inter-Vilvoordse Maatschappij voor Huisvesting heeft beroep aangetekend en heeft de minister verzocht een beslissing te nemen.

De minister heeft een beslissing genomen die in mijn ogen veeleer halfslachtig is. De verkoop mag doorgang vinden, maar niet op basis van de inhoud van het gemeenteraadsbesluit van 2006. De minister moet me eens uitleggen hoe ze een gemeenteraadsbesluit de facto nietig kan verklaren. Volgens mij kan dat niet. Mijn eerste vraag is dan welk statuut het gemeenteraadsbesluit van de stad Vilvoorde nu heeft.

Ik wil benadrukken dat dit gemeenteraadsbesluit door zowat heel de gemeenteraad, met inbegrip van Groen!, is goedgekeurd. Hierdoor is effectief een summiere taalttest ingevoerd. Wat is het statuut van dit gemeenteraadsbesluit?

Minister, waarom hebt u zo lang gewacht alvorens een beslissing te nemen? Indien ik de pers mag geloven, heeft het nogal wat voeten in de aarde gehad u ertoe te bewegen het advies van uw inspectie niet te volgen. Ik geloof de pers niet altijd. U doet dat waarschijnlijk ook niet. Het zou ook nogal wat voeten in de aarde hebben gehad u ten minste te doen zeggen dat ze zich aan de Vlaamse Wooncode moeten houden. In de Vlaamse Wooncode gaat het enkel om de taalbereidheid. U zegt in feite niets over het gemeenteraadsbesluit. Dat kan u ook niet.

Wat is nu het statuut van het gemeenteraadsbesluit van de stad Vilvoorde? Klopt het dat indien er geen politieke druk was geweest, u gewoon geen beslissing had genomen en dat de schorsing van de Inspectie Wonen dan definitief was geweest?

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Wat de timing van de beslissing betreft, klopt het dat ik inspectie noch administratie heb gevolgd, maar ik heb wel willen wachten tot wanneer ik een advies van de administratie had ontvangen. Dat advies is donderdagmiddag toegekomen. Het spreekt voor zich dat, en zeker in het geval waarin ik uiteindelijk anders heb beslist dan dat advies, die beslissing nog grondig gemotiveerd moest worden en dat we dus dicht tegen de deadline zaten. Dat verklaart het moment van de beslissing.

Het gaat om een onderhandse verkoop van een huisvestingsmaatschappij aan een gemeente. Wat is dan mijn bevoegdheid, en waarover mag ik me wel en niet uitspreken? Mijn bevoegdheid staat duidelijk in de Vlaamse Wooncode. Een onderhandse verkoop kan plaatsvinden, op voorwaarde dat die gemeente met die woningen iets doet dat aansluit bij het sociaal woonbeleid. Dat staat zo in de wooncode. Er is een zekere appreciatiebevoegdheid waar het gaat om sociaal woonbeleid. Die appreciatiebevoegdheid ligt bij mij.

Ik kan natuurlijk niet eender wat beslissen. Daarvoor zijn bestaande wetten zoals de Grondwet, andere wetten en decreten, belangrijk. Ook rechtspraak is richtinggevend. Naast de bestaande wetten en decreten heb ik me beroepen op de uitspraak van het Grondwettelijk Hof dat naar aanleiding van de taalbereidheidsvoorwaarden in de huur heel duidelijk heeft gesteld dat het recht op wonen zoals de in de Grondwet staat, wel degelijk verzoenbaar is met het stellen van een taalvoorwaarde op vier voorwaarden. Een, het moet gaan om elementaire kennis. Twee, de cursussen moeten kosteloos worden aangeboden. Drie, men moet ook op een andere manier Nederlands kunnen leren. Vier, het gaat niet om een resultaatsverbintenis.

Ik denk dat ik recht in mijn schoenen sta als ik zeg dat een inspanningsverbintenis wel degelijk kan worden gevraagd door de gemeente. De koop kon wat mij betreft dan ook plaatsvinden. U noemt dat halfslachtig, ik noem dat eindelijk duidelijkheid. Ik zeg immers heel duidelijk dat er een inspanning kan worden gevraagd en dat die inspanning nauwkeurig mag worden omschreven. U kunt dus omschrijven waaruit die inspanning moet bestaan. U

kunt dat heel nauwkeurig doen. In dat geval zal men redelijkerwijze een minimumniveau elementaire kennis van het Nederlands hebben.

Ik heb me met andere woorden grondig geïnspireerd op bestaande wetten en decreten en op rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Ik heb daarmee een duidelijk oordeel willen vellen dat vanzelfsprekend ook kan gelden voor de verkoop van sociale kavels door een gemeente.

Heb ik daarmee iets aan het reglement veranderd? Zeer zeker niet. Dat is ook mijn bevoegdheid niet. Mijn bevoegdheid is ervoor te zorgen dat de koop toch kon doorgaan. Als minister van Wonen wil ik zoveel mogelijk betaalbare woningen op de markt. Ik begrijp de politiek van Vilvoorde op dat vlak zeer goed. Ik heb ze de toestemming willen geven om verder te doen, maar heb hen er wel op gewezen dat wat daar op papier staat, verder gaat dan wat mag. De burgemeester van Vilvoorde was daar alvast tevreden mee.

De heer Eric Van Rompuy: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb me gisteren op RTBF-radio een halfuur moeten verantwoorden over wonen in eigen streek en over taalbereidheid bij de verkoop van woningen in Vilvoorde. De Franstaligen zijn op het oorlogspad. De heer Van Eyken heeft al een klacht ingediend bij de Europese Commissie. Zij aanvaarden niet dat taal een element kan zijn van sociale integratie en van inburgering. Dat is de grond van de zaak. Door uw beslissing wordt dat principe bevestigd.

Een andere zaak is de toepassing van die koopsituaties in gemeenten zoals Vilvoorde en Zaventem. Ik ben zelf schepen van Grondbeleid en Ruimtelijke Ordening. Van de 180 kandidaten om die kavels te kopen hebben we er 75 toegewezen, ook op basis van andere criteria. De taalvereiste vormde op geen enkel moment een probleem. De kandidaten hebben bevestigd dat zij bereid waren daaraan te voldoen. In geval van twijfel hebben we mondeling doorverwezen naar het Huis van het Nederlands. Van die 75 kandidaten zijn er 15 anderstaligen of allochtonen. In de praktijk stelt dat dus geen probleem.

Belangrijk is dat wij in de gemeenten rondom Brussel in de mogelijkheid blijven om die taalvereisten naar voren te schuiven, niet als een soort etnische discriminatie, maar als een factor. De heer Vandembroucke heeft vroeger al verschillende keren gezegd dat dat ook belangrijk is op het vlak van onderwijs en arbeid. Daarmee is dat overeind gebleven.

De heer Joris Van Hautem: Minister, taalbereidheid is één zaak. Bewijzen dat men de taal machtig is, zelfs op een elementair niveau, is een andere zaak. En dat tweede luik zat in het gemeenteraadsbesluit van Vilvoorde, dat ook door uw partij is goedgekeurd, en zelfs door Groen! Door uw beslissing op die manier te motiveren, fluit u de facto de stad Vilvoorde terug. Dat is een belangrijk signaal richting Franstaligen, omdat zij nu kunnen zeggen dat het gemeenteraadsbesluit van Vilvoorde niet goed is.

Dat gemeenteraadsbesluit is trouwens nooit geschorst of vernietigd. De gouverneur van Vlaams-Brabant heeft gezegd dat het een goed besluit is, in combinatie met taal en sociale integratie. En dan komt de minister. Ik weet wel dat u in een moeilijke positie zat, doordat uw inspectie daar plots tussen kwam fietsen, terwijl er daarvoor twee keer geen probleem was geweest. Nu zegt u aan het stadsbestuur van Vilvoorde dat het met zijn gemeenteraadsbesluit fout bezig is, hoewel u het natuurlijk niet kunt vernietigen.

Wat is nu het juridische statuut van het gemeenteraadsbesluit van de stad Vilvoorde? U hebt nog geen antwoord gegeven op die vraag. Heeft men politieke druk op u moeten zetten om tot een beslissing te komen? Geen beslissing betekende immers een vernietiging van de verkoop. Ook op die vraag hebt u niet geantwoord, minister.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Minister, ik ken het dossier zeer goed, ik heb er ook 5 jaar spitsroeden voor gelopen. We hebben dat gehaald met de huursector, maar iedereen die juridisch beslagen was, heeft mij altijd met klem afgeraden om dat ook voor de koopsector te doen.

Dat dat nu plots een probleem is, mijnheer Van Hauthem, komt doordat er vroeger nooit klachten in Brussel terecht zijn gekomen. Onze toezichthouder liet dat in Vilvoorde passeren. Ik heb die man trouwens ook ontslagen. (*Rumoer*)

Minister, ik heb uit het arrest van het Grondwettelijk Hof nooit het juridische argumentarium gehaald om toestemming te geven voor de koopsector. Dat we dat ‘verkocht’ gekregen hebben voor de huursector, had te maken met het volgende. Huurmaatschappijen zijn semipublieke instanties. Zij zijn verplicht de taalwetgeving toe te passen en moeten de huurders en kandidaat-huurders dus altijd bedienen in het Nederlands. En dus is het voor huurders en kandidaat-huurders belangrijk dat zij Nederlands leren, willen zij kunnen communiceren met de huisvestingsmaatschappijen.

Het gaat bovendien over een permanente relatie tussen huurder en verhuurder, want het gaat over contracten van onbepaalde duur. Dat is al een heel belangrijk verschil met de koopsector, waar het over één transactie op één moment gaat. Ten slotte moet het gaan over een inspanningsverbintenis, geen resultaatsverbintenis. Dat was de basis waarop wij de Raad van State én het Grondwettelijk Hof én alle juridische instanties konden trotseren.

Mijn vrees is nu vooral dat men de regelingen rond taalbereidheid, die juridisch solide zijn, opnieuw in twijfel gaat trekken omwille van die heel discutabele beslissing met betrekking tot de koopsector. Ik vraag me eigenlijk af wat het nieuwe is. U verwijst naar het arrest van het Grondwettelijk Hof. De experten, die gisteren mijn experten waren en vandaag die van u, hebben mij toen altijd afgeraden om daar een basis uit te puren, omdat die volgens hen helemaal niet bestond.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Ik sluit mij aan bij de heer Van Rompuy. Het belangrijkste is dat het beleid van de stad Vilvoorde overeind blijft en dat het niet onderuit wordt gehaald. Dat is ook wat de burgemeester heeft laten verstaan. Hij is ook best tevreden met het besluit van de minister. Wij kunnen ons daarbij aansluiten.

Los van het puur juridische is dit ook een kwestie van rechten en plichten en van de manier waarop we deze samenleving willen opbouwen. Dan is het in de eerste plaats belangrijk dat ook mensen die een beroep doen op een faciliteit die door de samenleving ter beschikking wordt gesteld, de wil betonen om zich goed in die samenleving te integreren. Integratie begint bij taal – om goed te functioneren in de samenleving, om de kansen op de arbeidsmarkt gaaf te houden en te vergroten, en om samenlevingsproblemen te vermijden. Dat is niet alleen belangrijk voor Vilvoorde en de Vlaamse Rand maar voor heel Vlaanderen en voor onze steden, Antwerpen, Gent, enzovoort.

Ik vind de beslissing die minister Van den Bossche hier heeft genomen, belangrijk.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Voorzitter, minister, ik wil ingaan op wat de heer Van Hauthem heeft gezegd. Minister, u zegt dat u door uw beslissing hebt toegelaten dat de verkoop kan plaatsvinden. Maar op welke basis zal die verkoop plaatsvinden? Op basis van het reglement van Vilvoorde. Dat reglement is bij mijn weten niet gewijzigd. Dus kan men daar in Vilvoorde nog altijd zeggen dat ze zich baseren op het reglement dat wij in 2006 hebben goedgekeurd.

Ik steun de vraag van de heer Van Hauthem volledig: wat is nu eigenlijk het juridisch statuut van het reglement van Vilvoorde op basis waarvan men beslist?

U spreekt van taalbereidheid. Voormalig minister Keulen heeft indertijd altijd gezegd dat het ging om de taalbereidheid, omwille van de relatie tussen de huurmaatschappij en de huurder. Hier gaat het om een verkoop, dat gaat om één moment. Hoe gaat men dan de taalbereidheid onderzoeken? Als die persoon zegt dat hij bereid is om de taal aan te leren, zal er geen sanctie kunnen zijn. Ofwel zal men na twee jaar moeten zeggen dat die persoon zijn taalbereidheid

niet volledig heeft toegezegd ofwel zal men moeten vaststellen dat die taalbereidheid niet volledig bewezen is. Zal men dan die verkoop intrekken en zeggen dat die persoon geen eigenaar meer is? Dan staat men op losse schroeven.

Wie zal de kennis beoordelen van de kandidaat-kopers teneinde te bepalen wie taallessen zal moeten volgen? Er bestaan commissies om de taalkennis te toetsen, maar ik denk niet dat in deze gevallen Selor of een andere instelling die taalkennis zal toetsen.

Minister Freya Van den Bossche: Het reglement is nog altijd het reglement. Ik heb u al uitgelegd dat ik niet bevoegd ben om de gemeentelijke reglementen te wijzigen. Ik pretendeer ook niet daar ook maar enige bevoegdheid over te hebben. Het is wel mijn bevoegdheid om erop toe te zien dat als er een onderhandse koop gebeurt – u weet dat het normaal openbaar moet gebeuren – dat gebeurt volgens de voorwaarden zoals die in de Wooncode omschreven staan. Daar laat de Wooncode een zekere appreciatiebevoegdheid bestaan.

Dat brengt mij bij de argumentatie van de heer Keulen. Die appreciatiebevoegdheid geldt aangezien het daar gaat om de overdracht van woningen van een huisvestingsmaatschappij naar een gemeente. Die gemeente kan eventueel bijkomende voorwaarden opleggen voor zover zij de doelgroep, die op basis van socio-economische en dus objectieve redenen wordt ingeperkt, niet verder inperkt. Een inspanning vragen is niet hetzelfde als mensen uitsluiten op basis van het resultaat van een examen. Dat is de argumentatie die de experts mij hebben bezorgd. U zegt dat we met dezelfde experts werken, misschien zijn er toch een aantal andere bij mij dan er bij u werkten. Uw redenering gaat niet op waar het gemeenten betreft die, volgens mij, verkopen en waar ik mij enkel moet uitspreken over de geldigheid van zo'n onderhandse verkoop van een huisvestingsmaatschappij aan die gemeente. Dat is de reden waarom het hier wel kan.

Men vraagt mij of dat is gebeurd onder politieke druk. Ik heb u al proberen duidelijk te maken dat dit eerder een timingprobleem was dan iets anders. Ik heb vanzelfsprekend daarover gesproken met mijn collega's. Ik vind het ook nodig om daar, zelfs in zaken waarvoor ik exclusief bevoegd ben maar die politiek toch niet onbelangrijk lijken, collegiaal mee om te gaan en om daarover even te spreken met de collega's.

Ik heb dat vrijdag inderdaad gedaan. Ik vind het goed beleid om dat te doen, maar ik heb daarna autonoom mijn beslissing genomen, want daar ben ik zeker groot genoeg voor.

Men vraagt me hoe ik die bereidheid zal zien en testen, en of ik het huis terug zal afnemen van de mensen. U zult toch wel weten dat er tussen het moment waarop men zich aandient op die lijst om in aanmerking te kunnen komen voor een sociale koopwoning, en het moment waarop een akte wordt verleden, bijzonder veel tijd zit: tijd genoeg om een cursus te volgen.

Ik heb al gezegd dat men heel specifiek kan omschrijven welke mate van bereidheid men getoond moet hebben. Het is niet voldoende om te zeggen dat men bereid is, wij kunnen perfect omschrijven dat men effectief aanwezig moet zijn in die cursussen en dat men ze effectief gevolgd moet hebben. Het is immers de bedoeling van iedereen hier dat zo veel mogelijk mensen elkaar begrijpen in dezelfde taal, dat is een instrument van samenleven, van samenwonen, van integratie, van gelijke kansen. Het is een instrument voor zoveel dingen.

Ik denk dat we daarin niet van mening verschillen; de vraag is of wat ik nu beslis een correcte beslissing is. Volgens mij wel. Is wat de gouverneur heeft beslist aangaande dat reglement, namelijk dat het kan, correct? Natuurlijk, want de gouverneur moet erop toezien dat de grondwettelijke vrijheid op het gebruik van de talen niet in het gedrang komt. Die vrijheid op het gebruik van de talen is niet in het gedrang: leest u er de argumentatie van de gouverneur maar op na, die zegt dat het niet is omdat iemand een bepaalde taal moet leren, dat hij verplicht wordt om die andere taal ook de hele tijd te spreken. Dat is de argumentatie van de gouverneur geweest, ik heb alle teksten erop nagelezen. Het is, wat mij betreft, vanzelfsprekend een correcte beslissing van de gouverneur.

Mijn enige bevoegdheid is oordelen of de onderhandse verkoop van de sociale huisvestingsmaatschappij aan de gemeente kon doorgaan of niet. Ik heb gezegd: “Ja, maar niet zomaar onder gelijk welke voorwaarde.”

De heer Eric Van Rompuy: Minister, ik dank u voor uw antwoord, maar ik zou nog het volgende willen zeggen. Ik heb dat proces meegemaakt in Zaventem voor de verkoop van gronden, met ongeveer hetzelfde reglement als Vilvoorde. Er is geen enkele klacht geweest van de mensen die kandidaat waren voor de aankoop van die grond en die afgewezen werden. Meer dan honderd mensen werden afgewezen en niemand heeft een klacht ingediend. De enige die een klacht heeft ingediend, is de heer Van Eyken, namelijk bij de Europese Commissie, gesteund door de United Nations (UN). U herinnert zich wel dat we hier een debat hebben gevoerd omdat het mensenrechtencomité van de UN de gemeente Zaventem had veroordeeld omwille van het schenden van de mensenrechten omdat wij er een taalvoorwaarde aan hadden gekoppeld.

Bij die klacht bij de Europese Commissie werden wij niet gesteund door toenmalig minister Keulen. Hij heeft ons toen niet willen steunen in Zaventem en in Vilvoorde. Hij heeft gezegd dat in een koopsituatie geen taalbereidheid mag worden gevraagd. Na bijna 2 jaar hebben we van de Europese Commissie nooit meer iets gehoord van die fameuze klacht, behalve een brief met een aantal argumenten en die zijn blijkbaar overtuigend geweest.

Laat ons hier in het Vlaams Parlement wat we verworven hebben, niet in vraag stellen. Laten we de gemeenten autonoom hun beleid voeren op basis van principes die grondwettelijk zijn vastgelegd.

De heer Joris Van Hauthem: Minister, met het laatste dat de heer Van Rompuy zegt, ben ik het eens, alleen blijkt dat niet uit de praktijk. Er blijft een spagaat tussen wat u hebt beslist inzake wonen en wat de gouverneur van Vlaams-Brabant ten aanzien van het reglement van de gemeenteraad van Vilvoorde heeft beslist, want dat ging veel verder dan dat. Aan de ene kant zegt u dat het gemeenteraadsbesluit van de stad Vilvoorde overeind blijft – trouwens, u kunt daar effectief niet over oordelen –, dat de gouverneur het heeft goedgekeurd, maar dat u vindt dat het niet kan wat er in het reglement staat. Dat blijft overeind, want anders zou u die brief niet sturen.

Hier in dit Vlaams Parlement zijn wij altijd voor een resultaatsverbintenis geweest voor wat de Vlaamse Wooncode betreft en niet alleen voor een engagementsverbintenis. Laat dat heel duidelijk zijn. Maar zelfs wanneer men zegt dat een resultaatsverbintenis juridisch niet kan en dat er een engagementsverbintenis wordt ingeschreven, waarvan we niet weten wat het resultaat zal zijn, maar dat wel goed juridisch is onderbouwd, zelfs dan, minister, zullen de Franstaligen daarmee naar alle mogelijke, zelfs internationale, instellingen stappen om dat aan te vechten.

Laten we de juridische kant bekijken, dat is heel goed, maar laten we ook de politieke kant bekijken. Ik vind nog altijd dat u met wat u gedaan hebt, een aantal dingen overeind gehouden hebt, wat op zich een goede zaak is, maar dat u uiteindelijk de inhoud van een gemeenteraadsbesluit van een gemeente die wat wil doen aan de taal- en sociale integratie, de facto onderuit hebt gehaald.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 17.26 uur.*

– De vergadering wordt hervat om 17.40 uur.

■

BELEIDSNOTA Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2009-2014, ingediend door de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin – 191 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 5

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2009-2014.

Volgens artikel 73, punt 5, eerste lid, van het reglement wordt de bespreking gehouden op basis van de met redenen omklede moties en moties van wantrouwen die tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota zijn ingediend.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Jans heeft het woord

Mevrouw Vera Jans: Voorzitter, minister, collega's, in de commissie Welzijn hebben we uitgebreid de mogelijkheid gekregen om de beleidsnota te bespreken, en dat tijdens meerdere vergaderingen. Ik ga geen opsomming geven van wat er allemaal is aangehaald en besproken, ook al is dat ondanks de budgettaire schaarste, heel wat. Graag wil ik mij tot de essentie beperken en een aantal algemene bemerkingen meegeven die voor CD&V van belang zijn in het welzijnsbeleid deze legislatuur.

De nota start met de omgevingsanalyse. Dat maakt de context waarin gewerkt wordt, bijzonder duidelijk. Die ligt niet voor de hand. Aan de ene kant wordt iedereen mondiger en assertiever en stelt men bijzonder hoge verwachtingen, en aan de andere kant hebben steeds meer mensen het bijzonder moeilijker om te kunnen omgaan met de keuzemogelijkheden die hun worden geboden in onze samenleving. We zien dat aan het stijgende aantal vragen naar bijvoorbeeld schuldbemiddeling en opvoedingsondersteuning, aan de groeiende verslavingsproblematiek en de stijgende armoedecijfers.

Ook stellen we vast dat de informele zorg en de mantelzorg afneemt. We zijn het onszelf dus verplicht na te gaan wat we onder zorg verstaan en wat hierin de rol van de overheid is. Cruciaal hierin is het vinden van voldoende en geschikt personeel.

De beleidsnota heeft oog voor de vele uitdagingen die zich stellen in dit beleidsdomein. De minister maakt zeer duidelijk waar zijn prioriteiten liggen: personen met een handicap, kinderopvang, jongerenwelzijn, ouderenbeleid, voldoende handen aan het bed en multiculturaliteit.

Er wordt in de beleidsnota een langetermijnvisie opgebouwd over welke richting de organisatie van de zorg moet uitgaan om een blijvend antwoord te kunnen geven aan alle huidige maatschappelijke uitdagingen. Heel wat principes die in de beleidsnota aan bod komen, overstijgen de verschillende beleidsdomeinen en de verschillende thema's. Ik noem er enkele: de toegankelijkheid, betaalbaarheid en kwaliteit van het aanbod; de nood aan meer efficiëntie en effectiviteit om de schaarse middelen optimaal in te kunnen zetten; de versterking van de zorg op de eerste lijn; de aandacht voor de zwakkeren in onze samenleving, namelijk de armen, thuislozen, personen met een handicap, zwaar zorgbehoevende ouderen, kinderen, jongeren enzovoort; de nood aan participatie van partners, middenveld en burgers om het draagvlak van het beleid te vergroten en de kwaliteit van zorg te bewaken; het belang van vrijwilligers en mantelzorgers; de zorg op maat; de nood aan meer samenwerking en afstemming, zowel tussen de sectoren als over de verschillende beleidsdomeinen heen.

De minister heeft de ambitie om van Vlaanderen een topregio te maken op vlak van gezondheidszorg en welzijn. Er wachten hem en ons heel wat uitdagingen. In de beleidsnota heeft hij

in ieder geval duidelijke keuzes gemaakt en heel wat beleidsopties en intenties uiteengezet. De CD&V-fractie staat daarom achter de gemaakte keuzes en keurt de nota goed. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Voorzitter, minister, wij steunen de beleidsnota, en zoals mevrouw Jans wil ik eveneens aangeven waarom. Voor ons is het belangrijk dat er voldoende zorgaanbod is, maar ook een kwaliteitsvol, betaalbaar en divers aanbod. Wat voldoende zorgaanbod betreft, zijn er drie prioriteiten. Minister, we kijken uit naar de bijsturing van de programmatie. Voldoend aanbod betekent ook dat dit aanbod voldoende gespreid moet zijn. We vragen specifieke aandacht voor de welzijnsvoorzieningen in de Vlaamse Rand en Halle-Vilvoorde. Vandaag zijn die onvoldoende. We vragen ook dat het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) eveneens voldoende aandacht zou hebben voor de kleinere spelers, zodat die meer mogelijkheden hebben om in te tekenen op de infrastructuursubsidies.

Een ander belangrijk punt is dat van de kwaliteit van de zorg. De invoering van het geharmoniseerde kwaliteitsdecreet was een belangrijke stap voorwaarts om minimumvoorwaarden voor de zorg vast te leggen. Ook de beleidsnota bevat heel goede voornemens op het vlak van kwaliteit, maar wij kijken er vooral naar uit hoe dat in de praktijk zal worden omgezet.

Het aanbod moet ook betaalbaar zijn. Het inkomensgerelateerd maken van de bijdrage voor de thuiszorgdiensten is een belangrijke stap voorwaarts, maar betaalbaarheid houdt ook in dat rekening wordt gehouden met de financiële draagkracht van de gezinnen, door de invoering van de maximumfactuur in de thuiszorg en de begrenzing van de kosten in de residentiële ouderenzorg. Dat is voor ons heel belangrijk.

Het aanbod moet ook divers zijn. Momenteel hebben we een uitgebreid aanbod aan residentiële zorg. Dat is zeker en vast verder nodig. Wij denken echter ook, en de beleidsnota benadrukt dat, dat mensen liefst zo lang mogelijk zelfstandig willen blijven wonen. Vandaar ook de belangrijke passage onder 'Zorgen voor mantelzorgers en vrijwilligers' in de beleidsnota, die wij onderschrijven. Voor die vrijwilligers en mantelzorgers vragen we dat het Vrijwilligersdecreet van 3 april 2009 zo snel mogelijk wordt uitgevoerd. Het aanpassen van de regelgeving binnen de sector is één aspect, het ondersteunen van vrijwilligers en mantelzorgers moet een ander belangrijk aandachtspunt zijn.

De vergrijzing is één zaak, maar we kennen ook een stijging van het aantal geboortes. Ook wat dat betreft, vinden we onze prioriteiten terug in de beleidsnota. We moeten meer investeren in kinderopvang. Zoals bij de ouderenzorg moeten de zorgvoorzieningen kwaliteitsvol, toegankelijk en betaalbaar zijn. Voor sp.a is het uitbreiden van de inkomensgerelateerde kinderopvang in de zelfstandige sector daarbij een goed vertrekpunt, maar op termijn moet elke kinderopvangplaats inkomensgerelateerd zijn. Daarnaast moet er ook een recht op kinderopvang worden gegarandeerd. Ouders moeten vandaag veel te lang wachten. Sommige ouders moeten na het zwangerschapsverlof hun ouderschapsverlof opnemen, omdat ze geen opvangplaats vinden. Ook een uniform vergunningsbeleid is voor ons een evidentie.

Tot slot ben ik er ook van overtuigd dat u, samen met uw federale collega, ook alles in het werk zult stellen om tot een echt statuut voor de onthaalouders te komen.

Deze aandachtspunten vinden we terug in de beleidsnota. Daarom zullen we de nota steunen. Uiteraard zijn er nog veel andere punten die ik zou kunnen onderstrepen, zoals de bijzondere jeugdzorg, personen met een handicap, gezondheid en preventie, kwetsbare mensen en eerstelijnsgezondheidszorg, maar ik heb me willen beperken tot de punten die voor ons het belangrijkste zijn. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Voorzitter, beste collega's, de noden binnen het domein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin zijn groot. Met de huidige budgettaire context kan deze Vlaamse Regering helaas geen antwoord bieden op alle vragen, zoals een sterker preventiebeleid, voldoende kinderopvang, meer en meer aangepaste ondersteuning van personen met een handicap, met ook aandacht voor de ouder wordende populatie, meer ruimte binnen de bijzondere jeugdzorg, het personeelstekort in de welzijnssector, meer thuiszorg enzovoort. Het aantrekken van de Vlaamse economie is terecht een hoofdbekommernis van deze Vlaamse Regering, want als dat achterwege blijft, zullen de noden in het algemeen enkel groter worden en zal dit ten koste gaan van Welzijn. Het een staat niet los van het ander.

Maar dat mag geen excuus zijn. De N-VA vindt dat prioritair werk moet worden gemaakt van het lenigen van de hoogste noden binnen Welzijn. Dat de zorggarantie voor de zwaarst zorg-behoevenden, die al enkele jaren terug werd beloofd, vandaag de dag nog steeds geen feit is, waardoor zwaar zorgbehoevenden al jarenlang wachten op enige vorm van ondersteuning, is niet te verantwoorden en daarin zal dan ook prioritair geïnvesteerd moeten worden. Meer focussen op directe aanwending van de beschikbare middelen voor de behoeften van de mensen en minder op organisatie, structuren en administratieve verplichtingen lijkt aan de orde.

Ik wens ook nogmaals het belang van het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap, zoals goedgekeurd door de Algemene Vergadering van de VN in New York op 13 december 2006, en het facultatief protocol bij dat verdrag, te benadrukken. Bij decreet van 8 mei 2009 keurde het Vlaams Parlement dit goed. De principes en de uitgangspunten van dat verdrag moeten volledig worden geïmplementeerd in de Vlaamse regelgeving en het beleid.

De uitdagingen en verwachtingen vanuit de sector zijn groot en zeer divers. Het is onmogelijk om op alle verzuchtingen ten volle een antwoord te bieden. De komende jaren zullen zeker niet altijd even dankbaar zijn. Om de noden nog grondiger te kunnen aanpakken is een grondige wijziging van de bevoegdheidsverdeling tussen de federale overheid en de deelstaten aan de orde. Misschien kunnen de federale verkiezingen van 2011 op dat vlak nieuwe mogelijkheden brengen. We zien wel.

De N-VA is tevreden over de vertaling van het Vlaamse regeerakkoord in deze beleidsnota door Vlaams minister Vandeurzen met garanties voor het nieuwe sociaal beleid. De minister haalde zelf al aan dat de opwerpingen rond bevoegdheid en respect voor de Europese regelgeving verwacht mogen worden, zeker wat de Vlaamse hospitalisatieverzekering betreft. De N-VA verwacht dan ook dat de minister daar voldoende op anticipeert door het studiewerk meteen op te starten. Dat werd ook opgenomen in de motie. Ook daardoor investeert de regering verder in een socialer en welvarender Vlaanderen, ook op die domeinen waar de federale overheid in gebreke blijft.

We wensen de minister alle succes toe met de uitvoering van zijn beleidsnota, met een open geest en blik, in het algemeen belang van 6 miljoen Vlamingen. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Voorzitter, minister, dames en heren, de beleidsnota is opgebouwd volgens zes strategische doelstellingen, met heel wat operationele actiepunten. We hebben dagenlang het debat gevoerd in de commissie Welzijn; ik ga hier niet alles herhalen. In onze met redenen omklede motie worden duidelijk de aandachtspunten en prioriteiten van Open Vld voor het Vlaamse zorg- en welzijnsbeleid weergegeven. Van die vele punten wil ik er evenwel enkele naar voren brengen.

In de eerste plaats vraagt mijn fractie een proactief en volwaardig preventiebeleid op het vlak van gezondheidszorg. Vlaanderen is daarvoor bevoegd en kan deze bevoegdheid dus maximaal invullen. Voor sommige initiatieven is nu eenmaal overleg met het federale niveau aangewezen, maar dat belet geenszins dat Vlaanderen de kar kan trekken en punten op de agenda kan plaatsen. Desnoods kan Vlaanderen zelf het financiële voortouw nemen.

Concreet vragen wij bijkomende inspanningen op het vlak van preventie van zelfdoding, hiv-preventie bij risicogroepen, screenings naar diabetes van het type 1 bij risicogroepen, een informatie- en sensibiliseringscampagne in de eerstelijnsgezondheidszorg over incontinentie en een gecoördineerde aanpak van de MRSA-bacterie in onze rust- en ziekenhuizen.

Een tweede cruciaal punt van het debat van de komende maanden en jaren, is de intentie van deze regering om een Vlaams basisdecreet sociale bescherming tot stand te brengen. Het is duidelijk dat het budgettaire aspect daarbij niet onbelangrijk zal zijn. De middelen zijn schaars en er zullen keuzes gemaakt moeten worden. Ik ga hier niet het debat openen, maar wil toch duidelijk maken dat wat mij betreft de prioriteiten moeten liggen bij de grootste noden.

En dan kijk ik naar de realiteit van vandaag: wachtlijsten in de voorzieningen van de bijzondere jeugdzorg en van de geestelijke gezondheidszorg, wachtlijsten voor een plaats in een rusthuis of een kinderopvanginitiatief, wachtlijsten voor opvang en zorg in voorzieningen voor personen met een handicap. Tienduizenden Vlamingen wachten op zorg, soms al zeer lang. Het antwoord dat deze regering op die noden lijkt te willen geven, is deze: wacht nog maar even langer, want wij willen vele tientallen miljoenen euro's investeren in een Vlaamse kinderbijslag boven op de federale, in een inkomensgebonden bijdragesysteem voor gezinszorg, in een maximumfactuur in de rusthuizen en in een eigen Vlaamse hospitalisatieverzekering.

Met andere woorden: de keuze die zich aandient, is de volgende: geven we meer aan diegenen die vandaag al zorg en opvang genieten, of geven we zorg en opvang aan mensen die daar nog niet van kunnen genieten en er al maanden of jaren op wachten? Wat mij betreft, is het duidelijk welk beleid een sociaal beleid is. En het is ook duidelijk dat het streven naar een eigen Vlaamse sociale zekerheid onderdeel is van een beleid waarin de middenklasse het slachtoffer zal worden van alle voorgestelde inkomensgebonden bijdragesystemen.

Mijn derde punt betreft de zorg- en welzijnsinfrastructuur, en dus ook het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA). De regering zet massaal in op alternatieve financiering, waardoor welzijnsministers de komende 20 tot 25 jaar met handen en voeten zijn gebonden aan de toekenning van jaarlijkse gebruikstoelagen ten belope van vele tientallen tot honderden miljoenen euro's. De recente wijzigingen aan het VIPA-decreet creëerden bovendien een zeer risicovol systeem van prefinanciering en een gedrocht van een pps-regeling.

Deze regering blijft een fundamentele discussie over de werking en efficiëntie van het VIPA uit de weg gaan. Het is ons de afgelopen vijf jaar immers opgevallen dat vele vzw's en OCMW's in de ouderenzorg ook bouwen zonder VIPA-financiering en dat zij financieel even toegankelijk blijken te zijn. Het begrip 'efficiëntiewinsten' is blijkbaar nog niet tot in het VIPA doorgedrongen. Wij blijven dan ook bij onze vraag dat een onafhankelijk studie bureau een uitvoerige en diepgaande studie uitvoert over de infrastructuursubsidiëring en de mate waarin die een invloed heeft op de financiële toegankelijkheid van de voorziening.

Tot slot wil mijn fractie ook een pleidooi houden voor een terugkeer naar de fundamentele van het zorg- en welzijnsbeleid, namelijk, en geloof het of niet: zorg en welzijn. De incidenten bij de inspectiediensten hebben aangetoond dat men in de sector vaak door de bomen het bos niet meer ziet. De inspectie controleert in hoofdzaak vierkante meters en andere technische aspecten, maar vergeet intussen te kijken naar het algemene welbevinden van de cliënten of naar de mate waarin de sfeer in de voorzieningen bijdraagt tot welzijn of dat juist niet doet.

Er zijn normen en regels nodig, maar verlies de essentie niet uit het oog: het welzijnsbevinden van de gebruikers zelf. Laat hen ook een input geven.

Voor wat het aspect zorg betreft, wil ik een sterk pleidooi houden voor een doorgedreven rationalisering van alle overlegorganen en -structuren. Ontelbare zorgverleners die ik al heb

ontmoet, klagen steevast aan dat ze tegenwoordig meer bezig zijn met vergaderen en overleggen, dan met zorgverlening zelf. Ook hier is de boodschap: overleg kan, maar verlies niet uit het oog dat de zorgverlening zelf essentieel is en blijft. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, minister, collega's, in de commissie hebben we de gelegenheid gehad deze beleidsnota uitvoerig en – als oppositie durf ik toch wel te zeggen – op een zeer constructieve wijze te bespreken. Gelet op dit korte tijdsbestek ga ik me beperken tot enkele knelpunten die onze fractie als tekortkomingen beschouwt.

Deze beleidsnota trekt de lijn van de vorige regeerperiode door. Dit lijkt logisch gelet op de beleidscontinuïteit, maar dit heeft wel als nadeel dat er geen vernieuwing in het beleid wordt doorgevoerd en dat de tekortkomingen, de onvolmaaktheden uit het verleden niet worden bijgestuurd. Dit betekent ook dat engagementen die 5 jaar geleden werden aangegaan maar niet of niet volledig werden uitgevoerd, ook niet versneld zullen worden doorgevoerd. Ik denk hierbij in het bijzonder aan het wegwerken van de wachtlijsten in de gehandicapten-sector, de invoering van de maximumfactuur enzovoort.

Deze beleidsnota is vrij vaag en bevat enkele voorzichtige engagementen. Iets meer ambitie, iets meer concrete invulling, gekoppeld aan een duidelijke timing zou wenselijk zijn. U kondigt wel enkele grote vernieuwingen aan, zoals een Vlaamse kinderbijslag en een hospitalisatieverzekering. Ik ga ervan uit dat de inhoud vrij positief zal zijn en dat onze fractie deze projecten ook zal kunnen steunen. Maar dit vernieuwd sociaal beleid zal er pas komen als er voldoende middelen zijn voortgevloeid uit de besparingen. Dit is een zeer gevaarlijk uitgangspunt. Want niemand kan vandaag voorspellen wanneer de besparingen voldoende hebben opgeleverd, en gelet op de crisis die blijft voortduren, mogen we ook niet te veel illusies koesteren. Bij de verschillende aankondigingen voor uw vernieuwd sociaal beleid, geeft u niet aan welke prioriteiten eerst aandacht zullen krijgen als er opnieuw groeipotentieel is. Ik betreur dit.

Meer zorg op maat realiseren, vraagt om meer dan investeringen alleen in het aanbod. De SERV heeft terecht opgemerkt dat deze doelstelling een gediversifieerd aanbod vergt, afgestemd op het zorgtraject van de mens zelf. Hierbij is er tegelijkertijd nood aan een sterker preventief beleid, naast dwarsverbindingen en netwerken tussen zorg- en hulpverleners in alle sectoren. Uit uw beleidsnota kan ik niet afleiden op welke wijze u dit de volgende jaren in het beleid zal integreren.

Toegankelijkheid en betaalbaarheid van het aanbod blijven knelpunten. Nochtans zijn een voldoende bereikbaar en betaalbaar aanbod, naast correcte informatie over het integrale zorg- en hulpverleningsaanbod, cruciaal. Ook werkgelegenheid blijft een probleem. We hebben daarstraks de gelegenheid gehad om er heel uitvoerig over te debatteren. Het staat in elk geval vast dat een toenemende behoefte aan geschoold en kwaliteitsvol personeel in de hulp- en zorgverlening, uw bijzondere aandacht zal moeten krijgen, tegelijk met een degelijke ondersteuning van het vrijwilligerswerk en de mantelzorg.

Voorzitter, minister, prioriteiten voor onze fractie zijn: de uitwerking van een gezinsbeleid dat kwaliteitsvol en kindvriendelijk is en volwaardig rekening houdt met alle noden en behoeften van het gezin. Gezinnen die bewust kiezen voor kinderen mogen financieel noch professioneel worden gestraft, maar moeten kunnen rekenen op een financiële, fiscale en economische ondersteuning en op de ontwikkeling van sociale voorzieningen die gezinnen met kinderen zo ruim mogelijk bijstaan. Er moet aandacht zijn voor de gelijkwaardigheid tussen de buitenhuiswerkende ouder die moet kunnen rekenen op een harmonieuze combinatie tussen gezin en arbeid, en de thuiswerkende ouder die recht heeft op een volwaardig statuut gekoppeld aan een financiële ondersteuning.

Een tweede prioriteit is een ouderenbeleid dat volwaardig rekening houdt met de belangen van de ouderen en waarbij het recht op gewaarborgde zorgzekerheid afdwingbaar wordt.

Een derde prioriteit is, wat personen met een handicap betreft, het garanderen van de zorgzekerheid door het recht op zorg decretaal te verankeren en voldoende middelen vrij te maken voor het onmiddellijk en definitief wegwerken van de onaanvaardbare wachtlijsten en in afwachting, collega's, minstens onmiddellijk werk te maken van het uitvoeren van de resolutie die hier op het einde van de legislatuur unaniem is goedgekeurd.

Een vierde prioriteit is, inzake jeugdhulp, een betere ondersteuning van kinderen in een problematische opvoedingssituatie (POS), waarbij opvang in een pleeggezin als eerste alternatief wordt aanzien. Maar voor de kinderen in een MOF-situatie (een als misdrijf omschreven feit), zeker voor gevaarlijke en hardnekkig recidiverende jongeren die ernstige feiten hebben gepleegd, moeten er voldoende plaatsen in een gesloten instelling zijn met een strenge aanpak en tegelijkertijd doorgedreven integratieprojecten om hen voor te bereiden op de reïntegratie in de samenleving.

Vlaanderen kan pas een echt doeltreffend welzijnsbeleid voeren als het alle hefboomen in handen heeft. In de vorige beleidsnota werd er nog gepleit voor de overheveling van de kinderbijslag. Vandaag blijft zelfs van die ambitie weinig over. Onze fractie blijft haar pleidooi herhalen dat enkel met een volledige overheveling van alle bevoegdheden inzake welzijn, gezondheid en gezin in de meest ruime betekenis, inclusief de volledige sociale zekerheid, Vlaanderen een volwaardig, doeltreffend en integraal beleid kan voeren dat echt in het belang is van de welvaart en het welzijn van alle Vlamingen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Voorzitter, minister, collega's, de beleidsnota Welzijn van minister Vandeurzen is voorzichtig opgesteld. We hebben ze uitvoerig besproken in de commissie. De commissie heeft een inventaris van gekende problemen en dito verzuchtingen kunnen doornemen, waarover we al vele jaren vele beloftes hebben gehoord. 2010 is hoofdzakelijk een onderzoeksjaar. Men tracht zo het budget in de hand te houden. Vanaf 2011 zouden dan allerhande lang aanslepende onderzoeken klaarheid moeten scheppen. Met welke middelen dit alles dan zal worden gerealiseerd, is koffiedik kijken.

LDD gaf al eerder te kennen dat we de minister het voordeel van de twijfel willen geven. Een weliswaar beperkte budgetverhoging voor kinderopvang en voor de gehandicaptensector toont de goede bedoelingen van de minister. Toch moeten we waakzaam blijven. Zo lezen we in de intro dat de minister opteert voor zorg op maat, maar de aandachtige lezer stelt zich wel vragen wat bedoeld wordt met zorg op maat.

LDD ziet hulpbehoevenden als volwassen individuen, met eigen noden en wensen. Met een handicap valt het zelfbeschikkingsrecht niet weg. We willen dus extra aandacht om die zelfstandigheid zo veel mogelijk te stimuleren. Toch stellen we bij de minister een vrij grote koudwatervrees vast om hulpbehoevenden net die keuzevrijheid te geven.

Ik geef enkele voorbeelden. In de gehandicaptensector bieden het persoonlijke-assistentie-budget (PAB) en het persoonsgebonden budget (PGB) die extra vrijheid. Naar aanleiding van een hoorzitting op initiatief van Open Vld, Groen! en LDD werd echter duidelijk hoezeer de hulpbehoevenden smachten naar flexibele zelfredzaamheid. Ons gezamenlijk voorstel voor de oprichting van een uitleendienst van hulpmiddelen werd weliswaar door de meerderheid verworpen, maar ongetwijfeld hebben we hiermee de ogen geopend en de bal aan het rollen gebracht. Een ander voorbeeld is het huidige aanbod in de gehandicaptenzorg en in de kinderopvang. Dat volstaat niet om de lange wachtlijsten weg te werken. Evenzeer zijn de voorziene middelen ontoereikend.

LDD ziet het zelfstandig initiatief als een volwaardige aanvulling van het bestaande aanbod. Zonder het stimuleren van privé-initiatief, zullen de welzijnsnoden van Vlaanderen niet worden ingelost. Wat in verschillende Europese landen al is ingeburgerd, stuit hier op

principiële bezwaren, maar juist in de welzijnssector moet men vernieuwend durven zijn. Daarom is LDD de formule van kleinschalige Thomashuizen zo genegen.

In de beleidsnota missen we nog enkele belangrijke accenten. Zo horen psychiatrische patiënten niet thuis in gevangenissen. We weten dat dit een federale materie is, maar psychiatrische patiënten kunnen ook via Vlaamse impulsen worden geholpen. In de commissie beloofde de minister ons nauw overleg met zijn federale collega te voeren.

De beleidsnota houdt ook geen rekening met de gevolgen van de opkomende bevolkingsgroei. Is onze maatschappij wel aangepast aan die nieuwe demografische ontwikkelingen? Moeten we niet beter plannen en vooruitzien?

En last but not least, de rode draad doorheen deze beleidsnota is de volle aandacht voor het klassieke gezin. De beleidsnota is geschreven op maat van wie het geluk heeft in een traditioneel gezin te leven. We juichen dat toe, maar de maatschappij evolueert. De traditionele gezinsvorm met vader, moeder en kinderen komt nog slechts een op drie keer voor. Nieuwsamengestelde gezinnen, holebikoppels maar vooral jonge of oudere alleenstaanden, met of zonder kinderen, hebben specifieke lasten. In tegenstelling tot bijvoorbeeld de grote gezinnen, die meestal kunnen genieten van allerhande sociale maatregelen, tariefreducties en schaalvoordelen, kunnen alleenstaanden geen beroep doen op gunstmaatregelen. Bovendien zijn alleenstaanden in bepaalde omstandigheden, bijvoorbeeld bij ziekte of verlies van job, erg kwetsbaar.

Samengevat, dit is een beleid dat verder brouwt op de gekende problemen: geen grote visie, ook geen grote lacunes. Wij hadden zelf meer nadruk willen leggen op de dynamiek die uitgaat van het privé-initiatief, het sociaal ondernemerschap, een beleid dat meer is aangepast aan de sociaal maatschappelijke tendensen, een modern beleid op maat van alle hulpbehoevenden. (*Applaus bij LDD*)

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, minister, collega's, tot besluit van de uitgebreide discussie over de beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin wil ik ingaan op vijf punten. Ik verwijs voor heel wat andere belangrijke punten uit uw ruime portefeuille naar het uitstekende verslag.

Dezelfde ouders die vandaag aanschuiven in de hoop een plaats te vinden in een kleuterschool, stonden gisteren in de rij voor de kinderdagverblijven. Deze rijen zijn minder zichtbaar en daardoor minder mediageniek. Ze onderstrepen wel het debat van daarstraks, namelijk de babyboom in de steden, die een kleurrijk gegeven is met veel kinderen uit andere culturen. Die kinderen zullen morgen onze Vlaamse samenleving schragen en uw en mijn pensioen betalen. Dus is het belangrijk dat we vandaag in hen investeren.

Het nieuwe decreet Kinderopvang moet het kader uittekenen voor kinderopvang als pedagogisch project. Niet alleen Onderwijs maar ook Welzijn moet een tandje bijsteken en extra middelen vrijmaken om de begeleiding van jonge kinderen op een kwalitatief hoog niveau te houden.

Ik kan het niet laten om te zeggen dat ik de grootste vragen heb bij de voorziene besparingen op de huisbezoeken door de regioverpleegkundigen. Op een moment dat het aantal kinderen dat geboren wordt in de steden toeneemt, op het moment dat het aantal arme kinderen toeneemt, op het moment dat de vertrouwenscentra melding maken van een stijging van het aantal gevallen van kindermishandeling van baby's en kleine kinderen, moet meer en niet minder geïnvesteerd worden in de basiszorg door Kind en Gezin.

De wachtlijsten voor personen met een handicap zijn al jaren een smet op ons Vlaams blazoen. We slagen er als rijke regio maar niet in om die wachtlijsten weg te werken. Minister, dat zal niet lukken door meer van hetzelfde te organiseren. U moet tijdens deze legislatuur duidelijk inzetten op zorgvernieuwing. De bouwstenen daarvoor zijn bekend: een

persoonsgebonden financiering waardoor de persoon met een handicap zelf de regie in handen heeft om zijn zorg op maat te organiseren, gecombineerd met een beleid dat de voorzieningen responsabiliseert en meer vertrouwen geeft. Minder regeltjes en meer creativiteit, dat heeft deze sector nodig. Minister, stop de eindeloze lijst studies en experimenten en hak knopen door.

Het Woonzorgdecreet tekent het kader voor het ouderenzorgbeleid. De plaats van de lokale besturen wordt in dit decreet ondergewaardeerd. Ik heb al herhaaldelijk gezegd dat dat een gemiste kans is. Dit decreet geeft u echter wel de hefboomen om de verkokering te doorbreken, om de jarenlange 'strijdbijl' tussen thuiszorg en residentiële zorg te begraven. De vragen en verwachtingen van de sector zijn groot. Maak alstublieft snel uitvoeringsbesluiten die duidelijke keuzes maken en de onzekerheid rond de zorgflats en aanleunwoningen wegwerkt.

Minister, het gaat niet goed met onze kinderen. Gisteren heeft minister van Sociale Zaken Onkelinx de nieuwe cijfers van het Rilatingebruik bekend gemaakt. In 2005 waren er 6000 kinderen die het middel gebruikten. In 2008 was hun aantal opgelopen tot meer dan 26.000. Ik heb de indruk dat hoe meer rechten kinderen hebben, hoe minder plaats ze hebben in onze samenleving. Onze kinderen groeien op in een tijd dat het geluid van spelen lawaai heet, steeds meer ouders gestresseerd zijn of er alleen voor staan. Het aantal jongeren in de bijzondere jeugdzorg stijgt ook, en vooral in de steden waar meer alleenstaande ouders leven, waar meer armoede is en minder werk. Ook hier is maatwerk geboden en moet er extra ingezet worden op die jongeren in de stad. Ik vraag ook uitdrukkelijk aandacht voor de consulenten die precies in die steden een onaanvaardbare werkload torsen en absoluut geen tools hebben om jongeren op een gepaste manier verder te helpen.

Wat betreft de preventieve gezondheidszorg vraag ik u in deze legislatuur een gezondheidsdoelstelling te formuleren om het geneesmiddelenverbruik terug te dringen. Niet alleen kinderen slikken te veel geneesmiddelen. Als het om het gebruik van slaapmiddelen en antidepressiva gaat, zijn wij helaas de trieste wereldkampioen. Ik verwijs hierbij – niet toevallig – naar de gezamenlijke en succesvolle campagne van de federale minister van Gezondheidszorg en de gemeenschapsministers in 2000 om het antibioticagebruik terug te dringen. Met die campagne werd wel resultaat geboekt. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Voorzitter, ik dank alle collega's. Voor mij was het de eerste keer dat ik een beleidsnota mocht voorstellen. We hebben een heel rijk en diepgaand debat gevoerd in de commissie. Het is niet zinvol om opnieuw in te gaan op allerlei punten. Ik moet eerlijk zeggen dat ik de manier waarop het onderwerp werd besproken, geweldig geapprecieerd heb. De diepgaande discussie met een veelheid aan reflecties werd niet in een oppositie-meerderheidsstijl gevoerd. Ik heb dat absoluut gewaardeerd. Ik hoop dat we in die stijl kunnen voortwerken.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Wij zullen straks de hoofdelijke stemmingen over de met redenen omklede moties houden.

■

**BELEIDSNOTA Algemeen Regeringsbeleid 2009-2014, ingediend door de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid
– 197 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 4**

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de beleidsnota Algemeen Regeringsbeleid 2009-2014.

Volgens artikel 73, punt 5, eerste lid, van het reglement wordt de bespreking gehouden op basis van de met redenen omklede moties en moties van wantrouwen die tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota zijn ingediend.

De bespreking is geopend.

Minister-president Peeters is niet aanwezig omdat hij overleg voert over Opel. De Vlaamse Regering wordt vertegenwoordigd door minister Vandeurzen.

De heer Verougstraete heeft het woord.

De heer Christian Verougstraete: Voorzitter, eerst wil ik, zoals ik al in de commissie heb uiteengezet, mijn beklag doen over de vormen van taalvervuiling in deze beleidsnota. Heel wat termen kunnen perfect in het Nederlands worden geformuleerd. Dat is in de tekst van de beleidsnota niet steeds gebeurd.

De ambitie van Vlaanderen in Actie is tegen 2020 van Vlaanderen een topregio te maken. Deze doelstellingen zijn in de beleidsnota vervat. Of deze doelstellingen worden bereikt, blijft echter een open vraag. Naar mijn mening wordt te weinig in wetenschap, technologie en innovatie geïnvesteerd. Het is dan ook belangrijk de doelstellingen blijvend te evalueren en, zo nodig, bij te sturen. We moeten hierbij rekening houden met de economische crisis waar we ons thans volledig in bevinden.

Een goed overheidsbestuur impliceert uiteraard efficiëntie en effectiviteit in de dienstverlening van de overheid. In de beleidsnota is evenwel geen sprake van een degelijke doorlichting van het Vlaams ambtenarenkorps, dat in de loop van de vorige legislatuur nochtans fors is toegenomen. De cruciale vraag die we ons moeten stellen, is of hetzelfde werk, onder meer ten gevolge van de technologische ontwikkeling, niet met minder personeel kan worden verricht.

Wat duurzame ontwikkeling betreft, legt de minister-president terecht het accent op duurzaam bouwen en wonen en op de verspreiding van kennis ter zake. Het is tevens belangrijk de middenveldorganisaties en de lokale besturen hier intens bij te betrekken.

Overheidscommunicatie vormt een belangrijk instrument om de burgers dichter bij het beleid te betrekken en de nodige informatie te verschaffen over allerlei dienstverleningen waar ze een beroep op kunnen doen. Overheidscommunicatie moet echter laagdrempelig blijven, duidelijk zijn en alle doelgroepen kunnen bereiken. Gemeenten en provincies moeten dan ook preferentiële partners voor de communicatie van de Vlaamse overheid zijn.

Naast de communicatie via de digitale weg moet ook nog voldoende aandacht aan de klassieke communicatie worden besteed. Niet iedereen is immers mee met de digitale ontwikkeling.

Daarnaast moeten de lokale besturen meer worden ondersteund in hun rol van het bestuursniveau dat het dichtst bij de burger staat. Er moet dan ook ernstig werk worden gemaakt van de afslanking en de vereenvoudiging van allerlei regels waar de gemeenten zich aan moeten houden om van de Vlaamse overheid diverse subsidies te verkrijgen.

Op het vlak van de statistiek is de voorbije jaren heel wat vooruitgang geboekt. Om een degelijk beleid te kunnen voeren, dienen de verschillende beleidsniveaus immers over

voldoende juiste gegevens te kunnen beschikken. Het Vlaams statistisch systeem en de geografische informatie moeten nog verder worden uitgebouwd en geperfectioneerd. Ondanks de oprichting van het Kabel en Leiding Informatieportaal (KLIP), moeten nog verdere inspanningen worden geleverd om graafschade aan ondergrondse leidingen, met het risico op zware ongevallen, te voorkomen.

De pps-formule is een internationaal aanvaard instrument om bepaalde grootschalige projecten te kunnen realiseren. Deze formule is echter niet geschikt voor elk project. Het is opmerkelijk dat in deze beleidsnota niets staat over het kritisch rapport dat het Rekenhof heeft opgesteld. Uit dit rapport blijkt dat het instrument van de pps-constructie voor verbetering vatbaar is en voor bepaalde projecten soms te zwaar is. Het is belangrijk voor elk dossier na te gaan of een pps-structuur al dan niet een meerwaarde biedt. We betreuren tevens dat deze beleidsnota geen melding maakt van de gevolgen van de economische en financiële crisis op de lopende en de geplande pps-projecten. Het pps-beleid en de pps-projecten moeten dan ook nauwgezet worden geëvalueerd. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Omdat duurzaam debatteren blijkbaar het leidmotief wordt van dit parlement, zeker bij de bespreking van de beleidsnota's, zal ik me beperken tot het hoofdstuk Duurzame Ontwikkeling. Volgens deze regering is duurzame ontwikkeling een van de leidmotieven van haar beleid. Ik merk daar niet veel van.

In deze beleidsnota Algemeen Regeringsbeleid lijkt duurzame ontwikkeling wel het stiefkindje te zijn. Nu zal de Vlaamse Regering natuurlijk verwijzen naar de Vlaamse Strategie Duurzame Ontwikkeling die zij zal actualiseren. De vraag is echter of de bestaande twaalf operationele projecten van die Vlaamse strategie wel een goede basis zijn. Die projecten zijn amper uitgewerkt. Enkel het project Duurzaam Wonen en Bouwen is dat wel, en als we mild zijn ook het project Materialenbeheer. Andere projecten zijn niet meer dan wat opsommingen. De meerwaarde is onduidelijk. Prioriteiten werden amper gesteld. Bovendien vinden we weinig terug over energie, mobiliteit of landbouw.

Het is onvoorstelbaar dat die Vlaamse Strategie Duurzame Ontwikkeling daar niets over zegt. Bovendien was er tot nu toe weinig oog voor duurzaamheidsbeoordeling bij allerlei economische en infrastructurele ontwikkelingen. Duurzame ontwikkeling sijpelt misschien wel door naar diverse beleidsdomeinen maar dat heeft dan meer te maken met de inspanningen van verschillende ministers dan met een coherent beleid over duurzame ontwikkeling.

Het is nu belangrijk om de stap te zetten naar een duurzame koolstofarme economie. Dit vergt meer dan zomaar hier en daar een project realiseren. Dat betekent dat er structurele veranderingen nodig zijn inzake energie-, materiaal-, mobiliteits-, voedsel- en woonsystemen. Zulke veranderingen vragen zeer veel tijd. De transitie naar een duurzame koolstofarme economie moet nu dus ingezet worden.

Deze analyse vind ik absoluut niet terug in het hoofdstuk Duurzame Ontwikkeling van de beleidsnota Algemeen Regeringsbeleid. Duurzame ontwikkeling was in de jaren tachtig een verrassend en enthousiasmerend concept. Wat deze beleidsnota nodig heeft op het vlak van duurzame ontwikkeling is ook een wervend, enthousiasmerend concept. Nu is het niet meer dan business as usual.

Duurzame ontwikkeling verdient beter. Daarom vragen wij in onze motie dat de Vlaamse Regering een systematische aanpak ontwikkelt met betrekking tot duurzame ontwikkeling en transitie en daartoe op korte termijn nieuwe transitiearena's opzet inzake landbouw, mobiliteit en energie. De Vlaamse Regering moet toepassingsgericht onderzoek en projecten ondersteunen die moeten leiden tot duurzamere, energiezuinigere productieprocessen in de industrie. Bovendien vragen we duurzaamheidsindicatoren te ontwikkelen om de performantie van het beleid inzake duurzame ontwikkeling te evalueren. Dat is de enige weg

om niet achter te blijven. Andere landen en regio's staan op dit vlak immers stukken verder. (*Applaus bij sp.a en Groen!*)

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: De titel van de beleidsnota kan de lezer op het verkeerde been zetten. Die gaat niet over het algemeen regeringsbeleid maar over een bepaald aantal diensten van de Vlaamse Regering. Het gaat in feite over een dispaaraat geheel van stafdiensten. Maar zijn deze stafdiensten van de minister-president niet de staf waarmee de herder de kudde leidt, weliswaar op dit moment rond de Opel-discussies?

Vlaanderen in Actie (ViA) is de koepel waaronder het Vlaamse beleid deze legislatuur gestalte krijgt. Samen met de sociale partners, het verenigingsleven en de brede bevolking wil de regering van Vlaanderen een topregio maken. De beleidsnota's van de andere Vlaamse ministers geven aan welke strategische en operationele doelstellingen hiervoor worden voorgesteld. De volgende maanden worden de doorbraken uitgewerkt in tastbare projecten en flankerend beleid. Het zijn de minister-president en zijn diensten die moeten waken over de coherentie en de timing daarvan.

De langetermijndoelstellingen van ViA zullen onder meer nog worden vertaald in de meerjarenbegroting en het Vlaams plan voor de uitvoering van de Lissabonstrategie na 2010. Maar de ViA-doelstellingen zullen ook de vertrekbasis vormen voor de actualisatie van de Vlaamse Strategie Duurzame Ontwikkeling, waar we naar uitkijken. Duurzaam bouwen en wonen zijn een prioriteit binnen het Vlaamse beleid voor duurzame ontwikkeling. Mijn fractie wil de regering vragen om ook de realisatie van duurzame overheidsopdrachten, inclusief het duurzaam aankoopbeleid binnen de Vlaamse overheid, hoog op de agenda te plaatsen.

Vandaag wordt een nieuwe raad van twintig wijzen geïnstalleerd, die samen met de minister-president zijn schouders zet onder ViA. Die raad zal fungeren als klankbord voor de regering, en zal indien nodig ook de alarmbel moeten luiden. We kunnen die raad alleen maar een goede start toewensen, want ViA moet van Vlaanderen een topregio maken voor groene innovatie, logistiek, ondernemerschap, onderwijs en een efficiënte overheid. Wat die efficiënte overheid betreft, wordt het steeds duidelijker dat goed overheidsbestuur en performante overheidsdiensten kritische variabelen zijn voor een goede ontwikkeling van onze welvaart en ons welzijn. Op dat vlak blijft voor de Commissie voor Efficiënte en Effectieve Overheid een belangrijke taak weggelegd.

Het CAG van zijn kant heeft al een eerste versie van een meerjarenprogramma voor permanente efficiëntiewinsten opgesteld. Dat moet nu verder worden uitgewerkt en uitgevoerd.

Het intra- en interbestuurlijke gegevensverkeer dient meer geïntegreerd te verlopen via kruispuntbanken, netwerkdiensten en informatieportalen. Dat geldt in het bijzonder voor de geografische gegevens. Dat moet niet alleen de kosten drukken voor alle betrokken overheidsinstanties, maar moet ook de dienstverlening aan de burgers, bedrijven en organisaties moderner, toegankelijker en eenvoudiger maken.

Inzake pps wordt best een rationele, behoedzame houding aangenomen. Via een screening moet geval per geval worden nagegaan of pps wel de beste uitvoeringswijze is en welke meerwaarde de keuze voor pps oplevert voor een concreet project. De jaarlijkse rapportering aan het Vlaams Parlement over de pps zal ons in staat stellen de meerwaardetoetsing op te volgen, evenals de gevolgen die worden gehecht aan het rapport van het Rekenhof over pps. Ik weet dat u dat zeer dierbaar is, voorzitter. (*Applaus bij CD&V en sp.a*)

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Voorzitter, minister, collega's, straks gaan we nog het hebben over de beleidsnota Financiën en Begroting, maar de budgettaire doelstellingen en de uitdagingen van deze regering zijn gekend. Ze situeren zich in het heden, maar gelukkig ook in de toekomst.

De financiële crisis leidde tot een economische en een sociale crisis, maar gelukkig horen we nu toch de eerste berichten dat er tekenen van herstel zijn. Maar de algemene problemen van onze tijd zijn in ruimer perspectief ook gekend. Deze regering tracht binnen haar mogelijkheden ook oplossingen te bieden. Enerzijds zijn er de overkoepelende projecten zoals Pact 2020, Vlaanderen in Actie en het werkgelegenheids- en investeringsplan (WIP). Zij vormen het kader waarbinnen de regering werkt. Zij geven de richting aan, de ambities en de doelstellingen. Anderzijds zijn er de diensten die de verschillende departementen ondersteunen. Daaruit blijkt ook waar de prioriteiten worden gelegd.

De overheid mag haar rol in de globale economie niet overschatten – dat leidt alleen maar tot ontuchtering – maar anderzijds zijn er ook voldoende studies die uitwijzen dat de rol van een goed werkende overheid niet te onderschatten is. Daar heeft onder andere de minister van Bestuurszaken een verantwoordelijkheid op te nemen, maar ook de diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid.

De beleidsnota Algemeen Regeringsbeleid toont hoe we over de departementen heen die efficiëntiewinsten kunnen realiseren door samenwerking, coördinatie, uitwisseling van knowhow en best practices. We denken bijvoorbeeld aan de wijze waarop de Commissie voor Efficiënte en Effectieve Overheid op verschillende plaatsen een duidelijke rol te spelen krijgt. Daar ligt immers de waarde van dit document. Veel van die projecten kosten wel geld, maar leveren uiteindelijk meer op voor de overheid dan dat ze kosten.

Ook de verhouding tussen de politieke wereld en de administratie vinden wij heel belangrijk. Goede afspraken maken immers goede vrienden. De Vlaamse Regering maakt werk van een nieuwe, geprofessionaliseerde relatie tussen minister, kabinet en administratie. De regering heeft daarover een charter, dat onlangs, op 15 januari, werd bekendgemaakt en dat duidelijke afspraken tussen kabinetten en ministers en de administratie bevat.

In het verleden stelde de N-VA-fractie zich al vaak kritisch op ten aanzien van het gebruik van pps-projecten. We zijn dan ook tevreden dat er een duidelijk engagement is om erover te waken dat in deze legislatuur de keuze voor pps geen automatisme wordt. Er zal via een screening geval per geval nagegaan worden of pps de beste uitvoeringswijze is en of het project via pps een meerwaarde zal opleveren. Het pps-beleid en de pps-projecten zullen volgens de beleidsnota nauwgezet gemonitord worden, met het oog op een gecoördineerde en transparante aanpak en uitvoering. Dat vinden we trouwens ook terug in de beleidsnota Financiën en Begroting waarover we straks nog zullen spreken.

In opvolging van dit alles wordt er duidelijk gepleit voor monitoring en rapportering. Dat is essentieel: beleid moet uitgaan van duidelijke doelstellingen, die ook geëvalueerd kunnen worden. Daarvoor is uiteraard heel wat statistisch materiaal nodig. De Vlaamse Regering opteert hierbij terecht voor een maximale aanwezigheid van haar bevoegdheid op het gebied van openbare statistiek. In die context kondigde mijn fractiegenote Lies Jans, bij de bespreking van de moties over de beleidsnota Mobiliteit en Openbare Werken, al aan dat de meerderheid een voorstel van decreet zal indienen betreffende een Vlaamse verkeersongevallenanalyse.

Daarnaast zegt dit document ook iets over de relatie tussen burger en overheid. Vlaanderen is geen hol concept maar een vorm van partnership en stakeholdership: alle Vlamingen worden aangespoord en geprikkeld om zich te moeien en om zich te engageren. Het betreft daarbij zowel de individuele burger, die niet louter consument is tegenover de overheid, als beroeps- en expertenverenigingen, het middenveld en dergelijke meer. De minister-president gaat terecht uit van principes zoals vertrouwen en aandeelhouderschap, en toont zo dat deze Vlaamse Regering niet los staat van haar burgers, van wie zij een mandaat heeft gekregen.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Collega's, de beleidsnota Algemeen Regeringsbeleid heeft een zevental themata: Vlaanderen in Actie (ViA), efficiënte overheid, duurzame ontwikkeling,

geografische informatie, pps, geïnformeerd beleid en overheidscommunicatie. Het is hier niet het moment om op al die punten in te gaan. Ik wens enkel kort enkele zaken aan te stippen.

ViA is de grote ambitie van deze regering. Ze wil tegen 2020 van Vlaanderen een topregio maken. Heel wat van de zaken die we in deze beleidsnota en ook in ViA vinden, stonden ook in het regeerakkoord van vijf jaar geleden. Centraal in deze ViA-doelstellingen staan investeringen in onderzoek en ontwikkeling (O&O). Een topregio is een innovatieve regio en is dus ook een regio die zwaar investeert in O&O. Nu hebben wij er al regelmatig op gewezen – niet alleen mijn fractie maar ook andere fracties met gezond verstand – dat dat natuurlijk een beetje haaks staat op de besparingen die deze regering realiseert in het O&O-beleid. Onder andere de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid (VRWB) heeft erop gewezen dat Vlaanderen in een negatieve spiraal dreigt terecht te komen. Wij bouwen een achterstand op in O&O die niet zomaar in een-twee-drie valt in te lopen. Hoe vallen deze beleidsnota en de keuzes van de regering op het vlak van O&O te rijmen met ViA?

Wat ons daarin vooral opvalt, is inderdaad toch wel de aankondigingspolitiek. Heel wat van die doelstellingen worden genoemd in het regeerakkoord, in de beleidsnota's, in ViA, in Pact 2020, in het relanceplan, in het WIP, in de staten-generaal, in het Transformatiefonds en dergelijke meer. We kunnen daarbij alleen maar vragen om nu eindelijk tot actie over te gaan.

De regering heeft dat begrepen en heeft nu een grote campagne opgezet: 'Vlaanderen in Actie'. U hebt het waarschijnlijk ook al te lande gezien, in alle openbare plaatsen zien we nu de grote reclamecampagne "ik doe". De regering heeft feitelijk het geweer van schouder veranderd; omdat ze zelf niets doet, heeft ze gevraagd: "Wat doet u als burger?" De regering probeert om de bal in het kamp van die burger te rollen. Kennedy, dit is absoluut Kennedy: "Don't ask what your country can do for you, but ask what you can do for your country." Goed gevonden. Ik ben vandaag dan ook eens gaan kijken op de ViA-website wat die burger al zelf naar voren heeft geschoven.

Jordi zegt: "Ik doe aan toekomst." Dat vind ik mooi. An-Sofie zegt: "Ik doe trampolinespringen en volksdans." Pieter Claeys zegt: "Ik doe van tijd tot tijd wel eens goed." Kris Peeters heeft zich ook al ingeschreven en hij zegt: "Ik doe Vlaanderen vooruitgaan!" Christina zegt: "Ik doe mijn goesting." Waarschijnlijk is dat iemand van LDD. *(Gelach)*

Rita zegt: "Ik doe aan bloemschikken. Misschien niet direct iets wat Vlaanderen gaat op de kaart zetten, maar wel iets wat ik graag doe." Eline zegt: "Ik doe heel veel dat niet mag." Lu zegt: "Ik doe mijn loopschoenen aan." Pieter zegt: "Ik doe een goudvis na." Paul zegt: "Ik doe aan takken opruimen in de tuin na de storm."

En zo gaat dat maar door. Margot zegt: "Ik doe aan fun hebben met vriendinnen." En Ferit zegt: "Ik doe graag dingen die niet mogen." Bon, zo gaat het nog een tijdje door: "Ik doe zotte dingen", "Ik doe anders", "Ik doe een drietalig kinderboek 'Ik zag twee beren' in het Nederlands, Frans en Turks."

"Ik doe niet mee want er staat in ViA niets over Dessel", zegt Kris V.D. *(Gelach)*

"Ik doe het plenum", zegt Jan P. *(Gelach)*

"Ik doe V&H", zeggen Jurgen V. en Margriet H. *(Gelach)*

Voorzitter, hiermee heb ik geprobeerd om te schetsen dat als we van dat ViA iets willen maken, de bal toch wel echt in het kamp ligt van deze regering als ze met haar doelstellingen en beleidsvoornemens ernst wil maken.

Nu hebben we wel goed nieuws, want onder andere na uw terugkomst uit Californië, werd onder meer door de minister-president, maar misschien ook door u, minister Lieten, gezegd dat u een stukje van de geplande besparingen wilt terugschroeven. U hebt aangekondigd dat u toch weer meer wilt investeren in O&O en dat kunnen we eigenlijk alleen maar ondersteunen.

Voorzitter, ik heb nog wat te vertellen over de efficiëntste dienstverlening en over de interne staatshervorming, waarin ik graag wat meer concrete aanzetten had gehad, maar ik heb geen tijd meer. *(Applaus bij LDD en bij Groen!)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De bespreking is gesloten.

Wij zullen straks de hoofdelijke stemmingen over de met redenen omklede moties houden.

■

BELEIDSNOTA Armoede 2009-2014, ingediend door mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding – 210 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 5

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de beleidsnota Armoede 2009-2014.

Volgens artikel 73, punt 5, eerste lid, van het reglement wordt de bespreking gehouden op basis van de met redenen omklede moties en moties van wantrouwen die tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota zijn ingediend.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, minister, collega's, de armoede in Vlaanderen blijft toenemen. Vanochtend hebben we nog de onheilspellende berichten gehoord over de vele gezinnen die hun energiefactuur niet kunnen betalen. Een op tien Vlamingen moet leven van een inkomen onder de armoedegrens. Er is een stijgende kinderarmoede: meer en meer kinderen moeten opgroeien in een gezin dat leeft onder of flirt met die armoedegrens. Ook vele bejaarden moeten rondkomen met een schandalig klein pensioentje en kunnen de eindjes niet meer aan elkaar knopen. En het zijn niet langer alleen maar laaggeschoolden, we kennen vandaag het nieuwe gegeven dat ook de middenklasse wordt getroffen door armoede ten gevolge van de financiële en economische crisis en de stijgende werkloosheid.

Voorzitter, collega's, als één zaak vandaag duidelijk vaststaat, is het dat het armoedebeleid zoals dit in het verleden is gevoerd in Vlaanderen, heeft gefaald. Het beleid was vooral gebaseerd op versnipperde, gedifferentieerde projecten, zonder een duidelijke lijn, zonder een duidelijke visie.

Hierin moet dringend verandering komen. Onze fractie houdt een pleidooi voor het uitwerken van een structureel beleid ter bestrijding van de armoede in Vlaanderen, met doelgerichte maatregelen om de stijgende groep mensen die leven in armoede uit deze maatschappelijke onzekerheid te halen.

Bijzondere aandacht moet hierbij gaan naar alleenstaande ouders met kinderen die vaker een lager inkomen hebben en meer risico lopen, bejaarden die leven van een klein pensioen, laaggeschoolden, personen met een handicap, gezinnen die een beroep moeten doen op de bijzondere jeugdbijstand en dak- en thuislozen.

Collega's, minister, armoedebeleid is een horizontaal beleid. Bij het uitwerken van een gestructureerd beleid inzake arbeid zijn er vele andere beleidsmakers, zowel op Vlaams als op federaal niveau, die een grote verantwoordelijkheid dragen om de armoede in Vlaanderen echt weg te werken. Zo is armoedebeleid onlosmakelijk verbonden met aandacht voor een Vlaams werkgelegenheidsbeleid om zoveel mogelijk mensen werk te bezorgen, een belangrijke opdracht voor de minister van Werk. Maar ook toegankelijk en betaalbaar onderwijs, de gezondheidszorg, in het bijzonder de geestelijke gezondheidszorg, huisvesting,

justitie en een goede rechtsbedeling zijn slechts enkele voorbeelden die rechtstreeks een belangrijke inbreng kunnen hebben in een degelijk en gecoördineerd armoedebeleid.

U bent coördinerend minister en ik durf er dan ook op aandringen dat u op een kordate wijze deze opdracht zult uitvoeren en op een niet-aflatende wijze uw collega's zult wijzen op hun verantwoordelijkheid. Ik wens u hierbij heel veel sterkte en vooral veel doorzettingsvermogen.

Enkele belangrijke dossiers die voor ons prioriteit moeten krijgen binnen uw armoedebeleid zijn: de problematiek van generatiearmoede; de problematiek van de schuldbemiddeling; een beperking van overbodige kredietfaciliteiten die vaak aan de basis liggen van de armoede-problematiek; het verhogen van de rechtsbedeling door onder meer het automatisch toekennen van alle sociale rechten, door het beter bekendmaken van het pro-Deosysteem en de mogelijkheden tot kosteloze rechtsbijstand; het nemen van initiatieven om het gebrek aan informatie over de verschillende mogelijkheden inzake dienstverlening weg te werken en ervoor zorgen dat alle vormen van dienstverlening voldoende laagdrempelig zijn om de toegankelijkheid te verhogen; denkende aan het gezegde 'arm zijn maakt ongezond en ongezond maakt arm', extra aandacht besteden aan het dichten van de gezondheidskloof.

Minister, dit jaar is het Europees Jaar ter bestrijding van de armoede. Onze fractie vindt het heel belangrijk dat uw beleid niet alleen mooie principes huldigt, maar vraagt dat er tevens duidelijk gedefinieerde en meetbare doelstellingen worden vooropgesteld. Om dit ook echt realiseerbaar te maken, is het uiteraard belangrijk hiervoor de nodige en voldoende budgetten ter beschikking te stellen. Hierbij moet de aandacht voor kinderarmoede voor onze fractie absoluut een prioriteit worden.

Ook in dit dossier zegt onze fractie klaar en duidelijk: een doeltreffend armoedebeleid kan in Vlaanderen maar gevoerd worden als Vlaanderen alle hefboomen in handen heeft om zelfstandig alle beslissingen te nemen. Enkel met homogene bevoegdheidspakketten waarbij Vlaanderen volledig bevoegd wordt over alle domeinen inzake armoedebestrijding, kunnen we erin slagen een coherent en doeltreffend beleid te voeren om de armoedeproblematiek ten gronde aan te pakken. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw Franssen heeft het woord.

Mevrouw Cindy Franssen: Voorzitter, minister, collega's, in de CD&V-fractie vindt u een grote medestander van de beleidsnota Armoede. De uitdagingen zijn groot en de tijd dringt. De armoedecijfers liegen er niet om. De nota vertrekt terecht van een aantal pijnpunten: armoede als structureel probleem en armoede als multidimensionaal probleem. Armoede is immers meer dan een gebrek aan inkomen, het is een probleem van slechte huisvesting, ontoegankelijke gezondheidszorg, ongelijke onderwijsuitkomsten, drempels van participatie en vooral het bestaan van een grote kloof tussen zij die hebben en zij die niet hebben.

Kortom, armoede is een onrecht. Ik had het hier vorige week nog over Cardijn, over zien, oordelen en handelen, in het kader van de vorige week verschenen studie. Wat mij betreft, is het terugdringen van de armoede de grootste uitdaging van deze Vlaamse Regering. Indien armoedebestrijding een topprioriteit is van deze regering, zoals het toch in het Vlaamse regeerakkoord staat, dan betekent handelen het volgende: dringend de hefboomen creëren, de middelen prioritair aanwenden en radicale politieke keuzes maken.

Het motto van het Europees Jaar van de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting luidt als volgt: 'Armoedebestrijding is een zaak van iedereen.' Het is dus ook een zaak van alle ministers van deze regering. We onderschrijven dan ook zowel de beleidsnota als het Vlaams regeerakkoord, die bepalen dat in alle beleidsdomeinen hefboomen moeten worden gecreëerd om armoedesituaties te voorkomen en/of terug te dringen. De armoedetoets, de verplichte vrijmaking van middelen binnen elk beleidsdomein en de jaarlijkse rapportage moeten ons in staat stellen het armoedebestrijdingsbeleid te volgen en waar nodig bij te sturen.

Armoedebestrijding is niet alleen de verantwoordelijkheid van alle Vlaamse beleidsdomeinen, maar tevens van alle beleidsniveaus: Europees, federaal, regionaal, provinciaal en lokaal. Afstemming en samenwerking zijn dan ook vereist. Het is bovendien een kwestie van betrokkenheid en samenwerking met het middenveld, de sociale partners en vooral met de mensen in armoede zelf, met het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen. Vooral de structurele verankering van dat netwerk in alle beleidsdomeinen stemt ons positief.

We willen graag meewerken aan de structurele maatregelen die dringend moeten worden geïmplementeerd: het realiseren van de automatische toekenning van alle sociale rechten op Vlaams niveau, de ontwikkeling van een armoedetoets en de daaraan gekoppelde inzetbaarheid van de aandachtsambtenaren in alle Vlaamse entiteiten. De ambities van deze beleidsnota reiken ver. Minister, door de Decenniumdoelen uitdrukkelijk in de nota op te nemen, geeft de Vlaamse Regering te kennen de lat hoog te leggen, en terecht. We hopen dan ook dat de ambitieuze doelstellingen kunnen worden waargemaakt. Namens CD&V zullen we de beleidsnota dan ook goedkeuren. Met de motie hopen we vanuit het parlement het gaspedaal te kunnen indrukken, want de tijd dringt. Het gaat over het handelen, weet u wel. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: Voorzitter, minister, geachte leden, het is niet de eerste keer dat we het hier over armoede hebben, maar het is ook een complexe problematiek. Mensen in armoede worden uitgesloten in de samenleving. Dat is onrechtvaardig en onverantwoord. Het betekent ook een verlies van mogelijkheden en talenten in de samenleving. Er is daarom ook geen enkel excuus om niet volledig in te zetten op de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting.

We hebben het er vorige week al over gehad: heel veel gezinnen kunnen de rekeningen niet betalen. Ze moeten besparen op eten en drinken. Dat zijn gezinnen waarvan de kinderen nooit mee op schoolreis kunnen gaan. Het gaat over oudere mensen, grootouders die geen nieuwe bril of een nieuw hoorapparaat kunnen betalen, en kinderen die bij hun geboorte al minder kansen hebben dan jaargenoten uit meer bemiddelde gezinnen. Dit bestaat bij gezinnen, bij alleenstaanden, bij jong en oud, bij werknemers en werkzoekenden. Het bestaat ook bij de zelfstandige en de ondernemer.

Voor moeilijke problemen bestaat er jammer genoeg ook geen eenvoudige oplossing. Als we de armoede in Vlaanderen willen stoppen, dan moet elke minister van deze Vlaamse Regering daar iets aan doen. Ik sluit me ter zake aan bij mevrouw Franssen. Minister, u moet elke minister van deze regering aanporren om armoede aan te pakken. Niet alleen moeten ze aandacht hebben voor armoede en armoedebestrijding, ze moeten ook daadwerkelijk verbintenissen aangaan en daar middelen tegenover stellen. Mevrouw Franssen, wij zijn het volmondig met u eens. Op het einde van dit jaar, het Europees Jaar van de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting, zouden we elke minister moeten vragen om verslag uit te brengen over wat hij het voorbije jaar heeft gedaan, welke maatregelen er zijn genomen, welke middelen daartegenover zijn gezet en welke resultaten werden geboekt. Vlaanderen wil resultaten zien.

Minister, als uw collega's u een ambetanterik gaan vinden op het einde van het jaar, dan bent u goed bezig. Dus ik hoop dat u een heel ambetante minister gaat worden.

We zijn er nog niet, we bereiken niet iedereen. We hebben nood aan maatregelen op korte termijn. Maar we hebben ook nood aan een langetermijnvisie. Die visie dient niet enkel om de symptomen te bestrijden, maar de problemen op zich aan te pakken. In uw beleidsnota, minister, staan daarvan goede voorbeelden. Ik hoop dat uw Vlaams actieplan daar voldoende aandacht aan zal besteden.

Mevrouw Franssen, we zijn het meer eens dan u denkt, de strijd tegen armoede moet niet alleen worden gevoerd met uw Vlaamse collega's, maar ook met uw federale collega's. Ik ben blij dat de Vlaamse Regering in het kader van het samenwerkingsfederalisme aan premier Leterme heeft gevraagd om de minimumuitkeringen op te trekken voor gehandicapten, gepensioneerden en zieken. Dat zou een goed voorbeeld zijn van samenwerkingsfederalisme.

Ook op Europees niveau kan Vlaanderen een grote rol spelen en het verschil maken. In de tweede helft van dit jaar is België voorzitter van de EU. Dat is het moment om het verschil te maken. Dus moet u samenwerken met uw collega's en hen vragen om mee te werken aan de armoedebestrijding.

Maar u zult deze strijd vooral moeten voeren met de verenigingen waar armen het woord nemen. Zij zijn de ervaringsdeskundigen, zij leven ermee dag in, dag uit. Zij moeten de drijvende kracht worden achter uw armoedebeleid.

Deze aanpak werkt. Naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen en het werkgelegenheids- en investeringsplan heeft de Vlaamse Regering ervoor gekozen om 500 welzijnwerktrajecten op te richten. Dat is het resultaat van de samenwerking met armoedeverenigingen, de VDAB en het OCMW. De aanpak van werkloosheid bij armen is belangrijk, maar geen garantie. Dat hebben we vorige week nog besproken.

Er komen aandachtsambtenaren voor armoede. Zij zorgen voor een grondige armoedetoets in het beleid. Ze moeten zich maar één vraag stellen: wat is het gevolg van deze maatregel voor mensen in armoede?

Minister, u maakt een prioriteit van de automatische toekenning van sociale rechten. Dit zal een groot verschil maken voor veel gezinnen. De aanvraagformulieren voor bepaalde uitkeringen zijn soms moeilijker dan examens aan de universiteit. Hoe kunnen we van mensen zonder degelijke opleiding verwachten dat ze zich door dergelijke administratieve rompslomp worstelen en aanvragen indienen? De automatische toekenning van sociale rechten zal helpen.

Collega's, ik ben begonnen met de stelling dat armoede onrechtvaardig en onaanvaardbaar is. Ik wil aan deze regering vooral vragen om vol te houden, niet enkel dit jaar maatregelen te nemen, nu armoede in de aandacht staat, maar ook de komende jaren. Minister, wij rekenen op u! (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Voorzitter, minister, dames en heren, de beleidsnota Armoede 2009-2014 is een document waar wij volledig achter staan. De prioriteiten die in de meerderheidsmotie naar voren worden geschoven, bieden voor u dan ook een ondersteuning om de nota ten volle uit te voeren en ervoor te zorgen dat de Vlaamse Regering het verschil kan maken in het armoedebeleid in deze legislatuur.

We zitten in een levensbelangrijk jaar. 2010 is het Europees Jaar van de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting. Samen met het Belgisch voorzitterschap van EU in het najaar biedt dit uiteraard mogelijkheden en perspectieven om vanuit de Vlaamse bevoegdheden ervoor te zorgen dat er stappen vooruit worden gezet in het armoedebeleid. Er zal in dit jaar, en dat verheugt me ten zeerste, speciale aandacht gaan naar kinderarmoede. Volgens mij, en wellicht volgens iedereen hier, zou geen enkel kind in armoede mogen leven en opgroeien.

Armoedebestrijding is trouwens een beleidsdomein dat zich echt niet verticaal manifesteert. Elke minister kan met zijn of haar eigen bevoegdheden zaken doorvoeren die de armoede van de bevolking kunnen verminderen. Het is daarom goed dat de minister bevoegd voor armoedebestrijding een coördinerende rol op zich zal nemen.

Bovendien is de kans op armoede niet voor iedereen in de samenleving even groot. Sommige bevolkingsgroepen lopen nu eenmaal een groter risico om in de armoede te belanden dan andere groepen. Met deze motie roepen we dan ook op om oog te hebben voor deze risico-

groepen. Bij de bestrijding van armoede staat de Vlaamse Regering zeker niet alleen. De regering kan op verschillende manieren een beroep op andere instanties doen.

Collega's zegden het al: eerst en vooral is het een goed teken dat het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen een van de belangrijkste partners is. Mensen die met hun twee voeten in de realiteit staan in het debat betrekken, is essentieel. Zij weten vaak beter dan wie ook waar het allemaal om draait.

Ten tweede moet de Vlaamse Regering ook samenwerken met andere overheden. Inzake de bestrijding van armoede heeft ook de federale overheid nog wel wat bevoegdheden, zoals de huurwaarborgregeling en het consumentenkrediet. Het zijn belangrijke aandachtspunten in de bestrijding van de armoede, maar nog steeds federale bevoegdheden. Met deze motie roepen we de Vlaamse Regering dan ook op om, indien er zich op deze vlakken moeilijkheden voordoen, die snel ter sprake te brengen op de interministeriële conferentie.

Ook met wat men in de motie "het brede middenveld" noemt, zijn er afspraken nodig. Daarin zitten immers belangrijke partners om enkele Vlaamse doelstellingen – zoals het Pact 2020 en de Decenniumdoelstellingen – te halen. Belangrijk in het beleid van de minister is zeker het uit te werken Vlaams Actieplan Armoedebestrijding. Dat plan moet de spil worden van het beleid. Een strategische opzet en duidelijke operationele doelstellingen en duidelijke acties zijn hoogst noodzakelijk om de strijd tegen armoede te kunnen voeren.

Uiteraard kan men niet weten zonder te meten, en dat geldt vanzelfsprekend ook voor dit plan. Daarom zijn ook duidelijke indicatoren nodig. Meten om te weten is ook de logica achter de armoedetoets die in de beleidsnota in het leven wordt geroepen en waarop in deze motie nogmaals de nadruk ligt. De te ontwikkelen armoedetoets moet een belangrijk hulpmiddel worden om de effecten van de regelgeving op de levensomstandigheden van mensen in armoede te controleren.

Ik wil ook de aandacht vestigen op de aandachtsambtenaren in alle Vlaamse entiteiten die de regelgeving moeten toetsen aan de maatregelen inzake armoedebestrijding. Armoedebestrijding blijft op die manier een horizontale materie. Ten slotte kan ik zeggen dat de beleidsnota van de minister zeker enige ambitie aan de dag legt, en daar is de N-VA absoluut tevreden mee. Met de meerderheidsmotie schuiven we dan ook enkele prioriteiten naar voor die ervoor moeten zorgen dat in deze legislatuur in de strijd tegen armoede stappen vooruit worden gezet. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Voorzitter, minister, collega's, de bespreking van de beleidsnota Armoede in de commissie is al enkele maanden achter de rug, maar ik zal in deze uiteenzetting nogmaals kort de punten aanhalen die mijn fractie in haar motie heeft opgenomen en hopelijk ook in het beleid van de komende jaren aan bod zullen komen. Voor Open Vld blijft natuurlijk het eerste en belangrijkste uitgangspunt dat werken de beste bescherming is en blijft tegen armoede. Maar niet iedereen vindt altijd werk, zeker in deze tijden van economische crisis. En armoede kan ook soms sluimerend de kop op steken. Armoede komt ook meer en meer voor in 'gewone' gezinnen, waar vader en moeder een inkomen hebben, maar zich om allerlei redenen in de schulden hebben gewerkt.

En we weten ook dat opgroeien in een gezin met armoede meteen ook een hypotheek legt op de toekomstkansen van de kinderen. Het fenomeen van de generatiearmoede heb ik bij de bespreking in de commissie ook duidelijk aangekaart. Het was mijn bekommernis of kinderen die opgroeien in kansarme gezinnen, uiteindelijk uit de armoedespiraal kunnen geraken. En zo ja, hoe geraken ze daaruit? Hoe kunnen we beletten dat ook zij de rest van hun leven in armoede zullen leven?

Armoede is en blijft dus een onaanvaardbaar onrecht dat we moeten blijven bestrijden. Ook voor Open Vld moeten onverkort inspanningen worden gedaan om armoede aan te pakken,

en dit over alle beleidsdomeinen heen. Dat is hier ook door de andere collega's al uitvoerig aangekaart.

In onze motie heeft Open Vld enkele krachtlijnen uitgezet die zich specifiek toespitsen op de link tussen de armoede en de zorg- en welzijnssector. Eerst en vooral: meten is weten. We kunnen geen daadkrachtig armoedebestrijdingsbeleid voeren, wanneer we geen of een onvoldoende zicht hebben op de resultaten van dat beleid. Hoe geraken mensen in de armoede en geraken ze er ook opnieuw uit? En op welke manier dan? Is het gevoerde beleid doelmatig? Ik had het er daarnet al over bij de kinderarmoede. Dat zijn vragen waar we nog veel te weinig een antwoord op kunnen geven. Het beginpunt van een goed armoedebestrijdingsbeleid is dus het opzetten van meetinstrumenten om op basis van objectieve parameters de effectiviteit van de beleidsmaatregelen te kunnen meten en dus ook te kunnen bijsturen. Minister, ik heb bij de bespreking ook heel duidelijk gevraagd naar de resultaten van het actieplan Armoede. Wie is er daardoor uit de armoede geraakt? Zijn er bijstellingen nodig voor hen die er dan blijkbaar niet door zijn geholpen?

In het kader van de problematiek van de thuisloosheid, zal er nood zijn aan een responsabilisering binnen de zorgsector, meer bepaald op vlak van nazorg. We moeten in kaart brengen welke factoren ertoe leiden dat mensen die voorzieningen voor bijzondere jeugdzorg, voor personen met een handicap of voor geestelijke gezondheidszorg verlaten, vervolgens in de thuisloosheid belanden. De verantwoordelijkheid van de maatschappij stopt niet wanneer de persoon de voorziening verlaat. Het komt erop neer om via voldoende nazorg te vermijden dat de persoon terechtkomt in de thuisloosheid en opnieuw hervalt in zijn problemen.

Tot slot heeft onderzoek aangetoond dat mensen die in armoede leven, ook meer gezondheidsproblemen ervaren. Men kan bepaalde medische behandelingen, consultaties of medicatie niet langer betalen, waardoor de gezondheidsproblemen uiteindelijk alleen maar toenemen en veel problematischer en duurder worden. Het is dan ook van groot belang om de preventieve gezondheidszorg voor mensen in armoede te verbeteren. Ik denk dan in eerste instantie aan het ontwikkelen van specifieke communicatiekanalen en -methodieken om gezondheidsboodschappen veel beter mensen in armoede te laten bereiken. Vandaag zijn zij dikwijls het minst geïnformeerd over hoe zij hun gezondheid op peil kunnen houden.

In tweede instantie moet de participatiegraad van mensen in armoede aan de preventieve gezondheidsprogramma's worden verhoogd. Ik denk aan screenings en vaccinaties die zij dikwijls mislopen omdat ze er niet van op de hoogte zijn.

Dit zijn de punten die volgens Open Vld van cruciaal belang zijn in de aanpak van de armoede. Evalueer het beleid op basis van objectieve parameters en stuur het bij waar nodig, ook voor doelgroepen, zoals bijvoorbeeld kinderen in armoede. Investeer in communicatiekanalen om preventieve gezondheidszorg voor armen te verbeteren. En responsabiliseer de zorgvoorzieningen op vlak van nazorg, zodat deze mensen niet terechtkomen in de thuisloosheid en hervallen in hun problemen. Ik dank u.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Voorzitter, minister, collega's, jammer genoeg komt armoede in onze regio nog te veel voor. Armoede is van alle tijden, kan overal toeslaan en wie het vandaag goed heeft, kan morgen alles kwijt zijn. Om hieraan te verhelpen is een preventieve aanpak nodig over alle Vlaamse bevoegdheidsdomeinen heen.

In de beleidsnota lezen we echter niet welke concrete doel- en taakstellingen aan de collegaministers worden gegeven. We hebben er dus het raden naar op welke wijze de actieplannen tot tastbare resultaten zullen leiden. Als algemene leidraad gebruikt de Vlaamse Regering de doelstellingen uit het Pact 2020, uit ViA en de Decenniumdoelstellingen. Zo te zien wordt het jaar 2020 wel een heel belangrijke mijlpaal, want naast milieu-, mobiliteits- en economische doelstellingen zal naar verluidt ook de armoede in Vlaanderen tot het verleden behoren. Wij

vrezen echter dat er ook ditmaal tussen vandaag en 2020 heel wat mooie intenties onuitgevoerd zullen blijven.

De LDD-fractie onderschrijft de algemene uitgangspunten, in casu het voeren van een inclusief beleid op het vlak van armoedebestrijding en het sterk inzetten op preventie. Essentieel voor ons is, dat men niet, zoals in het verleden, investeert in het uitbouwen van talloze corporatistische structuren, maar dat men doelbewust de oorzaken van het armoedeprobleem aanpakt. Primordiaal voor ons is: het individu weerbaar maken. We vinden het allen evident dat ontwikkelingshulp in de derde wereld meer nut heeft als we de mensen daar ter plaatse vooral vaardigheden aanleren. Hetzelfde principe van zelfredzaamheid en mensen aan het werk zetten zou ook hier bij ons sterker van toepassing moeten zijn. De toepassing van dit emancipatorisch principe, bijvoorbeeld op het vlak van schuldbemiddeling, is voor de LDD-fractie de beste remedie bij tegenslag en financiële nood.

Onder meer door de financieel-economische crisis is de armoedesituatie danig verslechterd. Maar alles op de crisis afschuiven is te gemakkelijk. Ook de overheid heeft een verplettende verantwoordelijkheid. Ik geef enkele voorbeelden. Een probleem dat vandaag nog niet algemeen erkend wordt, is dat van de aanzienlijke verarming van zelfstandigen. Veel kleine zelfstandigen staat het water aan de lippen. Al te vaak gaat het hier over verborgen armoede. De crisis heeft ook in die kringen zwaar toegeslagen, en niet zelden is de aanpak van de OCMW's weinig performant of is de knowhow bij het OCMW-personeel ontoereikend. Wij vinden dat OCMW's beter kunnen worden ingeschakeld, niet enkel voor de kleine zelfstandige, maar voor alle hulpbehoeftigen. Alle behoeftigen moeten op een laagdrempelige manier toegang krijgen tot de OCMW's. Dit luik kon naar ons aanvoelen beter uitgewerkt worden in de beleidsnota.

Een ander hallucinant voorbeeld van ongepaste overheidsreglementering zagen we enige tijd geleden bij een Antwerpse sociale huisvestingsmaatschappij, die weigerde om ex-daklozen te aanvaarden als sociale huurders, op basis van een artikel dat stelt: "Wie een ernstige bedreiging vormt voor de fysieke of psychische integriteit van de bewoners kan geweigerd worden." Dergelijke discriminatoire regelgeving gaat ons petje te boven. Dit is een schoolvoorbeeld van hoe kwetsbaren door de overheid nog dieper in de miserie kunnen worden geduwd. Voor de LDD-fractie is zoiets onaanvaardbaar.

Minister, wij zullen niet nalaten om constructieve voorstellen te doen, evenals onze medewerking te verlenen aan constructieve voorstellen van andere fracties, opdat het kaderdecreet Sociale Huur humaner en socialer zal worden.

Tot slot, minister, het zal van u en van de andere ministers veel creativiteit vergen om op een humane manier de situatie van de zwakkeren en de armen te verbeteren, zonder evenwel de vooruitzichten van anderen te verslechteren. Spijtig genoeg roept ook op dat vlak uw beleidsnota meer vragen op dan ze antwoorden geeft. (*Applaus bij LDD*)

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, minister, het belang van uw bevoegdheid kan moeilijk worden overschat. Elke dag worden nieuwe cijfers bekend die wijzen op de toenemende armoede in Vlaanderen en dit land, zoals de cijfers van de VVSG over het aantal mensen dat in 2009 werd afgesloten van energie. Bijna 80.000 dossiers werden naar de OCMW's gestuurd. Dat zijn er 9000 meer dan het jaar voordien. Minister Van den Bossche heeft de winter als beëindigd verklaard op 31 maart. Er wordt dus niet afgesloten tot 31 maart. De kans is groot dat vanaf 1 april een bijkomend aantal afsluitingen gebeurt, met alle gevolgen van dien.

We kunnen ons niet blijven verschuilen achter meer begeleiding door het OCMW als een antwoord op al die afsluitingen. Een kei kun je niet stropen. Als je te weinig verdient om je kosten voor huisvesting, energie, voeding en onderwijs te betalen, dan helpt schuldbemiddeling niet meer.

Minister, u hebt dit begrepen, want ik hoorde u gisteren pleiten voor het optrekken van de uitkeringen en het leefloon. Dat is absoluut terecht. We hebben in het federaal parlement een wetsvoorstel klaarliggen om die uitkeringen op te trekken tot op het Europese niveau. Laat me toe te zeggen dat dit een beetje gemakkelijk is, want u schuift de zwartepiet door naar het federale niveau, waar uw partij niet in de meerderheid zit.

Minister, in uw beleidsnota wordt heel veel gepraat over overleg, over het Europees jaar van de bestrijding van de armoede, over het Europees voorzitterschap. Ik nodig u uit om al die voornemens hard te maken en het voortouw te nemen in de Interministeriële Conferentie Armoede. Vlaanderen en België kunnen het niet maken dat in het Europees jaar van de armoedebestrijding, onder het Belgisch voorzitterschap, de armoede in dit land toeneemt. Vlaanderen en België kunnen geen geloofwaardige voorzitter zijn als de uitkeringen in dit land nog steeds onder de Europese armoededrempel liggen.

Minister, daarom roep ik u op, in het kader van het samenwerkingsfederalisme of in om het even welk kader, de handen in elkaar te slaan om samen met alle bestuursniveaus van dit land een aantal heel concrete maatregelen te nemen om de armoede te bestrijden, zoals het optrekken van de uitkeringen – het leefloon is er een van –, maar dat is alleszins niet voldoende. Ik heb enkele voorstellen om op de interministeriële conferentie te behandelen, namelijk het uitwerken van een federaal systeem om huurrichtprijzen mogelijk te maken, zodat Vlaanderen een serieuze rechtsgrond heeft om inspanningen te doen om een echt systeem van huursubsidies te realiseren.

Minister, ik zal dit ook naar aanleiding van de beleidsnota van de minister van Wonen zeggen: in tijden van crisis is het onverantwoord om het degressieve karakter van de huursubsidies aan te houden. Het idee dat die degressiviteit de mensen zou aanzetten om zelf te gaan werken, gaat niet op in crisistijd. Bovendien zeg ik aan mevrouw Van der Borgh: ook mensen die werken zijn vandaag vaak arm, werken is geen garantie om uit de armoede te geraken. De minimumlonen zijn te laag, ook die zouden moeten worden opgetrokken.

Misschien is het moment gekomen om op een interministeriële conferentie ook het punt aan te kaarten om de loonspanningen die vandaag steeds groter worden, wat kleiner te maken. Dat wil zeggen: de kleinste lonen omhoog, de hoogste lonen omlaag. Daar is moed voor nodig.

Een ander punt is de uitwerking van een gegarandeerde energievoorziening, zowel van gas als van elektriciteit en aardolie, voor alle mensen met lagere inkomens. De energieprijzen in dit land zijn veel te hoog. De energieleveranciers moeten absoluut een inspanning leveren. De Vlaamse overheid moet van haar kant een tandje bijsteken om de woningen van kansarmen sneller te isoleren en te renoveren om zo de energiefactuur te drukken.

Minister, vandaag bleek nog dat de prijs voor bewerkte levensmiddelen, zoals brood, boter, spaghetti – en dat is echt wel basisvoeding –, in België op 1 jaar tijd met 1,4 percent is gestegen. In vergelijking met de buurlanden is dat veel, meer dan het dubbele. Daar steeg die prijs maar met 0,6 percent. Ook in dit land zijn economische maatregelen nodig om ervoor te zorgen dat als de prijsstijging van de grondstoffen voor de bewerkte producten wordt doorgerekend, er ook een prijsdaling is als de prijs opnieuw daalt. Dat gebeurt in dit land niet.

Minister, u bent minister van Armoedebestrijding. Uw verantwoordelijkheid is zeer groot. Ik wens u veel creativiteit en doorzettingsvermogen om uw opdracht, de armoede in Vlaanderen terugdringen, waar te maken. (*Applaus*)

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Voorzitter, ik dank alle leden voor hun aanwijzingen en tips. Mevrouw De Waele, het is echter niet correct om opnieuw het voorbeeld van de Antwerpse huisvestingsmaatschappij aan te halen. Dat onderwerp is in de commissie al uitvoerig aan bod gekomen. Daaruit bleek dat de Antwerpse huisvestingsmaatschappij wel degelijk een aantal

wooneenheden ter beschikking stelt van daklozen. Ze staat in contact met het OCMW. Ze voorziet ook in een extra begeleiding. Het was onterecht om ze in het verdomhoekje te zetten. *(Opmerkingen van mevrouw Patricia De Waele)*

De voorzitter: Mevrouw De Waele, het is niet de bedoeling dat het debat hier opnieuw geopend wordt. We hebben afgesproken dat een stemverklaring mogelijk is met eventueel een repliek van de minister. U kunt dat debat nog verder voeren. U hebt daarvoor nog 4,5 jaar de tijd in de desbetreffende commissie.

Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De bespreking is gesloten.

Wij zullen straks de hoofdelijke stemmingen over de met redenen omklede moties houden.

■

BELEIDSNOTA Financiën en Begroting 2009-2014, ingediend door de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport

– 199 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 5

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de beleidsnota Financiën en Begroting 2009-2014.

Volgens artikel 73, punt 5, eerste lid, van het reglement wordt de bespreking gehouden op basis van de met redenen omklede moties en moties van wantrouwen die tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota zijn ingediend.

De bespreking is geopend.

De heer Tack heeft het woord.

De heer Erik Tack: Voorzitter, ik hoop dat u niet misselijk zult worden. Daarnet had ik de indruk dat de zaak besmettelijk werd. Collega's hadden plots het gevoel dat ze misselijk werden. Ik hoop dat u dat niet overkomt als ik mijn commentaar geef over de beleidsnota.

Minister, ik was verrast toen ik uw beleidsnota las. U hebt het bij herhaling over meer autonomie voor Vlaanderen. Zo spreekt u over “Constructief streven naar betere globale bevoegdheidspakketten”, over “meer fiscale autonomie”, over “streven naar meer fiscale en financiële verantwoordelijkheid”, over “het daadwerkelijk realiseren van meer fiscale autonomie”, en zelfs over “staatshervorming”. Ik weet niet of u die tekst zelf hebt geschreven. Ik weet ook niet of ik dat in uw plaats zou durven neerpennen. 11 jaar geleden heeft men al de 5 resoluties goedgekeurd. 6 jaar geleden ging het over de grote staatshervorming. 11 en 6 jaar later is er nog altijd niets van gerealiseerd. Ik weet niet of dat nog geloofwaardig kan klinken. Er wordt nu gesproken over samenwerkingsfederalisme. Nu valt Pasen al 14 dagen na Pasen. Ik begrijp het niet goed meer. Ik zou dat niet durven schrijven.

Verder hebt u het in uw beleidsnota over pps-constructies. Ik heb de indruk dat deze regering ten opzichte van de vorige een bocht maakt. U stelt terecht dat de diverse pps-structuren een vorm van latente schuld vormen en dat men daarmee rekening moet houden, dat in de toekomst ook middelen zullen moeten uitgespaard worden om de lasten van de verschillende pps-constructies te dragen, dat de beleidsruimte in een aantal beleidsdomeinen dreigt in te krimpen onder druk van de oplopende beschikbaarheidsvergoedingen. Deze pps-constructies vormen inderdaad een tijdbom onder de Vlaamse begroting. Het klopt dat men daarmee voorzichtig moet zijn en dat men de eventuele meerwaarde van de pps-constructies moet afwegen tegenover de verzwaring van de toekomstige begrotingen. De klassieke financiering blijkt immers goedkoper te zijn.

Over het feit dat we nog steeds niet over een meerjarenbegroting beschikken, hebben we het in de commissie al gehad. Ik begrijp dat niet goed. Ondertussen is de Vlaamse Regering aan haar negende maand toe. Het wordt stilaan tijd dat we weten waar de Vlaamse Regering de komende jaren heen wil, hoe ze dit allemaal wil financieren en welke uitgaven ze wil doen.

Wat we ook nog steeds niet weten, is wat de Vlaamse Regering met de bonus van 1,75 miljard euro van KBC wil doen. Blijkbaar is de Vlaamse Regering het daar onderling nog steeds niet over eens. Deze week hebben we gehoord dat hiermee misschien scholen zullen worden gebouwd. Het wordt stilaan tijd hier een lijn in te trekken en in te vullen hoe dat bedrag zal worden gebruikt.

Er zijn nogal wat hete hangijzers in verband met de Vlaamse fiscaliteit in de Europese context. De Vlaamse jobkorting ligt onder vuur omdat ze slechts van toepassing is op de rijksinwoners die in het Vlaamse Gewest wonen en niet van toepassing is op de niet-inwoners. De Europese Commissie heeft het moeilijk met de meeneembaarheid van de registratierechten. Het belastingvoordeel is enkel van toepassing als niet enkel de toekomstige maar ook de vroegere hoofdverblijfplaats, op basis waarvan de registratierechten kunnen worden gerecupereerd, in het Vlaamse Gewest zijn gelegen. De beleidsnota bevat geen antwoorden op deze commentaar van de Europese Commissie.

Ook over de verkeersbelasting is heel wat te doen. Omwille van de complexiteit, is de overname van de inning van de verkeersbelasting met een jaar uitgesteld. Dit zou een waarschuwing moeten zijn. Indien de minister er toch in zou slagen meer financiële verantwoordelijkheid en meer fiscale bevoegdheden naar Vlaanderen over te hevelen, zouden voorbereidingen nu al moeten beginnen. Indien de inning van de verkeersbelasting al zo moeilijk verloopt, vraag ik me af hoe de rest zal gaan. Over een eventuele planning staat in de beleidsnota echter niets te lezen.

Minister, we zijn niet te vinden voor de afstandsgebonden kilometerheffing. Volgens u moet de gebruiker betalen. Met die heffing zou u de verkeerscongestie kunnen afremmen. U poneert dit als een axioma. U weet echter dat axioma's niet kunnen worden bewezen. U kunt dan ook geen bewijs op tafel leggen. Ik zal u een tegenbewijs geven. De automobilist betaalt eigenlijk al een kilometerheffing. Hoe meer kilometers hij rijdt, hoe meer brandstof hij verbruikt. De accijnzen die hij op zijn brandstof moet betalen, vormen ook een kilometerheffing. Dit heeft nog nooit tot een vermindering van de verkeerscongestie geleid. Elke ochtend hoor ik op de radio dat diezelfde files zich weer hebben gevormd. In plaats van te verminderen, vermeerderen ze nog.

We pleiten voor een wegvignet voor het buitenlandse personen- en vrachtvervoer en niet voor een afstandsgebonden kilometerheffing. De Vlaamse Regering vindt terecht dat zo veel mogelijk Vlamingen aan het werk moeten. Wat wilt u doen met al die mensen die een auto nodig hebben om dagelijks naar hun werk te rijden en die zonder wagen niet op hun werk geraken? Zult u die allemaal een afstandsgebonden kilometerheffing laten betalen? Dit is trouwens een pleonasme. Volgens mij zou u de werkende Vlaming hier niet mee belonen.

Daarnaast pleit u voor een vergroening van de verkeersfiscaliteit. In tegenstelling tot wat u in uw beleidsnota beweert, is er wel degelijk een verband tussen de belasting op inverkeerstelling (BIV) en de verkeersbelasting enerzijds en de milieuonvriendelijkheid anderzijds. Ik heb dat al eerder toegelicht. Voor een zware wagen met een grote cylinderinhoud wordt meer BIV en meer verkeersbelasting betaald. Dit vormt al een compensatie voor het feit dat die wagen het milieu meer belast.

Minister, het zou asociaal zijn dit te veranderen. Wilt u de oudere Vlaming die met een oudere wagen rijdt, verplichten een nieuwe wagen te kopen om lagere belastingen te betalen? Het gaat misschien om zijn laatste auto. Wilt u de student, die zich maar een klein, oud autootje kan permitteren, hiertoe verplichten? Die mensen zullen de dupe van het spel worden. Ik zou het zo niet spelen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, minister, de beleidsnota bestaat uiteraard uit een aantal onderdelen. In deze tijd van grote crisis kijken wij bijzonder uit naar het beleid dat u voert op het vlak van schuldopbouw, schuldafbouw en begrotingstekorten. U streeft daarbij naar een begrotingsevenwicht in 2011. In vergelijking met de andere deelstaten en landen is dat geen slechte doelstelling. Toch blijven wij daar drie fundamentele kritieken op behouden.

We menen nog altijd, maar dat is meer om tactische redenen, dat het wel degelijk nodig en mogelijk is om eventueel sneller naar een evenwicht te gaan. Dat vergt natuurlijk wel een aantal drastischere besparingen. De besparingen die u nu doorvoert, zijn geen echte besparingen. Een groot deel is gewoon een inflatiemeevaller en heeft te maken met een belastingverhoging, de jobkorting. Het ontbreekt toch wel aan een heel duidelijke visie in die zin dat het natuurlijk niet kan dat u bespaart op innovatie terwijl wij binnen bijvoorbeeld De Lijn of op het provinciale niveau veel grotere besparingen zien die maatschappelijk veel minder negatieve gevolgen zouden hebben.

In uw beleidsnota hebt u het ook over een gecontroleerde schuld. Ik herhaal nogmaals wat er in Pact 2020 staat: “De Vlaamse Regering hanteert in de jaren tot 2020 een groeipad op de begroting zonder de schuldenvrije positie van de Vlaamse overheid in het gedrang te brengen.” Er zit wat spanning op dat begrip gecontroleerde schuld, dat u tijdens de volgende maanden nog verder zult uitwerken en de visie zoals we die kennen uit Pact 2020.

Voor ons is het heel duidelijk: prioritair is de schuldafbouw, al was het maar omdat we volgend jaar 156 miljoen euro aan intrestlasten betalen. Dat is niet niks. Het is ook in die zin dat wij de opbrengsten van de KBC-schuld zien. Wanneer die lening aan de KBC wordt terugbetaald, inclusief de rente daarop, dan denk ik dat die integraal zal moeten worden aangewend om die Vlaamse schuld zo snel mogelijk tot een minimum te herleiden.

Die nulschuld is op zich geen fetisj. Ik wil heel graag opnieuw de discussie voeren over een begrotingsnorm en over een schuldnorm. U hebt dat een stabiliteitsnorm genoemd. Men spreekt vaak over de gouden of de klassieke regel waarin men zegt dat lopende ontvangsten lopende uitgaven dekken en leningen investeringsuitgaven dekken. Dat is misschien een discussie die we opnieuw moeten durven voeren.

Het enige punt van kritiek is dat ik – intussen is het 10 maart – van u graag een eerste aanzet had gezien over wat voor u die nieuwe stabiliteitsnorm, die nieuwe begrotingsnorm en die nieuwe schuldnorm zouden kunnen zijn. Daarvoor ontbreekt natuurlijk de meerjarenbegroting. De heer Van Mechelen heeft daar al vaker naar verwezen. Daarin zult u uw begrotingsfilosofie verder kunnen uitvoeren.

Wat de fiscale autonomie betreft, stelt u ook heel duidelijk dat u tariefruimte wilt creëren in de federale personenbelasting. In de commissie heb ik u gevraagd of dat dan te maken heeft met een staatshervorming. U hebt daar positief op geantwoord. In die zin bent u de minister die het meest uitgesproken pleit voor een snelle herneming van de staatshervorming zodat uw plannen inzake fiscale autonomie kunnen worden gerealiseerd.

Onlangs is er ook een vraag gesteld in de commissie over de eigen inning van de verkeersbelasting. Wij vinden dat u een goede beslissing hebt genomen door dat principieel naar Vlaanderen te laten overkomen en te gaan insourcen. We hebben u daar het voordeel van de twijfel gegeven. Er zijn nog een aantal specifieke problemen die we uitvoerig hebben besproken. Het is alleen jammer dat de problemen die we hebben aangekaart, zich vandaag al voordoen. Op Belga hebben we gezien dat een aantal douaniers die waarschijnlijk zullen overkomen in die overnamebeweging van het federale niveau naar het Vlaamse niveau, zullen staken.

Dat heeft mee te maken met het feit dat ze niet naar het Vlaamse niveau willen overkomen. Ik geloof dat er zo'n 76 douaniers overkomen, in het kader van die eigen inning van de

verkeersbelasting. Het was dus voorzien. We wisten dat. Het stond ook in uw eigen nota die u aan de Vlaamse Regering hebt geschreven dat we met de vakbonden en die douanemensen wel eens in de problemen zouden kunnen raken.

Wat de verkeersfiscaliteit betreft, ondersteunen wij uw optie om voor een slimme kilometerheffing te gaan niet. In theorie is het een zeer aantrekkelijke optie om de externe kosten te internaliseren, maar in de complexe praktijk van ons communautaire bestel en in de opties die minister Crevits heeft genomen, lijkt mij dat geen goede zaak. Om maar één ding te noemen: u wilt belastingneutraal werken, wat betekent dat u een bijkomend instrument gaat creëren om uiteindelijk dezelfde belastingopbrengst te genereren. Alleen al vanuit efficiëntie-standpunt lijkt mij dat niet verstandig.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, minister, collega's, sta mij toe om mij met betrekking tot deze beleidsnota en de motie die dienaangaande is ingediend door de meerderheid, even twee luiken in deze motie te verduidelijken.

Wat betreft het begrotingsbeleid, lijkt het mij terecht dat wij streven naar een eigen stabiliteitsnorm. Vanuit macro-economisch oogpunt is het belangrijk om tot een budgettaire normering te komen die conjunctuuronafhankelijk is, maar ook onafhankelijk van eenmalige inkomsten en uitgaven, bijvoorbeeld in het kader van een relancebeleid. Op die manier kunnen conjunctuurschommelingen worden opgevangen en kan Vlaanderen ervoor zorgen dat tijdens een goede conjunctuur niet alles wordt uitgegeven, zodat er een reserve is in slechtere conjuncturele omstandigheden. Een kunstmatig opgesmukte begroting zal ook niet meer tot de mogelijkheden behoren. Met die eigen stabiliteitsnorm denken we een zekere duurzaamheid te kunnen inbouwen.

Ik verwijs hier ook naar het Rekendecreet, dat in de plaats van het Comptabiliteitsdecreet moet komen en waarvan de implementatie gepland is vanaf 1 januari 2012. Een dergelijk Rekendecreet zal de financiële modernisering vastleggen, zowel op het vlak van begroting, boekhouding, controle als auditprincipes. Op die manier is het een opstap naar een moderne prestatiebegroting, waarbij bijvoorbeeld ook de efficiëntie en de effectiviteit van de bestaande en/of nieuwe subsidieregelingen onder de loep zullen kunnen worden genomen.

Wat de KBC-gelden betreft, schrijven wij ons mee in in het gegeven dat hier op een ernstige manier over moet worden nagedacht, want elke euro kan maar eenmaal worden uitgegeven. Wij kijken ook uit naar de meerjarenbegroting, maar ik wil meteen ook de vergelijking maken met 5 jaar geleden. Toen is de meerjarenbegroting ingediend op 13 juni en is die in de weken nadien behandeld.

Wat het fiscale beleid betreft, verwijs ik naar de drie grote doelstellingen die we ook in onze motie naar voren schuiven. Eén: efficiëntie, namelijk efficiënt inkomsten genereren in functie van de begroting. Twee: rechtvaardigheid en billijkheid, namelijk het herverdelen tussen rijk en arm, het investeren in diensten en voorzieningen om gelijke kansen te creëren. Drie: sturen van gedrag. Dat wil zeggen: het promoten van gewenst gedrag en het ontraden van ongewenst gedrag. In die context pik ik er een paar aandachtspunten uit, bijvoorbeeld het sturen van het verkeer door een groenere autofiscaliteit via kilometerheffingen.

De dossiers van de bestaande federale comités tot aankoop kennen zeer lange doorlooptijden. De commissie Versnelling heeft daar in haar werkzaamheden ook aandacht aan besteed. De bedoeling is dan ook om een deel van de taken over te hevelen naar de Vlaamse overheid, met name naar een op te richten eigen Vlaamse dienst Vastgoedakten.

Ten slotte is het nogal evident dat fiscaliteit ook een gunstig investeringsklimaat dient te scheppen, en dit op alle niveaus. Het doet ons plezier dat ook deze minister van Begroting Vlaanderen erkent als kmo-land, als regio waar familiale ondernemingen en bedrijven

aandacht verdienen. Wij scharen ons dan ook achter het voornemen om in te zetten op het fiscale aspect van de ondernemingsoverdracht naar de volgende generaties.

Voorzitter, ik zie dat mijn tijd bijna om is. Ik zal dus mijn andere punten niet bespreken.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Minister, beste collega's, ik heb een zestal aandachtspunten. Heel wat collega's hebben al punten naar voren gebracht die ik ook heel kort wou toelichten. De dienst Vastgoedakten is aangekondigd in de beleidsnota. We zijn heel blij dat dat toch al één punt is dat concreet is uitgevoerd. Op 15 februari ging de dienst Vastgoedakten van start binnen de Afdeling Financieel Management van het Departement Financiën en Begroting. In de discussie over de beleidsnota hebben we toen gevraagd in welke mate ook lokale besturen gebruik zouden kunnen maken van de dienst Vastgoedakten. De minister heeft toen toegezegd dat te zullen onderzoeken. Minister, in welke mate hebt u daar een zicht op? In welke mate kan de dienst Vastgoedakten uitgebreid worden tot de lokale besturen?

We zijn blij dat het Comptabiliteitsdecreet, dat hier in de lente van 2004 werd goedgekeurd maar dat nooit concreet in werking trad, zal worden vervangen door een Rekendecreet. De timing is 2012. Minister, wij hopen dat u dit op de agenda houdt en dat dit in 2012 kan worden opgestart want het is een duurzame oplossing waar we achter kunnen staan.

De heer Kennes heeft het daarnet al gehad over pps. Voor ons is het belangrijk dat de voorbije jaren werd geleerd dat we pps heel doelgericht moeten kunnen inzetten voor grote projecten. Wij moeten heel duidelijk de voordelen van een pps-constructie ten opzichte van een klassieke financiering afwegen. Pas wanneer daar een kostenefficiëntie inzit, kunnen wij die pps-constructie opstarten.

In de beleidsnota staat de idee om een methode te ontwikkelen waarbij een raming wordt gemaakt van de structurele begrotingssaldi. Dat wil zeggen dat men rekening houdt met het conjunctuurgedreven gedeelte. Dat moet worden uitgezuiverd, zodat men enkel de structurele evolutie van de begroting ziet. Minister Muyters, u stelt daar een eigen stabiliteitsnorm voor. We hebben op het Vlaamse niveau al verschillende normen gehad. Ook de vorige minister had een zogenaamde toekomstnorm. Het is goed dat het begrotingsbeleid in ieder geval wordt genormeerd. De discussie is natuurlijk ook wat de juiste norm is. Misschien moeten wij het niet te ver zoeken. Een simpele groeinnorm voor uitgaven kan ons al een heel stuk verder brengen. Die houdt geen rekening met conjuncturele stijgingen of dalingen, vooral van de ontvangsten. Dat is in Vlaanderen, meer dan de uitgaven, een conjunctuurgedreven gegeven.

Maar ik denk dat het goed is dat die oefening wordt gemaakt en dat die begrotingsnorm wordt vooropgesteld.

Over de KBC-operaties zal ik weinig vertellen, want ondertussen is dat geld al vijf keer uitgegeven, deze namiddag hebben we er nog een ideeetje over gehoord. Ik zou de minister willen oproepen om zijn meerjarenbegroting tegen Pasen te maken – ik weet niet of de paasvakantie wordt meegerekend of niet – of om er toch zeker op korte termijn werk van te maken zodat ze effectief wordt voorgesteld.

Voorzitter, ik heb nog drie aandachtspunten. Het eerste betreft het aandeel van de gewestuitgaven ten opzichte van de gemeenschapsuitgaven. De meesten onder u weten wel dat er een stille transfer is van gewest- naar gemeenschapsuitgaven. De vorige legislatuur was er afgesproken om ook die gewestuitgaven een beetje in het oog te houden zodat ze niet onder een bepaald percentage zouden dalen. Gewestuitgaven zijn investeringsuitgaven. Ik zou willen voorstellen, minister, dat u ook de volgende jaren in het oog houdt dat er voldoende middelen naar de gewestdepartementen, de investeringsdepartementen, gaat.

Een tweede aandachtspunt is de studie over de intergewestelijke transfers. Ik denk dat het niet al te veel gevraagd is om de studie te bestendigen. Er zijn ondertussen verschillende studies van de universiteiten van Leuven en Namen, en ook van de OESO om een hervorming van

het financieringssysteem van de gewesten en gemeenschappen te herbekijken. Het zou goed zijn om die verschillende studies eens van dichtbij te bekijken. Dit kan eventueel een opdracht zijn voor het steunpunt.

Ten slotte, voorzitter, is het toch wel heel belangrijk voor ons dat in deze beleidsnota ook een aantal aanzetten staan voor een hervorming of een actualisatie van de Vlaamse fiscaliteit, want ik denk dat er de voorbije jaren een aantal ad-hocwijzigingen werden aangebracht. De collega's Schryvers en Smaers hebben dat de voorbije weken al in de commissie onder de aandacht gebracht. We stellen voor om ze eens grondig te bekijken en om korte termijn een initiatief te nemen. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Voorzitter, ongeveer alle sprekers hebben de ambitie uitgesproken om het kort te houden en om niet te herhalen, en ik zal niet achterblijven.

We steunen deze beleidsnota. De punten in de motie van de meerderheid werden daarnet al aangehaald. We steunen de beleidsnota vooral omdat ze een begrotingsvisie uitdrukt. Ongeveer alle debatten en actualiteitsdebatten die we hier de laatste weken hebben gehad, tonen aan waarom. Of het nu gaat om scholenbouw, om kinderopvang, om armoede, voor de komende jaren is er één iets zeker: er zullen veel middelen nodig zijn.

Het enige element dat ik aan de discussie van de collega's wil toevoegen, gaat over de manier waarop we tot nu toe aan het discussiëren zijn over de beleidsnota en het belangrijke document dat eraan komt, de meerjarenbegroting. Het zal een elementaire discussie worden over al die noden en investeringen. In lijn daarmee, verwijs ik ook naar de gesprekken die we heel recent hebben gevoerd met de SERV. Het komt er eigenlijk op neer, dat blijkt hier ook uit een aantal betogen en uit discussies over de evenementen van de laatste dagen, dat wordt gezegd waarvoor al het KBC-geld moet worden gebruikt. Er zijn altijd ideeën genoeg. Zo hebben we ook al gehoord dat er om meer scholen te bouwen, meer bespaard moet worden op onderwijs. Daar zijn allemaal veel redenen voor. Bovendien wordt er nu al naar 2011 gekeken, naar het tekort en de parameters die worden gehanteerd.

Het uitgangspunt van deze begroting komt erop neer dat deze begroting snel gezond moet worden en snel ruimte moet creëren voor nieuw beleid. Dat is een uitgangspunt waar weinigen aan twijfelen, gezien de vraagstukken en de noden die we hebben.

Een tweede element daarbij is dat daarvoor besparingen nodig zijn. Sommigen durven hier nog zeggen dat er geen besparingen zijn, dat ze virtueel zijn enzovoort. Ik denk dat men maar eens op het veld moet gaan praten. Het is goed dat al die budgetten eens van voren naar achteren zijn doorgelicht. Het begrotingsdocument is volgens sommigen moeilijk leesbaar omdat het allemaal zeer specifiek is bekeken. Als we de discussies met de SERV hebben gehad over de parameters, over wat er ons de komende jaren te wachten staat, over de onderbenutting en dergelijke zaken meer, dan is er één ding waar we zeker van zijn: we zien namelijk maand per maand dat het heel moeilijk is om te voorspellen wat er precies zal gebeuren, wat de ordes van grootte zullen zijn. Het is nog moeilijker om te voorspellen wanneer het KBC-geld überhaupt komt. Het is heel moeilijk om nu al in te schatten wat de diepte van de ingrepen is.

Er zal een sterke monitoring nodig zijn. De meerjarenbegroting zal belangrijk zijn. Het belangrijkste punt daarbij is dat het begrotingsbeleid voor de komende jaren ook op die manier zal moeten worden gevoerd. Waar gaan we naartoe? Wat betekent het om snel een evenwicht te hebben om die overschotten te houden en om ze voor bepaalde zaken in te zetten?

Bijkomend is het evident dat dit parallel gepaard gaat met schuldbeheer. Dat staat ook duidelijk in het regeerakkoord. Een elementair stuk van het beheren en beheersen van deze begroting gaat gepaard met schuldbeheer. Zoals sommigen terecht zeggen dat het goed is

geweest in de periode van crisis dat er reserves waren, zal het ook bijzonder goed zijn mocht er iets gebeuren waardoor er middelen nodig zijn om al die schuld direct onder controle te hebben.

Het is jammer dat er maar één enkele overheid in ons land die oefening snel heeft gemaakt. Uiteindelijk zitten we in het globale kader en zal in de trajecten naar 2015 in dat globale kader worden gewerkt. Ook dat is een belangrijk deel van de beleidsnota en de meerjarenbegroting die eraan komt. De Vlaamse Regering moet verder aandringen bij de andere niveaus om ook die oefening snel te maken en ervoor te zorgen dat die globale begroting zo snel mogelijk stabiel is en tegen een stoot kan. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Voorzitter, minister, collega's, er bestaat zoiets als een dubbele ijzeren logica in de politiek: de kiezer beoordeelt ons werk op korte termijn, maar gelukkig zal de geschiedenis dit doen op lange termijn. Daarom denk ik dat het Vlaamse spreekwoord 'bezint eer ge begint' van toepassing is op de bespreking van beleidsbrieven in het algemeen. Weet wat je wilt realiseren, en weet hoe je dat wilt realiseren.

Het zal u dan ook niet verbazen dat de beleidsnota Financiën en Begroting wat ons betreft teleurstelt omdat we vinden dat er bijzonder weinig ambitie van uitgaat. Er zijn heel veel onduidelijkheden. Het debat in de commissie heeft getracht een aantal van die vragen op tafel te leggen en antwoorden uit te lokken. Ik had deze namiddag ruim de tijd om het verslag nog eens te herlezen. Het is verhelderend om vast te stellen dat antwoorden niet gekomen zijn. Maar niet getreurd, we hebben nog veel tijd om het debat te voeren.

Wat mij opvalt, minister – en dat is een zekere verschoningsgrond – is dat u niet mee hebt onderhandeld over het regeerakkoord dat u nu als luxe-invaller trouw zult uitvoeren, al gaat het naar mijn bescheiden mening op een aantal terreinen in tegen uw hart en tegen uw eigen principes. Ik wil één ding duidelijk stellen op dit forum, namelijk dat u als minister van Begroting en Financiën, en uw regering een duidelijke breuk maken met het verleden. Een verleden dat een strak begrotingbeleid voerde, ondanks ongelijke discussies over de nood aan extra middelen voor nogal wat beleidsdomeinen. Een beleid gevoerd door drie verschillende coalities: een rooms-rode, een paars-groene en een klassieke tripartite.

Ik stel alleen maar vast dat men in Vlaanderen, waar de schuld begin jaren negentig zeer snel aan het stijgen was, om een absolute piek te bereiken in 1995, op dat ogenblik resoluut het roer heeft omgegooid en werk is begonnen maken van die schuldafbouw. Dat is gebeurd in de periode 1995-1999, met de regering-Van den Brande-Demeester. Dat is ook gebeurd door de paars-groene regering, waarin we de ambitie naar voren schoven om de schuld te halveren. Het is ook gebeurd onder de vorige regering. In die regering hadden we de ambitie schuldenvrij te zijn tegen eind 2008. Minister, aan wat de economische crisis met zich mee heeft gebracht, bent u, maar ook wij niet schuldig. Het is aan ons om dat te beheren. Ik wil wel zeggen dat dat beleid sinds 1995 ervoor heeft gezorgd dat in Vlaanderen meer dan 400 miljoen euro recurrente beleidsruimte ontstaan is. Ik wil u uitdrukkelijk waarschuwen: opnieuw schuld opbouwen is voor mij geen optie en kan ook geen ambitie van een Vlaamse Regering zijn, die, mocht u eraan twijfelen, via de bijzondere financiering nog steeds over heel wat middelen beschikt.

Ik wil tegelijk misschien toch ook eens heel nadrukkelijk zeggen dat de voorbije twee regeringen ook altijd omzichtig zijn omgesprongen met de meerinkomsten. We hebben getracht zowel op korte als op lange termijn aan reserveringen te doen. Op korte termijn hebben we dat gedaan door conjunctuurprovisies en indexprovisies, op lange termijn hebben we dat heel nadrukkelijk gedaan met de opbouw van een Toekomstfonds en de opbouw van een Zorgfonds. We hebben het geld niet door ramen en deuren gegooid. In overleg met alle collega's hebben we ervoor gezorgd dat we meer dan 2,5 miljard euro reserves hebben opgebouwd, reserves waaruit we hebben kunnen putten in de bankencrisis, reserves die

vandaag nog in het Zorgfonds aanwezig zijn. Ik betreur dat u heel duidelijk namens de Vlaamse Regering zegt niet voor extra reserveringen of de opbouw van fondsen te gaan. U hebt dat heel nadrukkelijk gedaan tijdens de begrotingsbesprekingen. Met andere woorden, u gaat niet voor de verdere uitbouw van het Toekomstfonds, laat staan voor het versterken van het Zorgfonds. Integendeel, u gaat voor nieuwe investeringen, die u zult financieren via schuldfinanciering. Ook een opgestart pps-project waaraan hard is gewerkt, zoals de pps voor schoolgebouwen, ten bedrage van 1,5 miljard euro, komt maar niet uit de startblokken.

Ik ben heel duidelijk over het aanwenden van de middelen van de KBC-schuld. We hebben vandaag ons voorstel van resolutie persklaar gegeven. We gaan met u het debat aan hierover. Komt de meerjarenbegroting er morgen, overmorgen of in juni, we zijn klaar om het debat te voeren. Minister, weet dat dit voor u en uw regering het moment van de waarheid zal worden. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Minister, deze beleidsnota overtuigt onze fractie toch niet helemaal, om een aantal redenen. Volgens ons is het erg belangrijk in het financieel beleid, in het begrotingsbeleid te kunnen werken met accurate informatie en correcte cijfers. Ik zie dan hoe we in de loop van het begrotingsdebat en de bespreking van de beleidsnota het tekort voor 2009 hebben zien evolueren van 1 miljard euro naar 1,2 miljard euro. Ik zie hoe we verschillende scenario's voorgeschoteld hebben gekregen met betrekking tot de KBC-schuld. Onderwijsminister Smet heeft er de jongste dagen nog een extra scenario aan toegevoegd. De verwarring over die KBC-schuld was in de debatten soms wel erg groot. Dan heb ik het nog niet gehad over de invulling van de onderbenutting en de overheveling van 500 miljoen euro van het ene jaar naar het andere. Het komt allemaal wat vreemd over. Er zit in feite nog wel wat meer ondoorzichtigheid in het Vlaamse begrotingsbeleid. Ik zie complexe pps-constructies, die soms oplopende tekorten uit het zicht houden. De financiële impact blijft daarbij verborgen en wordt onttrokken aan de democratische controle. Ook hebben we geen meerjarenbegroting, waardoor onduidelijk is waar deze regering heen wil. Ik kan dan alleen maar vaststellen dat het beeld van dit financieel beleid, van dit begrotingsbeleid wazig blijft.

Ik ben nogal beducht voor al te eenvoudige maatregelen. De efficiëntiewinsten nemen toch wel een zeer cruciale plaats in in het beleid van deze begrotingsminister. Ik vrees dat het allemaal niet zo gemakkelijk zal zijn. We hebben het erover gehad in de commissie. De Lijn wil in haar zoektocht naar efficiëntiewinsten meer geld voor de abonnementen voor werkzoekenden, dan zal dat misschien wel resulteren in bijkomende kosten voor de VDAB of voor de werkzoekenden. Bovendien moeten deze efficiëntiewinsten al heel snel gerealiseerd worden, immers dit jaar nog. Dat is bijna onmogelijk. Efficiëntiewinst lijken een toverwoord voor deze begroting. Ik ben erg benieuwd of dit allemaal zal lukken.

Ik blijf me afvragen of we, gezien de uitdagingen op vele vlakken, niet te strak omgaan met het begrotingsevenwicht. We hebben de transmissie van onze economie, we hebben het vandaag gehad over het onderwijs, zal dit allemaal wel kunnen? Ik vraag me niet alleen af of het begrotingsevenwicht realistisch is, ik vraag me ook af of het haalbaar is. U weet dat professor De Grauwe onze visie deelt.

Ten slotte, voor het vergroenen van de verkeersfiscaliteit kan de minister op onze steun rekenen. Het mag wat ons betreft wat ambitieuzer en offensiever, maar we hopen met u dat er een slimme kilometerheffing komt, niet alleen voor vrachtwagens maar ook voor personenwagens. Veelbelovend is het feit dat de minister ook voor het luchtvervoer denkt over een groene fiscaliteit. Hoewel nog heel erg vaag, komt dit niets te vroeg.

Ook bij mijn fractie bestaat er heel wat twijfel over deze beleidsnota vanwege de vele onduidelijkheden, al te gemakkelijke aannames en een begrotingsbeleid dat te weinig oog heeft voor de nodige investeringen. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik wil iedereen bedanken die een constructieve bijdrage heeft geleverd aan de beleidsnota. Ik ben heel blij dat we de rest van de legislatuur tijd krijgen om dat uit te voeren. Ik ben dat ook van plan.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De bespreking is gesloten.

Wij zullen straks de hoofdelijke stemmingen over de met redenen omklede moties houden.

■

VERZOEKSCRIFT over een waarborgfonds voor huurders met financiële problemen – 362 (2009-2010) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie.

De heer Hendrickx, verslaggever, heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Voorzitter, eind oktober 2009 ontving de commissie Wonen een verzoekschrift strekkende tot de oprichting van een waarborgfonds voor huurders met financiële problemen. Ofschoon dat verzoekschrift vrij vaag was, besloot de commissie om aan de bevoegde minister te vragen naar het regeringsstandpunt, om dat later te kunnen bespreken.

Minister Van den Bossche meldde ons bij monde van minister Lieten dat de toepassing van het voorstel niet aangewezen is om diverse technisch-inhoudelijke maar ook juridische bezwaren. U kunt dat terugvinden in het vrij uitgebreide verslag. De commissie besloot dan ook unaniem, in haar vergadering van eind januari, die visie van de regering te steunen.

De voorzitter: Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? *(Instemming)*

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Vera Jans, de heer Tom Dehaene, mevrouw Katrien Schryvers, de heer John Crombez en de dames Mia De Vits, Lies Jans en Helga Stevens tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2009-2014 – 191 (2009-2010) – Nr. 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
62 leden hebben ja geantwoord;
49 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

Redenen voor onthouding?

De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Sauwens voor deze en ook voor de volgende stemmingen.

De heer Bart Caron: Voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Decaluwe.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Vera Van der Borght, de heer Peter Gysbrechts en de dames Lydia Peeters en Gwenny De Vroe tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2009-2014 – 191 (2009-2010) – Nr. 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
42 leden hebben ja geantwoord;
63 leden hebben neen geantwoord;
7 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Marijke Dillen, de heren Erik Tack en Felix Strackx en mevrouw Gerda Van Steenberge tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2009-2014 – 191 (2009-2010) – Nr. 4

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
18 leden hebben ja geantwoord;
94 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Marijke Dillen en Gerda Van Steenberge en de heren Erik Tack en Felix Strackx tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Armoede 2009-2014 – 210 (2009-2010) – Nr. 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
24 leden hebben ja geantwoord;
88 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Cindy Franssen, Güler Turan en Mia De Vits, de heer Tom Dehaene en de dames Lies Jans, Griet Coppé en Helga Stevens tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Armoede 2009-2014 – 210 (2009-2010) – Nr. 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
63 leden hebben ja geantwoord;
49 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Vera Van der Borgh, de heer Peter Gysbrechts en de dames Lydia Peeters en Gwenny De Vroe tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Armoede 2009-2014 – 210 (2009-2010) – Nr. 4

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
24 leden hebben ja geantwoord;
63 leden hebben neen geantwoord;
25 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Christian Verougstraete, Felix Strackx, Erik Tack, Frank Creyelman en Pieter Huybrechts tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Algemeen Regeringsbeleid 2009-2014 – 197 (2009-2010) – Nr. 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
24 leden hebben ja geantwoord;
87 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Filip Watteeuw, Hermes Sanctorum en Bart Caron tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Algemeen Regeringsbeleid 2009-2014 – 197 (2009-2010) – Nr. 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
5 leden hebben ja geantwoord;
87 leden hebben neen geantwoord;
20 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Erik Tack, Felix Strackx en Christian Verougstraete tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Financiën en Begroting 2009-2014 – 199 (2009-2010) – Nr. 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 9

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
18 leden hebben ja geantwoord;
88 leden hebben neen geantwoord;
6 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Lode Vereeck tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Financiën en Begroting 2009-2014 – 199 (2009-2010) – Nr. 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 10

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
6 leden hebben ja geantwoord;
70 leden hebben neen geantwoord;
36 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Kris Van Dijk, Jan Peumans en Koen Van den Heuvel, mevrouw Griet Smaers en de heren Ward Kennes, John Crombez en Peter Vanvelthoven tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Financiën en Begroting 2009-2014 – 199 (2009-2010) – Nr. 4

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 11

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
63 leden hebben ja geantwoord;
23 leden hebben neen geantwoord;
26 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Deckmyn, Joris Van Hauthem en Frank Creyelman en mevrouw Linda Vissers tot besluit van de op 23 februari 2010 door de heer Johan Deckmyn in commissie gehouden interpellatie tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het beleid van de Vlaamse Regering inzake het aanstellen van regeringscommissarissen en de opmerkingen ter zake van het Rekenhof – 389 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 12

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
24 leden hebben ja geantwoord;
82 leden hebben neen geantwoord;
6 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Willy Segers, Lieven Dehandschutter, Kurt De Loor en Ward Kennes en mevrouw Karin Brouwers tot besluit van de op 23 februari 2010 door de heer Johan Deckmyn in commissie gehouden interpellatie tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het beleid van de Vlaamse Regering inzake het aanstellen van regeringscommissarissen en de opmerkingen ter zake van het Rekenhof – 394 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 13

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
69 leden hebben ja geantwoord;
43 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Wim Wienen en Johan Deckmyn tot besluit van de op 24 februari 2010 door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de transparantie van de zogenaamde knipperlichtprocedure bij de VRT en de minderinkomsten uit radioreclame – 393 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 14

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
24 leden hebben ja geantwoord;
70 leden hebben neen geantwoord;
18 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jurgen Verstrepen tot besluit van de op 24 februari 2010 door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de transparantie van de zogenaamde knipperlichtprocedure bij de VRT en de minderinkomsten uit radioreclame – 398 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 15

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
6 leden hebben ja geantwoord;
70 leden hebben neen geantwoord;
36 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Bart Tommelein, Jean-Jacques De Gucht, Herman Schueremans en Peter Gysbrechts tot besluit van de op 24 februari 2010 door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de transparantie van de zogenaamde knipperlichtprocedure bij de VRT en de minderinkomsten uit radioreclame – 400 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 16

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
42 leden hebben ja geantwoord;
69 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Bart Tommelein, Jean-Jacques De Gucht, Herman Schueremans en Peter Gysbrechts tot besluit van de op 24 februari 2010 door de heer Bart Tommelein in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de publiciteit voor steden en gemeenten in tv-programma's – 399 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 17

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
42 leden hebben ja geantwoord;
63 leden hebben neen geantwoord;
7 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Wim Wienen en Johan Deckmyn tot besluit van de op 24 februari 2010 door de heer Bart Tommelein in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de publiciteit voor steden en gemeenten in tv-programma's – 392 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 18

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
24 leden hebben ja geantwoord;
88 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Bart Caron tot besluit van de op 24 februari 2010 door de heer Bart Tommelein in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de publiciteit voor steden en gemeenten in tv-programma's – 396 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 19

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
6 leden hebben ja geantwoord;
106 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jurgen Verstrepen tot besluit van de op 24 februari 2010 door de heer Bart Tommelein in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de publiciteit voor steden en gemeenten in tv-programma's – 397 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 20

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
24 leden hebben ja geantwoord;
88 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

ACTUALITEITSMOTIE van de heer Boudewijn Bouckaert tot besluit van het op 10 maart 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het tekort aan plaatsen in de scholen in de grote steden – 420 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 21

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
24 leden hebben ja geantwoord;
88 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

■

ACTUALITEITSMOTIE van mevrouw An Michiels, de heer Filip Dewinter en de dames Gerda Van Steenberge en Katleen Martens tot besluit van het op 10 maart 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het tekort aan plaatsen in de scholen in de grote steden – 421 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 22

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
24 leden hebben ja geantwoord;
88 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

■

ACTUALITEITSMOTIE van de dames Elisabeth Meuleman, Irina De Knop, Marleen Vanderpoorten en Mieke Vogels en de heren Filip Watteeuw, Sven Gatz en Luckas Van Der Taelen tot besluit van het op 10 maart 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het tekort aan plaatsen in de scholen in de grote steden – 422 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 23

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
24 leden hebben ja geantwoord;
81 leden hebben neen geantwoord;
7 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

■

ACTUALITEITSMOTIE van de dames Kathleen Deckx en Fatma Pehlivan, de heer Jos De Meyer, de dames Kathleen Helsen, Veerle Heeren en Vera Celis en de heer Kris Van Dijk tot besluit van het op 10 maart 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het tekort aan plaatsen in de scholen in de grote steden – 423 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 24

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
81 leden hebben ja geantwoord;
23 leden hebben neen geantwoord;
8 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

Mevrouw Irina De Knop: Voorzitter, ik wil graag toelichten waarom onze fractie tegenstemt. Uiteraard zijn sommige elementen in deze motie voor ons oké, het zou er nog aan ontbreken. We willen heel uitdrukkelijk zeggen dat deze motie voor ons niet ver genoeg gaat. Wat ons betreft, speelt de meerderheid piepkend, om het populistisch te zeggen. Ze spreekt over eventuele investeringen in schoolinfrastructuur, ze gaat eerst nog analyseren. Veel analyse, weinig daden. (*Applaus bij Open Vld en Groen!*)

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 17 maart 2010 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 20.22 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, An Michiels, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

Afwezig met kennisgeving

Johan Sauwens, Herman Schueremans, Bart Tommelein: ambtsverplichtingen;

Marleen Van den Eynde: familieverplichtingen;

Erik Arckens, Tinne Rombouts: gezondheidsredenen.

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Kathleen Deckx, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, An Michiels, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Erik Tack, Vera Van der Borght, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Sas van Rouveroj, Gerda Van Steenberge, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

■

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, An Michiels, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Erik Tack, Vera Van der Borght, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Sas van Rouveroj, Gerda Van Steenberge, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandembroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Bart Caron, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Hermes Sanctorum, Christian Van Eyken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

■

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Erik Tack, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Bart De Wever, Sophie De Wit, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Kathleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Erik Tack, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Bart De Wever, Sophie De Wit, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brussee, Agnes Bruyninckx-Vandenhout, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceyskens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, An Michiels, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Erik Tack, Vera Van der Borght, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

■

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brussee, Karlos Callens, Patricia Ceyskens, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Peter Reekmans, Vera Van der Borght, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Ulla Werbrouck

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Bart Caron, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, An Michiels, Dirk Peeters, Jan Penris, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Erik Tack, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Wim Wienen

■

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Erik Tack, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brussee, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Bart De Wever, Sophie De Wit, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Wilfried Vandaele, Frank Vandembroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 8:

JA-stemmen:

Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Hermes Sanctorum, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Patricia De Waele, Bart De Wever, Sophie De Wit, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts,

Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, An Michiels, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brusseeel, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Vera Van der Borght, Christian Van Eyken, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Marleen Vanderpoorten

■

Stemming nr. 9:

JA-stemmen:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Erik Tack, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseeel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Bart De Wever, Sophie De Wit, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Patricia De Waele, Peter Reekmans, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Ulla Werbrouck

■

Stemming nr. 10:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Patricia De Waele, Peter Reekmans, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Ulla Werbrouck

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brusseeel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, An Michiels, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Erik Tack, Vera Van der Borcht, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Marleen Vanderpoorten, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

■

Stemming nr. 11:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Ann Brusseeel, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters,

Lydia Peeters, Hermes Sanctorum, Vera Van der Borght, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroi, Marleen Vanderpoorten, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Bart Caron, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Erik Tack, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

■

Stemming nr. 12:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Erik Tack, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brussee, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Bart De Wever, Sophie De Wit, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Wilfried Vandaele, Frank Vandembroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Bart Caron, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Hermes Sanctorum, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

■

Stemming nr. 13:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle

Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseeel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, An Michiels, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Erik Tack, Vera Van der Borght, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

■

Stemming nr. 14:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Erik Tack, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Genez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brusseeel, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Vera Van der Borght, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Marleen Vanderpoorten

■

Stemming nr. 15:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Patricia De Waele, Peter Reekmans, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Ulla Werbrouck

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, An Michiels, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Erik Tack, Vera Van der Borgh, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Marleen Vanderpoorten, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

■

Stemming nr. 16:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, An Michiels, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Erik Tack, Vera Van der Borgh, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans,

Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

ONTHOUDING:

Christian Van Eyken

■

Stemming nr. 17:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brussee, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, An Michiels, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Erik Tack, Vera Van der Borgh, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Bart Caron, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Hermes Sanctorum, Christian Van Eyken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

■

Stemming nr. 18:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Erik Tack, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Bart De Wever, Sophie De Wit, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroj, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 19:

JA-stemmen:

Bart Caron, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Hermes Sanctorum, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Bart De Wever, Sophie De Wit, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, An Michiels, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroj, Gerda Van Steenberge, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 20:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Erik Tack, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Bart De Wever, Sophie De Wit, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Wilfried Vandaele, Frank Vandembroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 21:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Erik Tack, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Bart De Wever, Sophie De Wit, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken,

Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 22:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Erik Tack, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseeel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Bart De Wever, Sophie De Wit, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 23:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Ann Brusseeel, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Hermes Sanctorum, Vera Van der Borght, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Marleen Vanderpoorten, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens,

Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, An Michiels, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Linda Vissers, Wim Wienen, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Patricia De Waele, Peter Reekmans, Christian Van Eyken, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Ulla Werbrouck

■

Stemming nr. 24:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Daniëlle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, An Michiels, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Linda Vissers, Wim Wienen, Veli Yüksel

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Ann Brusseele, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Hermes Sanctorum, Vera Van der Borght, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroj, Marleen Vanderpoorten, Mieke Vogels, Filip Watteuw

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Irina De Knop, Patricia De Waele, Peter Reekmans, Christian Van Eyken, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Ulla Werbrouck

■

